

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΔ'

Τετάρτη 5 Μαΐου 2010 (Απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Θ. Δρίτσα, σελ. 6682
2. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο των τριών τραπεζικών υπαλλήλων και τα τραγικά γεγονότα, σελ. 6681, 6682, 6684, 6685, 6688, 6689, 6691, 6692, 6693, 6694, 6695, 6696, 6697, 6699, 6705, 6706

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού-καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις», σελ. 6681

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής.

Η Διαρκής επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της Ελληνικής οικονομίας από τα κράτη-μέλη της Ζώνης του Ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο», σελ. 6711

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της συλλυπητήριας αναφοράς:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε.,	σελ. 6697
ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 6693
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π.,	σελ. 6699
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε.,	σελ. 6682
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α.,	σελ. 6685
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ. 6696
ΖΙΩΓΑΣ Ι.,	σελ. 6684
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ Η.,	σελ. 6691
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β.,	σελ. 6699
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π.,	σελ. 6688
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ.,	σελ. 6695
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.,	σελ. 6681
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α.,	σελ. 6705
ΜΙΧΟΥ Μ.,	σελ. 6694
ΜΟΣΙΑΛΟΣ Η.,	σελ. 6692
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ.,	σελ. 6689
ΝΤΑΛΑΡΑ Α.,	σελ. 6694
ΠΑΦΙΛΗΣ Α.,	σελ. 6706

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε.,	σελ. 6697, 6698
ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 6693
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π.,	σελ. 6699
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε.,	σελ. 6682
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α.,	σελ. 6685
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α.,	σελ. 6697, 6702, 6704, 6709, 6710
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ. 6696, 6697
ΕΜΙΝΙΔΗΣ Σ.,	σελ. 6690, 6691
ΖΙΩΓΑΣ Ι.,	σελ. 6684
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ Η.,	σελ. 6691
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ. 6700, 6701
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β.,	σελ. 6699, 6700
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α.,	σελ. 6686, 6687, 6709
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π.,	σελ. 6688, 6689
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ.,	σελ. 6695
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α.,	σελ. 6705, 6706, 6709
ΜΙΧΟΥ Μ.,	σελ. 6694
ΜΟΣΙΑΛΟΣ Η.,	σελ. 6692
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ.,	σελ. 6689, 6690
ΝΤΑΛΑΡΑ Α.,	σελ. 6694
ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ Μ.,	σελ. 6681, 6682
ΠΑΦΙΛΗΣ Α.,	σελ. 6706, 6707
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 6707, 6708, 6709, 6711

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΔ'

Τετάρτη 5 Μαΐου 2010 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 5 Μαΐου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.52' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ζ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΛΕΒΕΝΤΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κάτω από το κράτος της ζοφερής πραγματικότητας που επισφραγίστηκε με την τραγική απώλεια τεσσάρων αθών υπαρχών -γιατί υπήρξε και ένα έμβρυο μέσα στην κοιλιά της μητέρας του, που χάθηκε- είμαστε υποχρεωμένοι, παρ'όλα αυτά, να συνεχίσουμε τις εργασίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου μάθησης και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού –καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις».

Στην πρωινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στην απογευματινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της πλειοψηφίας κ. Μιχαήλ Παντούλας για οκτώ λεπτά, με παράταση ακόμη δύο λεπτών,....

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Αν χρειαστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης):μιας και θα είναι μία ενότητα όλα τα άρθρα.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τοποθετούμενος επί των άρθρων θα ήθελα να τονίσω ότι η κυρία Υπουργός Παιδείας με την κατάθεση ενός πακέτου δεκαεννέα σελίδων προσθηκών, αναδιατυπώσεων και νομοτεχνικών βελτιώσεων στο σχέδιο νόμου κατά την έναρξη της συζήτησης χθες στη Βουλή, απέδειξε ότι οι προτάσεις, οι οποίες κατατέθηκαν από τους φορείς στη διάρκεια του δημοσίου διαλόγου, αλλά και ό,τι συζητήθηκε στην Αίθουσα της Γερουσίας, όπου συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, όλα αυτά λήφθηκαν σοβαρά υπόψη. Ο καθένας από εμάς μπορεί να διαπιστώσει μέσα σε αυτό το κείμενο των αναδιατυπώσεων, των προσθηκών και των νομοτεχνικών βελτιώσεων κάποια πρόταση, από αυτές που έχουμε κάνει, έχει γίνει αποδεκτή.

Σας λέω ειλικρινά ότι στα έξι χρόνια που είμαι στη Βουλή είναι η πρώτη φορά, που, κατά τη συζήτηση ενός σχεδίου νόμου, διαπίστωση να λαμβάνεται τόσο σοβαρά υπόψη ο διάλογος, ώστε

πριν φτάσει το σχέδιο νόμου στην Ολομέλεια της Βουλής να επέρχονται σημαντικές βελτιωτικές προσθήκες ή τροποποιήσεις.

Κυρία Υπουργέ, θα ήθελα να κάνω δύο-τρεις επισημάνσεις σε συγκεκριμένα άρθρα. Θα ξεκινήσω από το άρθρο 4. Αφορούν το διορισμό και την τοποθέτηση των νεοδιοριζομένων εκπαιδευτικών. Διαπίστωση ότι στις νέες βελτιωτικές προσθήκες που κάνατε, σε ό,τι έχει να κάνει με το δίχρονο της υποχρεωτικής παραμονής των μετατιθέμενων εκπαιδευτικών, η ισχύς αυτής της διάταξης από το νέο έχει χρονικό σημείο εφαρμογής τη σχολική χρονιά 2011-2012. Η πρόταση την οποία θέλω να σας κάνω είναι για την τριετή παραμονή των νεοδιοριζομένων εκπαιδευτικών στη θέση όπου διορίζονται.

Προτείνω, λοιπόν, η ίδια μεταβατική περίοδος να ισχύσει και για το τρίχρονο της υποχρεωτικής παρουσίας των νεοδιοριζομένων. Η τριετής παραμονή να εφαρμοστεί από τους διορισμούς του 2011 και εφεξής. Αυτή είναι η πρώτη πρόταση, την οποία θέλω να καταθέσω κατά τη συζήτηση των άρθρων.

Στο άρθρο 9, που αφορά μεταβατικές διατάξεις, καταθέσατε μία τροποποίηση η οποία λέει τα εξής: «Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να παρατείνεται η μεταβατική περίοδος του προηγούμενου εδαφίου έως τη διενέργεια του πρώτου διαγωνισμού του ΑΣΕΠ κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου». Από τις διατάξεις του σχεδίου νόμου προκύπτει ένας ικανοποιητικός χρόνος επιμήκυνσης της μεταβατικής περιόδου για όσους έχουν κατοχυρώσει το τριαντάμηνο εκπαιδευτικής υπηρεσίας, που φτάνει μέχρι το 2015, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη αν θα προκηρυχθεί ενδιάμεσα διαγωνισμός του ΑΣΕΠ. Προτείνω κατά τον ίδιο τρόπο η διάταξη αυτή να ισχύσει και για τις άλλες κατηγορίες των πινάκων, από τους οποίους προσλαμβάνονταν μέχρι τώρα οι εκπαιδευτικοί. Ουσιαστικά να υπάρχει μία επιμήκυνση του χρόνου για τους εικοσιτετραμηνίτες και τους άλλους χωρίς να λαμβάνεται υπόψη αν θα γίνει ο διαγωνισμός ΑΣΕΠ ενδιάμεσα. Αυτή είναι η δεύτερη παρατήρηση που έχω να κάνω και θα παρακαλούσα να την εξετάσετε.

Επίσης, θα ήθελα να πω ότι στο άρθρο 36, εκτός από τα κολέγια που τώρα ονομάζουμε Μεταλυκειακά Εκπαιδευτικά Κέντρα, υπάρχουν και τα ΕΕΣ, τα Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών. Εκεί υπάρχει μία διάταξη η οποία λέει ότι πρέπει να προσαρμοστούν στις διατάξεις του παρόντος νόμου έως τις 31 Αυγούστου του 2011 και ότι τα ΕΕΣ υποχρεούνται να χρησιμοποιούν ολογράφως, τόσο στις ιδρυτικές τους πράξεις, όσο και στις εν γένει προς τα έξω σχέσεις τους αποκλειστικά και μόνο τον τίτλο «Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών». Σωστά. Ξέρετε όμως ότι από τα

τέσσερις χιλιάδες Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών κάποιοι ήταν απολύτως έτοιμοι, με ολοκληρωμένους φακέλους πριν από αυτή την ημερομηνία. Υπάρχουν οι φάκελοι αυτοί στο Υπουργείο Παιδείας. Κάποιοι άλλοι, η συντριπτική πλειοψηφία, δεν είχαν ετοιμάσει τους φακέλους τους.

Θα ήθελα να διευκρινιστεί εδώ, κυρία Υπουργέ, εάν αυτούς που έχουν ολοκληρώσει τους φακέλους η Υπηρεσία θα τους ανταμείψει, ξεκινώντας τις διαδικασίες ελέγχου των φακέλων της χωρίς να περιμένει πότε οι άλλοι θα συμμορφωθούν με το νόμο. Αυτή είναι η τρίτη παρατήρηση που ήθελα να κάνω.

Η τέταρτη παρατήρηση αφορά την ιδιωτική εκπαίδευση. Θα ήθελα να εξετάσετε την περίπτωση των εκπαιδευτικών, όταν κλείνει το σχολείο. Ένα ιδιωτικό σχολείο κλείνει και κάποιος έχει μία μακρόχρονη παραμονή σε αυτό το σχολείο. Αντιλαμβάνεστε ότι δημιουργείται ένα μείζον πρόβλημα γι' αυτόν τον άνθρωπο.

Θα ήθελα να εξετάσετε την περίπτωση –και να μας πείτε τη θέση σας– τι θα γίνει στην περίπτωση που κλείνει το σχολείο και ξαφνικά μένουν μετέωροι κάποιοι άνθρωποι, που για πάρα πολλά ή για πολλά ή για αρκετά χρόνια δούλευαν σε αυτό το σχολείο.

Κυρία Υπουργέ, νομίζω ότι στο σύνολο του σχεδίου νόμου έχει γίνει μία δουλειά αρκετά σοβαρή. Νομίζω ότι μόνο λόγοι εξωεκπαιδευτικοί θα μπορούσαν να δημιουργήσουν συνθήκες καταψήφισής αυτού του νομοσχεδίου. Όποιος βιώνει ή υπηρέτησε το χώρο της εκπαίδευσης ή έχει παιδιά που φοιτούν σε σχολεία, αντιλαμβάνεται ότι η ορθολογικοποίηση, η οποία επιχειρείται με αυτό το σχέδιο νόμου, δημιουργεί νέες συνθήκες στη δευτεροβάθμια και στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Καλώ τους συναδέλφους των άλλων πτερύγων της Βουλής να εξετάσουν το σχέδιο νόμο, χωρίς να επηρεαστούν από τα σημερινά γεγονότα, αλλά υπό το πρίσμα του συμφέροντος του δημόσιου σχολείου. Πιστεύω ότι είναι πολύ δύσκολα να διαφωνήσει κανείς σε αυτονόητες ρυθμίσεις, οι οποίες προβλέπονται από τα άρθρα τα οποία σήμερα θα ψηφίσουμε.

Για τις τροπολογίες, κύριε Πρόεδρε, θα έχουμε δεύτερη δυνατότητα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Όχι, μία ενότητα.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Θα ήθελα τότε μισό λεπτό.

Θα ήθελα να μιλήσω πρώτα – πρώτα για την τροπολογία η οποία αναφέρεται στο άρθρο 36 κι έχει να κάνει με τους Ειδικούς Λογαριασμούς Κονδυλίων Έρευνας. Αφορά τους ΕΛΚΕ των Πανεπιστημίων. Εκεί υπάρχουν διάφορα προβλήματα, που δημιουργήθηκαν όχι με ευθύνη όσων διαχειρίστηκαν τα κονδύλια έρευνας, αλλά από μία αμφισβησία που υπήρχε στις Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις και εξ αυτού του γεγονότος προέκυψαν προβλήματα με το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Το ξέρουν όλοι αυτό.

Ο κ. Ταλιαδούρος, που ήταν Υφυπουργός, αρμόδιος για τα θέματα της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, το ξέρει πάρα πολύ καλά, γι' αυτό και υπέγραψε αυτή την τροπολογία, όπως επίσης και εκ-πρόσωποι από τα άλλα Κόμματα.

Με τους Βουλευτές και του Κομμουνιστικού Κόμματος και του ΣΥΡΙΖΑ, που δεν έχουν υπογράψει την τροπολογία, έχω κουβεντιάσει και μου είπαν ότι τη στηρίζουν και αυτοί. Υπάρχει, λοιπόν, ομοφωνία της Βουλής.

Είναι μία διακομματική τροπολογία. Διορθώνει κάποια πράγματα. Και σε τελευταία ανάλυση, απαλλάσσει ανθρώπους, από καταλογισμούς, χωρίς να ευθύνονται για τίποτα. Το δημόσιο χρήμα δεν υπέστη μείωση από τη δουλειά, την οποία έχουν κάνει.

Το μόνο που θέλω να σας παρακαλέσω, κυρία Υπουργέ, επειδή, λόγω παράλειψης δεν έχει προστεθεί στην τροπολογία για τους Ειδικούς Λογαριασμούς Κονδυλίων Έρευνας, να προσθέσουμε τις λέξεις «και τα Ερευνητικά Κέντρα», να δεχθείτε αυτή την προσθήκη. Μόνο αυτό. Δεν αλλάζει καθόλου η τροπολογία. Και νομίζω ότι είμαστε όλοι σύμφωνοι.

Η δεύτερη τροπολογία αφορά τους εμπειροτέχνες μουσικούς. Όπως έχω πει και άλλες φορές –και το ξέρουν όλοι εδώ– επί επτά χρόνια ήμουν Διευθυντής του 2ου Μουσικού Σχολείου της Ελλάδος, στα Δολιανά των Ιωαννίνων. Για να λειτουργήσουν τα σχολεία αυτά από τον ιδρυτικό τους νόμο έπρεπε να έχουν και το Τμήμα της παραδοσιακής μουσικής. Και κάθε σχολείο είχε και το παραδοσιακό του μουσικό όργανο. Σε άλλες περιοχές ήταν το

κλαρίνο, αλλού ήταν ο ταμπουράς, αλλού η λύρα η Κρητική, αλλού η Ποντιακή, αλλού το μαντολίνο κ.ο.κ..

Όλα αυτά τα παραδοσιακά όργανα που σας ανέφερα, δυστυχώς η Ελλάδα δεν τα έχει κατοχυρώσει με πτυχία. Δεν υπάρχει στην Ελλάδα φορέας ο οποίος να δίνει πτυχία γι' αυτά τα παραδοσιακά όργανα, σαν να μην μας ενδιαφέρει η παραδοσιακή μουσική. Όμως, αυτά τα σχολεία λειτούργησαν με προβλέψεις του Υπουργείου Παιδείας ότι για τη διδασκαλία τους θα προσλαμβάνονται εμπειροτέχνες εκπαιδευτικοί, που χρησιμοποιούν αυτά τα όργανα και ξέρουν να τα διδάσκουν. Η επιλογή γινόταν και γίνεται από την καλλιτεχνική επιτροπή του Υπουργείου Παιδείας.

Υπήρξε μία ρύθμιση, επί Υπουργίας Αρσένη, όταν λειτουργούσαν μόνο δύο σχολεία, δηλαδή στην Παλλήνη και στα Δολιανά Ιωαννίνων γι' αυτούς τους μουσικούς. Τότε δέκα περίπου τέτοιοι διδακτικές προϋπηρεσίες, αυτοί να έχουν τη δυνατότητα να προσληφθούν σε προσωποπαγείς θέσεις κατά τις ισχύουσες διατάξεις.

Η πρόταση την οποία κάνουμε είναι η εξής: όσοι εμπειροτέχνες μουσικοί δουλεύουν στα μουσικά σχολεία δεκαοκτώ, είκοσι, δεκαπέντε, πέντε χρόνια και πάντως καλύπτουν τριαντάμηνο της διδακτικής προϋπηρεσίας, αυτοί να έχουν τη δυνατότητα να προσληφθούν σε προσωποπαγείς θέσεις κατά τις ισχύουσες διατάξεις.

Θέλω δε, να σας πω ότι σχεδόν το σύνολο αυτών των ανθρώπων είναι πτυχιούχοι άλλων πανεπιστημιακών σχολών. Έχουμε πτυχιούχους Πολυτεχνείου, πτυχιούχους καθηγητικών σχολών, αποφοίτους με πτυχία ή διπλώματα ευρωπαϊκής μουσικής κλπ., αλλά επειδή έχουν προσληφθεί ως καθηγητές παραδοσιακών οργάνων, των οποίων τα πτυχία δεν είναι αναγνωρισμένα δεν μπορούν να προσληφθούν αυτοί οι άνθρωποι, ή να μονιμοποιηθούν τη σχέση τους με το σχολείο.

Είναι παράδοξο αυτό το οποίο συμβαίνει. Κάποιοι άνθρωποι από αυτούς, είναι διδάσκοντες στο ΤΕΙ Ηπείρου, για παράδειγμα, όπου έχουμε το Τμήμα Μουσικών Οργάνων, υπογράφουν τίτλους τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ως εκπαιδευτικό προσωπικό και την ίδια στιγμή το Υπουργείο Παιδείας η δευτεροβάθμια εκπαίδευση τους λέει: «Εσείς καθίστε όπως είστε». Είναι, δηλαδή, τραγικό, είναι οξύμωρο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Η τροπολογία, η οποία έχει τη στήριξη όλων των πτερύγων της Βουλής και νομίζω ότι θα την κάνετε αποδεκτή. Το οφείλουμε σε αυτούς τους ανθρώπους.

Το τελευταίο που θα ήθελα να σας εισηγήσω, αφορά την τροπολογία για τους πτυχιούχους του Τμήματος Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής του ΤΕΙ Ηπείρου. Είναι διακομματική και αυτή η τροπολογία. Αυτοί οι απόφοιτοι για λόγους, που δεν ευθύνονται οι ίδιοι αλλά το Υπουργείο Παιδείας, στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ του 2008 δεν κλήθηκαν να πάρουν μέρος. Οι πρώτοι απόφοιτοι του τμήματος είναι του 2006.

Αυτό το οποίο προτείνεται είναι αυτοί οι εκπαιδευτικοί που ανήκουν στον κλάδο ΠΕ1602 να προβλεφθεί ότι μπορούν να διορίζονται σε κενές οργανικές θέσεις στα μουσικά σχολεία και στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση από τους πίνακες των αναπληρωτών εκπαιδευτικών, γιατί χωρίς δική τους ευθύνη βρέθηκαν έξω από αυτούς, από αβελτηρία της πολιτείας.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εγώ ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Δρίτσας ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας του στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελίζα Βόζμπεργκ για οκτώ λεπτά με τη σχετική παράταση, αλλά και με την παράληψη να μην επεκταθεί πολύ.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΜΠΕΡΓΚ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα καθυστερήσω.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι και

εγώ με τη σειρά μου την ανάγκη να εκφράσω την οδύνη μου για τα σημερινά τραγικά γεγονότα με την απώλεια τεσσάρων ψυχών, διότι η κοπέλα κυοφορούσε τεσσάρων μηνών έμβρυο, εκφράζοντας παράλληλα τα θερμά συλλυπητήρια μέσα από την καρδιά μου, στους συγγενείς αυτών των ανθρώπων.

Έχουμε βιώσει πολύ σκληρά γεγονότα τον τελευταίο καιρό στην πατρίδα μας και σήμερα πραγματικά αυτά που συνέβησαν δεν τιμούν ούτε το ποιον των Ελλήνων ούτε την αξία της Δημοκρατίας ούτε το θεσμό του Κοινοβουλίου. Έχει δημιουργηθεί ένα κλίμα μεγάλης αντιπαράθεσης προς τα μέλη του Κοινοβουλίου και είναι φυσικό η οργή ανθρώπων που πλήττονται από τα εξοντωτικά μέτρα, για όποιο λόγο αυτά επιβάλλονται, να μην καθοδηγείται πολλές φορές από τη λογική.

Αλλά, όταν φτάνουμε να έχουμε θύματα μέσα από πραγματικά δολοφονικές και τρομοκρατικές ενέργειες, είναι κάτι που όλοι έχουμε υποχρέωση να αντιμετωπίσουμε με νηφαλιότητα, αλλά και με απόλυτη υπευθυνότητα. Κανείς μας δεν έχει τώρα την ψυχική αντοχή ούτε να αντιπαρατεθεί, παρά μόνο στα πλαίσια του θεσμικού μας ρόλου να πούμε δύο κουβέντες, που θεωρούμε σημαντικές για τα άρθρα του σχεδίου νόμου, κυρία Υπουργέ.

Εμείς αρθρώσαμε μια επιχειρηματολογία, που θεωρήσαμε ότι στέργει στην αναβάθμιση της παιδείας κάτω από την οπτική της Νέας Δημοκρατίας και βεβαίως, καταψηφίσαμε επί της αρχής το σχέδιο νόμου και την πλειονότητα των άρθρων του.

Δηλαδή τα τρία πρώτα κεφάλαια τα καταψηφίζουμε, με το σκεπτικό που είχαμε την τιμή να σας αναπτύξουμε και που έχει να κάνει με τον τρόπο που εισάγονται κάποιες ρυθμίσεις, χωρίς να αμφισβητούμε με κανένα λόγο τις προθέσεις που έχει το Υπουργείο να αναβαθμίσει την παιδεία.

Απλώς θεωρούμε ότι η σπουδή, η προχειρότητα ή κάποιες ενέργειες που ήταν εσπευσμένες – δεν θέλω να πιστεύω σκόπιμες – εισηγούνται κάποιες διατάξεις νόμου που δεν έχουν τη δυνατότητα να γίνουν αποδεκτές, διότι δεν υπήρξαν εκείνες οι εξαιρέσεις που είναι αναγκαίες σε μια δημοκρατική κοινωνία, για να θεμελιώνουν τον κανόνα.

Κανείς δεν εκφέρει έναν σοβαρό, με επιχειρήματα αντίλογο για την ορθή διαδικασία διεξαγωγής του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ. Όμως υπάρχουν οι εξαιρέσεις που εμείς θεσπίσαμε ως νόμο και αφορούν στις ειδικές ευαίσθητες κατηγορίες, κοινωνικές ομάδες των ανθρώπων με ειδικές ανάγκες και των πολυτέκνων, που θεωρήσαμε ότι εξαιρετικά θα έπρεπε να προσλαμβάνονται, χωρίς να συμμετέχουν στη διαδικασία του ΑΣΕΠ, εφόσον είναι κάτοχοι κάποιων τίτλων και, αν θέλετε να προχωρούσαμε ένα βήμα, αναμφισβήτητα, να αποκτήσουν και το πιστοποιητικό εκπαιδευτικής επάρκειας.

Και θα ήταν άλλο από το να μοριοδοτούνται, έστω και γενναία, διότι ο λόγος για τον οποίο ζητούσαμε να δεχθείτε αυτή την εξαιρετική είναι η πραγματικά αντικειμενική αδυναμία να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες ενός διαγωνισμού του ΑΣΕΠ επί ίσοις όροις με τους άλλους συναδέλφους τους.

Και μην ξεχνάμε ότι στη Δημοκρατία είμαστε όλοι ίσοι, αλλά η φύση δεν έχει επιφυλάξει τις ίσες δυνατότητες, γι' αυτό και δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Γι' αυτό έχουμε εστιάσει σ' αυτό, για καθαρά κοινωνικούς, ανθρωπιστικούς, αλλά και δημοκρατικούς λόγους. Σε μια δημοκρατική κοινωνία, θα έπρεπε οι εξαιρέσεις να δίνουν έμφαση σ' έναν κανόνα που θεσπίζουμε.

Σε σχέση με τις διατάξεις που αφορούν στην αξιολόγηση, οι αντιρρήσεις μας εστιάστηκαν – και γι' αυτό εμμένουμε στο να καταψηφίζουμε τις συγκεκριμένες διατάξεις – στο γεγονός ότι οι λεπτομέρειες του τρόπου διεξαγωγής της αξιολόγησης θεωρούμε και εκτιμούμε ότι δεν θα φέρουν τα προσδοκώμενα αποτελέσματα, έτσι όπως εισάγεται. Και άλλωστε, δεν μας δώσατε την ευκαιρία να γνωρίζουμε τον επακριβή τρόπο διενέργειας και λειτουργίας αυτής της αξιολόγησης, διότι επιφυλάξατε ακριβώς την περιγραφή αυτών των λεπτομερειών σε αντίστοιχες υπουργικές αποφάσεις. Αντίστοιχες εννοώ και με το θεσμό του μέντορα, με το επιπρόσθετο για μας επιχειρήμα ότι είναι ένας θεσμός που, όπως κι εσείς, κυρία Υπουργέ, είπατε, εν νηι μέτρον είναι σε πειραματικό επίπεδο, εφόσον δοκιμάζεται για πρώτη φορά και εφόσον έχουμε κάποια μοντέλα που πρόκειται να εφαρμόσουμε και τα οποία να μπορούν να λειτουργήσουν σε αυτή την

κατεύθυνση.

Σε σχέση τώρα – θα ήθελα να αναφερθώ – με τα ιδιωτικά σχολεία, κυρία Υπουργέ, σίγουρα πιστεύω ότι κι εσείς ενστερνίζεστε, μέσα από την ευρωπαϊκή σας κουλτούρα, την ανάγκη για την ανάπτυξη στον τόπο μας. Και η ιδιωτική εκπαίδευση αποδεχόμαστε και όλοι γνωρίζουμε ότι δεν έχει να κάνει με μια κοινή επιχείρηση. Σίγουρα είναι ένα δημόσιο αγαθό, που εκχωρείται και έχει την εποπτεία της πολιτείας – και ορθώς.

Αλλά αναμφισβήτητα θα έπρεπε το δικαίωμα εκείνων που διευθύνουν τα ιδιωτικά σχολεία, να απολούν τους εκπαιδευτικούς που δεν θεωρούνται κατάλληλοι και που μάλλον είναι δυσλειτουργικοί, πολλές φορές και επικίνδυνοι για τη συνέχιση μιας μονάδας που διεκδικεί να αντέχει στην ανταγωνιστικότητα, να είναι ελεύθερο.

Κατά μείζονα λόγο, όταν μία ιδιωτική μονάδα εξαιρετικά έγκυρη και σημαντική, που συμβάλλει στην ανάπτυξη του τόπου μας, έχει ένα και δύο παραρτήματα και αριθμεί εκπαιδευτικούς – δεν είμαι πρόχειρη αυτήν τη στιγμή να σας πω, αλλά θα μπορούσαμε να πούμε ότι σε επίπεδο παραρτημάτων και κυρίας μονάδας μπορεί να είναι και πεντακόσιοι εκπαιδευτικοί – δεν μπορεί να έχει το δικαίωμα να απολύει έναν κατ' έτος, όπως μια άλλη μονάδα που έχει πενήντα εκπαιδευτικούς. Είναι δυσανάλογο. Το βάζω σαν προβληματισμό και αυτήν τη στιγμή θεωρητικά και από κοινοβουλευτικής απόψεως μπορείτε να το δείτε.

Θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση σε σχέση με τα Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης. Κυρία Υπουργέ, ακούγοντας και το λόγο που αρθρώσατε στην τελευταία τηλεοπτική σας εμφάνιση στη δημόσια τηλεόραση, όπου είπατε ότι από αυτά τα αδειοδοτημένα, νυν επονομαζόμενα με το σχέδιο νόμου «Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης», θα είναι μονοψήφιοι ο αριθμός που ενδεχομένως να πληρούν τις προϋποθέσεις της αδειοδότησης μέσα από τη διαδικασία που επιλέγετε, θα ήθελα να σας πω ότι αυτά τα τέσσερα-πέντε που έχετε στο μυαλό σας και που αντιλαμβάνομαι τι εννοείτε και εγώ, θα μπορούσατε να τα ονομάσετε «Κολλέγια». Δηλαδή, θα μπορούσε η διάταξή σας να είναι «Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης και Κολλέγια», ακριβώς για να υπάρξει η διακριτή μεταχείριση σε εκείνους που πληρούν τις προϋποθέσεις και έχουν μία εγκυρότητα, από εκείνα τα οποία πράγματι δεν δικαιούνται να διεκδικούν την αναγνώρισή τους με βάση τις διατάξεις του νόμου.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό θέλω ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, είχαμε πει ότι το ΕΚΕΠΙΣ, στο οποίο υπάγετε στη διαδικασία αδειοδότησης και εξέτασης, θα έπρεπε να έχει μία αναβαθμισμένη μορφή. Νομίζω ότι και εσείς το είπατε λεκτικά, ότι θα θεσμοθετηθεί ή θα ιδρυθεί ή θα δημιουργηθεί μία νέα υπηρεσία με άλλο τεχνολογικό υπόστρωμα, ούτως ώστε να μπορεί να συμβάλει. Εμείς είχαμε αντιπροτείνει ότι ο ΟΕΕΚ είναι ο αντίστοιχος θεσμός, που θα μπορούσε να αναλάβει αυτήν την αδειοδότηση.

Τελειώνοντας την τοποθέτησή μου, κυρία Υπουργέ, θέλω να πιστεύω ότι οι παρατηρήσεις μας δεν έπεσαν στο κενό. Και το λέω αυτό, γιατί αλίμονο εάν κάποιος μπορεί να πει ότι υπάρχουν συμφέροντα στενοκομματικά σ' ένα λόγο που αρθρώνεται για το μέλλον του τόπου μας, για την αναβάθμιση της παιδείας! Τουλάχιστον σε ό,τι με αφορά, από το δικό μου στόμα δεν θα ακούσετε ποτέ ισοπεδωτικό λόγο για καμμία κομματική παράταξη. Εγώ δεν πιστεύω ότι κάποια παράταξη συλλληβήνη έχει σκοπό, μέσα από εξυπηρέτηση συμφερόντων, να υπηρετήσει την παιδεία. Δεν το πιστεύω. Είναι τελείως διαφορετικό το να έχουμε ένα διαφορετικό πρόγραμμα και μία διαφορετική οπτική σ' αυτά τα οποία προτείνονται. Ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος θα σας αναφέρει γιατί καταψηφίζουμε και δύο διατάξεις που αφορούν στην εκκλησιαστική εκπαίδευση.

Κλείνοντας, κυρία Υπουργέ, θα ήθελα να ρωτήσω κάτι, το οποίο δεν ξέρω εάν απαντήθηκε, αν τελικά είναι διοριστέοι οι χίλιοι τετρακόσιοι εβδομήντα που έχουν περάσει μέσα από το ΦΕΚ από τον τελευταίο διαγωνισμό του 2008 και είναι ένα μέρος από εκείνους τους εκπαιδευτικούς, που ήδη έχουν διοριστεί. Αν το έχετε πει, δεν το άκουσα. Φαντάζομαι ότι οι άνθρωποι αυτοί θα

πρέπει στον πρώτο διαγωνισμό να συμπεριληφθούν, διότι ούτως ή άλλως είναι διοριστέοι και δεν είναι απλώς υπό διορισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κυρία Βόζεμπεργκ.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, ο κ. Ιωάννης Ζιώγας, για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θέλουμε και εμείς να εκφράσουμε τα συλλυπητήρια μας για το θάνατο των τριών εργαζομένων.

Θέλουμε να τονίσουμε και να επικεντρώσουμε την αντίθεσή μας σε κάποια σημεία, επαναλαμβάνοντας ορισμένα απ' αυτά, γιατί θεωρούμε ότι έχουμε εξαντλήσει και καταθέσει τη σαφή μας θέση, τόσο επί της αρχής, όσο και επί των άρθρων.

Ξεκινώντας, θα ήθελα να μιλήσω και να καταδείξω ορισμένες από τις συνέπειες από την ατυχή πορεία της λεγόμενης «πρόικας» για την παιδεία, αφού ήδη έχουν ξεκινήσει οι πρώτες προσπάθειες τροποποίησης των προϋπολογισμών των πανεπιστημίων για το 2010, όπου μιλάμε για την ελάττωση του ποσού κατά 12%, όπως αναφέραμε χθες.

Πρόσφατα, η πρυτανεία του Πανεπιστημίου των Ιωαννίνων, επιχείρησε να περάσει μία μείωση 10% στις λειτουργικές δαπάνες. Από ό,τι είμαι ενημερωμένος και στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο υπάρχει αυτή η πρόβλεψη για ελάττωση από 10% έως και 30% ακόμα, των κονδυλίων των πιστώσεων. Στην απόφαση της γενικής συνέλευσης του Τμήματος της Φυσικής του Πανεπιστημίου Αθηνών καταδικάζεται η μείωση κονδυλίων γι' αυτό το 12%. Μέχρι σήμερα -θα φέρω ένα παράδειγμα της απόφασης του Τμήματος Φυσικής- διατίθεται για κάθε μέλος ΔΕΠ ποσό 640 ευρώ ετησίως. Κάθε μέλος ΔΕΠ είχε στη διάθεσή του 640 ευρώ για να κάνει έρευνα, για την κάλυψη των ερευνητικών του αναγκών. Το ποσό αυτό φέτος μειώνεται κατά 40 ευρώ.

Τέλος, από το Σεπτέμβριο τα σχολεία θα είναι υποχρεωμένα να λειτουργήσουν με μείωση προσλήψεων των εκπαιδευτικών και βέβαια, ως αποτέλεσμα θα είναι να πολλαπλασιαστούν τα ωρομίσθια και τα κενά στα σχολεία.

Σε αντίθεση, λοιπόν, με τον τίτλο του πολυνομοσχεδίου «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού» ο εκπαιδευτικός σαφώς υποβαθμίζεται, αλλάζει ρόλο. Οι εργασιακές του σχέσεις διαλύονται πλήρως και αποσυνδέεται τελείως το πτυχίο με το επάγγελμα. Η μονιμότητα θα είναι πλέον ένα όνειρο θερινής νυκτός, αφού μέχρι την «κατάκτησή» της ο εκπαιδευτικός θα περνάει από διάφορα στάδια δοκιμασίας, που σκοπό έχουν την υποταγή στις απαιτήσεις του νέου σχολείου.

Πρακτικά, το νέο σύστημα προσλήψεων και διορισμών που ανακοίνωσε το Υπουργείο, όπου περίσσεψαν οι αναφορές στην αναξιοκρατία και τη διαφάνεια, βάζει ένα νέο λαβύρινθο στη θέση του παλιού. Τελικός σκοπός είναι να υπάρχουν μόνο ευέλκτικοι εκπαιδευτικοί, που θα ασκούν τον παιδαγωγικό τους ρόλο, γνωρίζοντας ότι εάν δεν ακολουθούν τους νέους κανόνες, θα αξιολογηθούν αρνητικά.

Ο διορισμός εκπαιδευτικών ανά περιφέρεια ή σχολική μονάδα συνδέεται με τη διοικητική μεταρρύθμιση «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ» και μαζί με το δόκιμο στάδιο του εκπαιδευτικού ανοίγει τον ασκό του Αιόλου για την κατάργηση οργανικών θέσεων σχολικών μονάδων, για την επέκταση των ελαστικών σχέσεων στο σχολείο. Με την εισαγωγή στελεχών διοίκησης και μάντζερς στο σχολείο, τη μετατροπή του σε διοικητική μονάδα, την αξιολόγησή του στη βάση της επιχειρηματικής λειτουργίας, η Κυβέρνηση χιτίζει το πιο ταξικό, το πιο ακριβό και διαφοροποιημένο σχολείο. Σε αυτό ο διευθυντής και οι εκπαιδευτικοί δεν θα έχουν παιδαγωγικό ρόλο, αλλά θα είναι υποχρεωμένοι να αναζητούν «επενδυτές» και «πελάτες».

Στα κριτήρια αυτοαξιολόγησης της εγκυκλίου -αναφέρομαι στην εγκύκλιο 31 Μαρτίου- αναφέρεται αναλυτική παρουσίαση επιδόσεων των μαθητών -γιατί είναι αυτή η οποία ενεργοποίησε την αυτοαξιολόγηση, η οποία είναι πλέον κατάσταση- κατά μάθημα, τάξη, τμήμα, φύλο, ποσοστό των μαθητών κατά φύλο, τάξη και συνολικά σχετικά με τη φοίτηση, τις μεταγραφές από και προς σχολείο. Οι μαθητές λυκείων σημειώνουν υψηλά ποσοστά

επιτυχίας στις εξετάσεις για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτά είναι κομμάτια της εγκυκλίου. Οι καταγραφές αυτές είναι που θα οδηγήσουν και τα σχολεία στην πλήρη κατηγοριοποίηση σε σχολεία ελίτ και κατ' επέκταση σε σχολεία για την πλέμπα.

Το κριτήριο των μεταγραφών είναι άκρως αποκαλυπτικό και γι' αυτό το στόχο, γιατί δεν έχει κανένα απολύτως νόημα να καταγράφονται οι μεταγραφές για λόγους μετακόμισης οικογένειας. Οι μεταγραφές καταγράφονται, γιατί οδεύοντας προς την πολιτική επιλογής σχολείου από τους γονείς, από τις επιλογές των γονιών θα φαίνεται ποια σχολεία καταγράφονται ως καλά και αυτό θα είναι το κριτήριο για την καλύτερη βαθμολόγησή τους. Κοινώς, πολλά θα είναι και τα σχολεία που θα οδηγηθούν σε κλείσιμο ή θα φυτοζωούν, ενώ ο ανταγωνισμός μεταξύ των σχολικών μονάδων θα είναι διαρκής και αδυσώπητος.

Όσο για τα ποσοστά επιτυχίας των μαθητών στις πανελλαδικές εξετάσεις, είναι η αποθέωση της ποσότητας ως κυρίαρχης έννοιας, αφού σε καμμία περίπτωση μία στιγμιαία εξεταστική διαδικασία δεν μπορεί να αποδώσει το σύνολο του εκπαιδευτικού έργου και των μορφωτικών αποτελεσμάτων του για τους μαθητές.

Η αυτοαξιολόγηση του νομοσχεδίου δεν έχει καμμία σχέση με τη λαϊκή ανάγκη να γίνει ο εκπαιδευτικός καλύτερος, επιστημονικά πληρέστερος, πιο ικανός στο να μορφώνει ολόπλευρα τα παιδιά, κάτι που είναι επιτακτικό βέβαια. Δεν έχει καμμία σχέση με την ανάγκη για ένα ενιαίο σχολείο, βασικό υποχρεωτικό για όλους τους μαθητές, αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν. Δεν θέλουν. Ούτε είναι βέβαια για τέτοιο εκπαιδευτικό ούτε είναι για τέτοιο σχολείο. Θέλουν σχολείο ανώνυμη εταιρεία και το δάσκαλο σκυφτό.

Αυτό υπηρετεί το «μαστίγιο» της αυτοαξιολόγησης και το «καρότο» της καινοτομίας. Ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είμαστε υπέρ ενός αποκλειστικά δημόσιου και δωρεάν εκπαιδευτικού συστήματος, με κατάργηση κάθε μορφής ιδιωτικής επιχειρηματικής δράσης. Παλεύουμε για ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα δίνει τη δυνατότητα σε όλα τα παιδιά του ελληνικού λαού και των μεταναστών, να έχουν τη σιγουριά ότι μπορούν να έχουν πρόσβαση σε όλα αυτά που διαμορφώνει ο ανθρώπινος μόχθος, σε όλα αυτά που παράγει η ανθρώπινη σκέψη. Γι' αυτό το λόγο θα καταψήφισουμε το νομοσχέδιο επί των άρθρων.

Όσον αφορά το άρθρο 2, επειδή έχουμε τοποθετηθεί λέμε πάλι ότι ουσιαστικά υποβαθμίζονται οι καθηγητικές σχολές. Μία ερώτηση: Έχουμε ένα ψήφισμα στο οποίο αναφέρεται ότι δεν διεκρινίζεται στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο αν το πιστοποιητικό παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας, που χορηγεί η ΑΣΠΕΤΕ στα πλαίσια του ετήσιου προγράμματος παιδαγωγικής κατάρτισης ΕΠΕΚ, θα εξακολουθεί να ισχύει ως πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας προκειμένου οι κάτοχοι να μπορούν να διοριστούν στη δημόσια εκπαίδευση. Μιλάμε για το άρθρο 2 παράγραφος 3, εδάφιο 5.

Επίσης, με αφορμή αυτή τη διευκρίνιση θα ήθελα να εκφράσω τη συμφωνία στις τρεις τροπολογίες που κατέθεσε ο κ. Παντούλας, δηλαδή στη διαχείριση των κονδυλίων για το «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟ», στους εμπειροτέχνες μουσικούς και στους εκπαιδευτικούς που δεν μπόρεσαν να δώσουν τις εξετάσεις.

Όσον αφορά τα κοινωνικά κριτήρια, θεωρούμε ότι οι πέντε μονάδες-μόρια που δίνονται είναι λίγες. Επαναφέρουμε την πρότασή μας για όλα αυτά που προβλέπονται γι' αυτές τις κατηγορίες, ότι πρέπει να αυξηθεί και για μία ακόμη φορά προτείνουμε να συμπεριληφθεί η κατηγορία των μονογονεϊκών οικογενειών, που κατά την πορεία έχει φύγει ο ένας εκ των δύο γονέων. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχει η μέριμνα για τους πολύτεκνους, για την οικογένεια με τέσσερα παιδιά και να μην προβλέπεται για έναν γονιό που έχει δύο ή τρία παιδιά, διότι σαφώς είναι σε χειρότερη κατάσταση, σε χειρότερη μοίρα.

Επανερχόμαστε στο νεοδιοριζόμενο εκπαιδευτικό που πρέπει να στηριχθεί από την κεντρική εξουσία. Στο άρθρο 9 ουσιαστικά αυτό που προσφέρεται δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί με δεδομένο ότι θα αναγκαστεί πάλι να δώσει στον ΑΣΕΠ, κάνοντας φροντιστήριο και δίδοντας εξετάσεις σε μία ηλικία όπου ο εξεταζόμενος είναι σε δυσμενέστερη μοίρα από τον πρόσφατα από-

φοιτο κατέχοντα πτυχίο.

Επαναφέρουμε το αίτημα για να μην καταργηθεί η θετική διάταξη που αφορά τους συζύγους μελών ΔΕΠ. Κλείνοντας, επαναλαμβάνω ότι εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και επί των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είναι περιττό να εκφράσω την οδύνη μου για την ημέρα. Είναι δύσκολο, κυρία Υπουργέ να είμαι σήμερα αναγκασμένος να κάνω αυτή τη συζήτηση για ένα νομοσχέδιο, που έχει πάρα πολλά θετικά σημεία και σας εύχομαι να επιτύχει στην εφαρμογή του και να οδηγήσει στο νέο σχολείο, που όλοι πρέπει να ονειρευόμαστε.

Δεν θα πω τα ίδια που είπα χτες στο άρθρο 3 για τους πολυτέκνους, στο άρθρο 4 για τους μέντορες, στο άρθρο 32 για την αξιολόγηση. Θέλω, όμως, να πω σε δύο άρθρα τα οποία μας ενδιαφέρουν πάρα πολύ. Θα σας κάνω πολύ συγκεκριμένα ερωτήματα και σας παρακαλώ να μας δώσετε συγκεκριμένες απαντήσεις. Πάω στο άρθρο 45 που αφορά τα Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαιδευσεως. Σας λέω εξ αρχής ότι η απόφασή σας αφορά την ονομασία τους. Εσείς έχετε αλλάξει την ονομασία σε σχέση με το παλιό καθεστώς και από την παλαιά ονομασία του νόμου που τους έδινε το χαρακτηρισμό κολλέγια, δηλαδή του νόμου του κ. Στυλιανίδη, εσείς εισάγετε το νέο όρο Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαιδευσεως. Σας λέω εξ αρχής ότι η απόφασή σας είναι λάθος. Σας το είπαμε και στην επιτροπή. Είμαστε απολύτως βέβαιοι ότι όσοι από αυτούς τους ανθρώπους προσφύγουν στα δικαστήρια θα κερδίσουν το δικό σας νόμο.

Η απόφασή σας είναι λάθος, διότι εδράζεται στο εξής επιχειρήματα: Ότι δεν θέλετε να τους δώσετε θεσμικά από το κράτος – αυτό είπα και στην επιτροπή- την βαθμίδα των κολλεγίων.

Πρέπει να σας πω ότι άσχετα αν εσείς το θέλετε ή όχι, το έχει ήδη πράξει η προηγούμενη κυβέρνηση, πράγμα που σημαίνει ότι ακόμα αν και σε σας δεν αρέσει, έχουν ήδη πάρει αυτό το χαρακτηρισμό μέσα από νόμο του ελληνικού κράτους και άρα αυτό δεν είναι κάτι που μπορείτε να τους αφαιρέσετε.

Επίσης, αν κατάλαβα καλά –και θέλω να με διορθώσετε σ' αυτό- εσείς δεν προτιθήστε ή δεν λέει ο νόμος ότι τους απαγορεύετε να χρησιμοποιούν τον όρο «κολλέγια» σε μια διαφήμιση. Αν λέει για παράδειγμα –τυχαία λέω ένα όνομα που μου ήρθε στο μυαλό- IST COLLEGE ή BCA COLLEGE, αυτό θα είναι παράνομο με βάση το νόμο ή θα μπορούν να γράψουν την ονομασία τους - που όλα αυτά έχουν το όνομα «κολλέγιο» στο διακριτικό τίτλο τους- και από κάτω θα γράφει Κέντρο Μεταλυκειακής Εκπαιδευσεως και σ' αυτήν την περίπτωση θα είναι σύννομο;

Επειδή, αν κατάλαβα καλά από αυτά που είπατε στην επιτροπή, ισχύει το δεύτερο, δηλαδή εσείς θέλετε οπωσδήποτε να γράφεται το Κέντρο Μεταλυκειακής Εκπαιδευσεως, ασχέτως τι άλλο θα γράφουν, πρέπει να σας πω ότι τελικά δημιουργείται ένα μείζον θέμα εκ του μη όντος.

Πραγματικά, δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί τόσο τους ιδιοκτήτες αυτών των Κέντρων όσο και τα παιδιά που φοιτούν σ' αυτά τα κέντρα, που τα έχει η ελληνική πολιτεία ταλαιπωρήσει τόσο πολύ εδώ και είκοσι χρόνια, θα πρέπει να συνεχίσουμε να ταλαιπωρούμε –να μου επιτρέψετε την έκφραση- με ασήμαντα πράγματα. Ναι, λοιπόν, τα ονομάζει η ελληνική πολιτεία κολλέγια. Μ' αυτόν τον τίτλο έχουν γίνει γνωστά στον ελληνικό λαό.

Η προσπάθειά σας μου θυμίζει τη μετονομασία μεγάλων οδών της Πρωτευούσης, Παραδείγματος χάριν, την Πανεπιστημίου τη λέτε Ελευθερίου Βενιζέλου. Ρωτήστε έναν Έλληνα ποια είναι η Ελευθερίου Βενιζέλου. Δεν ξέρει. Όλοι Πανεπιστημίου την ξέρουν. Την Πατησίων την ονομάζετε 28^{ης} Οκτωβρίου. Όλοι Πατησίων την ξέρουν. Το ίδιο θα γίνει και εδώ, κολλέγια θα τα λέμε όλοι.

Άρα, εσείς δημιουργείτε ένα θέμα, το οποίο δεν έχει κανένα νόημα και δεν καταλαβαίνω γιατί σπαταλάτε χρόνο και χρήμα αυτών των ανθρώπων για ένα γινάτι. Κατά τη γνώμη μου, είναι απλώς ο φόβος σας για τις αντιδράσεις της Αριστεράς, ο ίδιος φόβος που σας κράτησε έξω από την Αναθεώρηση του Συντάγματος στο άρθρο 16.

Είμαι απολύτως βέβαιος ότι έχει καταλάβει το ΠΑΣΟΚ πόσο

λάθος έκανε που απεχώρησε από την αναθεώρηση του άρθρου 16, λόγω της εσωκομματικής τότε διαμάχης του κυρίου Πρωθυπουργού με τον νυν Υπουργό Εθνικής Αμύνης. Αυτά είναι δικά σας θέματα. Όμως, αυτά τα δικά σας θέματα θα ταλαιπωρούν την Ελλάδα μέχρι την επόμενη αναθεώρηση.

Τουλάχιστον αυτά τα χρόνια που αναγκαστικά περιμένουμε την αναθεώρηση για να διορθώσουμε το προηγούμενό σας λάθος, ας μην ταλαιπωρούμε αυτούς τους ανθρώπους. Νομίζω, πραγματικά, ότι είναι γινάτι να επιμένετε στην αλλαγή του τίτλου «κολλεγίου». Θα ήθελα όμως τη δική σας άποψη στο αν θα μπορούν να χρησιμοποιούν τον όρο ή θα κυνηγάτε από πίσω το DEREΕ COLLEGE παραδείγματος χάριν ή όλα αυτά που έχουν αυτό το διακριτικό τίτλο και έτσι τα ξέρει ο κόσμος.

Όμως, μέσα στο άρθρο 45 έχει προκύψει ένα μεγάλο θέμα. Μας το είπε ο κ. Καρκανιάς στην Επιτροπή και δεν έχουμε λάβει ακόμα τις αναγκαίες διευκρινίσεις. Λέτε ότι θα πρέπει οι αιτούντες την άδεια να έχουν καταθέσει το φάκελό τους μέχρι τις 15/6/2010. Όπως αντιλαμβάνεστε, είναι μία πάρα πολύ μικρή προθεσμία για να τους καταθέσουν μέχρι τις 15/6/2010, διότι ακόμα δεν έχει ψηφιστεί ο νόμος και δεν έχουν εκδοθεί οι σχετικές υπουργικές αποφάσεις. Άρα, επί της ουσίας αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να ξεκινήσουν ακόμα τη διαδικασία.

Θα ήθελα, λοιπόν, τη ρητή σας δέσμευση μέσα στη Βουλή των Ελλήνων ως προς το εξής σημείο: Κάποιοι καταθέτει το φάκελό του, δηλαδή την αίτησή του για την άδεια έως τις 15/6/2010. Θα μπορεί να προσθέτει διάφορα δικαιολογητικά που τυχόν του λείπουν λόγω της γραφειοκρατίας, που όλοι ξέρουμε ότι υπάρχει στην Ελλάδα, έως ότου θεωρείται ο φάκελος συμπληρωμένος και μετά τη 15^η Ιουνίου ή θα είναι όλοι υποχρεωμένοι μέχρι τις 15 Ιουνίου να έχουν τον πλήρη φάκελο κατατεθειμένο; Αν ισχύει το δεύτερο, σας μιλώ ειλικρινά και λέω ότι θεωρώ πως είναι σχεδόν αδύνατον να έχετε πλήρεις φακέλους σ' ένα τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Άρα, ελπίζω να εννοείτε το δεύτερο.

Επίσης, στο ίδιο άρθρο, το άρθρο 3, λέτε ότι θα παύουν να ισχύουν οι παλιές άδειες μέχρι τη χορήγηση των νέων αδειών στις 31/8/2010. Κυρία Υπουργέ, θέλω εδώ να σας επιστήσω την προσοχή στο εξής: Είναι μία αγωνία που μεταφέρθηκε από αυτούς τους ανθρώπους, την οποία εγώ θεωρώ πολύ δόκιμη.

Ζούμε στην Ελλάδα. Το ελληνικό δημόσιο λειτουργεί με τους νόμους που ξέρουμε και χρονικά μεσολαβεί ο Αύγουστος. Υπάρχει, λοιπόν, η περίπτωση με δική σας υπαιτιότητα –δεν εννοώ προσωπικά της κ. Διαμαντοπούλου, εννοώ του ελληνικού δημοσίου, του ελληνικού κράτους- δεν έχετε καταφέρει να εκδώσετε τις άδειες μέχρι τις 31 Αυγούστου.

Οι άνθρωποι δηλαδή έχουν καταθέσει τους φακέλους, αλλά επειδή η επιτροπή δεν συνήλθε, επειδή το ΠΑΜΕ κατέλαβε την Ακρόπολη, επειδή ο υπάλληλος δεν ήθελε να πάει να βάλει σφραγίδα –δεν έχει σημασία για ποιο λόγο- και η ουσία είναι ότι δεν μπόρεσε το ελληνικό κράτος να βγάλει τις άδειες μέχρι τις 31 Αυγούστου. Τι γίνεται σ' αυτήν την περίπτωση;

Εγώ ας πούμε θα ήθελα να γράψετε μέσα ότι εάν από υπαιτιότητα του ελληνικού κράτους δεν έχουν εκδοθεί οι άδειες, θα ισχύουν οι παλιές μέχρι να βγουν οι άδειες που το κράτος θέλει, ώστε να είναι διασφαλισμένος ο επιχειρηματίας, αλλά και ο σπουδαστής ότι θα συνεχίσει να λειτουργεί το κολλέγιο αυτό αν, επαναλαμβάνω, η καθυστέρηση οφείλεται όχι στην επιχείρηση, όχι στο κολλέγιο, αλλά στο ελληνικό δημόσιο.

Αυτές είναι οι δύο διευκρινίσεις που απαιτούνται. Πρώτον, ο διακριτικός τίτλος. Κατά τη γνώμη μας, πολύ κακώς επιμένετε στο να τους αφαιρείτε τον όρο «κολλέγια», που έτσι τους ξέρει ο κόσμος, έτσι τους έχει μάθει και έτσι θα τους λέει, ακόμη κι αν εσείς επιμένετε στο «Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαιδευσεως». Σας διαβεβαιώνω ότι κανένας δεν θα τα λέει έτσι.

Δεύτερον, η ημερομηνία της 15^{ης} Ιουνίου του 2010, τι ακριβώς σημαίνει; Γιατί εδώ μπορεί να γίνει πολύ μεγάλη παρεξήγηση, αν δεν υπάρχουν οι αναγκαίες διευκρινίσεις.

Και τρίτον, η ημερομηνία της 31^{ης} Αυγούστου τι ακριβώς θα σημαίνει;

Είναι θέματα όπου πρέπει να δοθούν συγκεκριμένες απαντήσεις μέσα στην Αίθουσα της Βουλής. Θα ήταν πολύ καλό να έχουν γραφτεί και μέσα στο νόμο, γιατί μπορεί να δημιουργή-

σουν τεράστια προβλήματα.

Και πάω και στο άρθρο 47, στην παράγραφο 16, που με ενδιαφέρει, για τα ιδιωτικά σχολεία. Κυρία Υπουργέ, το άκουσα και στην επιτροπή αλλά και εδώ το είπαν πάρα πολλοί συνάδελφοι, ότι η γνώση δεν είναι επιχείρηση. Είναι, ξέρετε, από τα γνωστά αυτά τσιπάτα, τα οποία μας αρέσει να λέμε στην Ελλάδα και τα οποία στην πραγματικότητα δεν έχουν κανένα νόημα. Με την ίδια λογική, το νερό δεν μπορεί να είναι επιχείρηση, αλλά είναι ιδιωτική επιχείρηση εισηγμένη στο Χρηματιστήριο. Με την ίδια λογική, η ενέργεια δεν μπορεί να είναι επιχείρηση –τη χρειαζόμαστε όλοι, όμως είναι επιχείρηση και η ενέργεια. Επίσης, η Υγεία δεν μπορεί να είναι επιχείρηση. Μα, υπάρχουν ιδιωτικά νοσοκομεία που είναι επιχείρηση. Αυτά είναι συνθήματα σοβιετικού τύπου! Δεν έχουν νόημα το 2010 στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ναι, λοιπόν, έχουμε ιδιωτικά σχολεία. Είμαστε περήφανοι που τα έχουμε κι ευτυχώς που τα έχουμε. Διότι, όπως έχετε καταλάβει, όποιος Έλληνας έχει τη δυνατότητα να πάει το παιδί του σε ιδιωτικό σχολείο, ακόμη και με στερήσεις, δεν το σκέφτεται δεύτερη φορά. Πείτε μου, αν ξέρετε, έναν Έλληνα που να έχει την οικονομική δυνατότητα να επιλέξει μεταξύ ιδιωτικού και δημόσιου σχολείου και επιλέγει το δημόσιο. Κανένας! Όλοι, όσοι μπορούμε, πάμε τα παιδιά μας σε ιδιωτικά. Γιατί; Γιατί αυτά τα σχολεία προσφέρουν πολύ μεγάλο έργο.

Δεν μπορώ να καταλάβω, λοιπόν, γιατί πρέπει να βάζουμε αυτά τα σχολεία, που είναι και επιχειρήσεις, σε τόσο ασφυκτικό έλεγχο, όπως το κάνετε. Παραδείγματος χάριν, βάζετε ότι αν ο ιδιοκτήτης είναι ο ίδιος, πάλι έχει τη μία δυνατότητα απολύσεως. Δηλαδή έχει ένας άνθρωπος ένα σχολείο που απασχολεί δεκαπέντε εκπαιδευτικούς και μπορεί να απολύσει έναν, όπως λέτε εδώ. Έχει ο άλλος ένα σχολείο που έχει δυόμισι χιλιάδες εκπαιδευτικούς και μπορεί να απολύσει πάλι έναν. Μα ούτε ο Στάλιν δεν θα το σκεφτόταν αυτό! Ειλικρινά σας το λέω. Αν έχετε τέτοια νοοτροπία, βάλτε το αστέρι με την Σοβιετική Ένωση να τελειώνουμε.

Πρέπει να υποστηρίξουμε τα ιδιωτικά σχολεία. Τα ιδιωτικά σχολεία προσφέρουν έργο. Είναι καλά τα ιδιωτικά σχολεία. Κακώς λοιδορούμε τους επιχειρηματίες. Διότι αυτοί οι άνθρωποι –για να το καταλάβουμε– έχουν συμφέρον να έχουν τον καλό εκπαιδευτικό στην τάξη. Δεν είναι κακός κατ' ανάγκη ο επιχειρηματίας στην Ελλάδα. Στην Ελλάδα μας πείσανε κάποιοι ότι όποιος κάνει επιχείρηση είναι κακός, είναι εγκληματίας, είναι κακούργος. Δεν είναι έτσι. Ο επιχειρηματίας που επενδύει σ' ένα ιδιωτικό σχολείο είναι ο πρώτος που έχει συμφέρον να έχει τον καλό καθηγητή στην τάξη, γιατί από τον καλό καθηγητή στην τάξη θα ανέβει η φήμη του σχολείου του και θα έχει περισσότερους μαθητές. Άρα, δεν πρέπει να φοβόμαστε. Αυτός ξέρει καλύτερα από μας.

Δώστε τους μία ανάσα, να μπορούν να δράσουν όπως πρέπει να δρα μια επιχείρηση σήμερα στο περιβάλλον που ζούμε, το οικονομικό και επιχειρηματικό, με εμπιστοσύνη σε ανθρώπους που έχουν προσφέρει στην ελληνική εκπαίδευση. Δεν είναι ούτε εγκληματίες, ούτε κακοί, ούτε συμφεροντολόγοι, ούτε τίποτα. Είναι άνθρωποι που έχουν προσφέρει στην ελληνική εκπαίδευση, που εξακολουθούν να προσφέρουν, και πρέπει η ελληνική Πολιτεία να τους αντιμετωπίζει όχι με φόβο, όχι ανταγωνιστικά, όχι κυνηγώντας τους, αλλά υποστηρίζοντάς τους, για να συνεχίσουν να παράγουν αυτό το σπουδαίο έργο. Αυτή είναι, πραγματικά, η γνώμη του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Θα ήθελα, λοιπόν, κλείνοντας να πω ότι όταν θα έχετε το λόγο, θα θέλαμε να μας δώσετε συγκεκριμένες απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα που έχω θέσει, τα οποία ήταν πάρα πολύ συγκεκριμένα. Γιατί αν δεν απαντηθούν κατά τη διάρκεια της συζητήσεως, είναι λίαν πιθανόν να δημιουργήσουν πολύ μεγάλα προβλήματα στην εφαρμογή αυτού του νόμου.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε τον κ. Άδωνι Γεωργιάδη.

Το λόγο έχει τώρα ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστάσιος Κουράκης για οκτώ λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, είναι η ώρα που μιλάμε για πολύ συγκεκριμένα

θέματα. Τα ιδεολογικά ζητήματα και τα ζητήματα πολιτικής τα έχουμε συζητήσει. Αναφέρομαι σε μία από τις τροπολογίες που έχουμε καταθέσει, με μια πολύ μικρή εισαγωγή.

Υποθέτω ότι είστε ενήμεροι και προφανώς αναγνωρίζετε το κομμάτι που λέγεται Αγωγή της Υγείας. Σαν κόμμα και εγώ προσωπικά θεωρώ ότι είναι από τα ζητήματα, στα οποία έχουμε καθευτερήσει πάρα-πάρα πολύ.

Την Αγωγή Υγείας την διδάσκονται πολύ λίγα από τα παιδιά μας, αν και γίνονται τεράστιες προσπάθειες από τους υπεύθυνους και κάποια στιγμή θα έπρεπε να ξαναδούμε το ζήτημα αυτό, ώστε όλα τα παιδιά να απολαμβάνουν αυτής της ειδικής εκπαιδευτικής αγωγής μ' έναν σύγχρονο τρόπο.

Στο νομοσχέδιο που έχουμε στα χέρια μας υπάρχει μια αδικία, η οποία δεν προάγει, δεν προωθεί αυτή την αντίληψη, καθ' ότι οι υπεύθυνοι της Αγωγής Υγείας αγνοούνται παντελώς. Μοριοδοτούνται οι υπεύθυνοι των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης στις κατηγορίες εκπαιδευτικών, που διαθέτουν ειδική εμπειρία και το σκεπτικό που αναγνωρίζει τους διευθυντές οποιασδήποτε σχολικής μονάδας να επιτελούν διοικητικό και καθηγητικό έργο εξαιρεί τους υπεύθυνους της Αγωγής Υγείας.

Το δεύτερο αρνητικό του νόμου είναι ότι κάνει μια αποτίμηση με διαφορετική βαρύτητα της καθηγητικής εμπειρίας των υπευθύνων των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και υπευθύνων Αγωγής Υγείας. Δεν μπορώ πραγματικά να καταλάβω γιατί θεωρείται ότι είναι διαφορετικής βαρύτητας το έργο που επιτελούν και ως εκ τούτου έχουν διαφορετική αντιμετώπιση.

Εμείς έχουμε καταθέσει εγκαίρως μια τροπολογία, η οποία αναφέρει να ενταχθούν οι υπεύθυνοι Αγωγής Υγείας στο άρθρο 11 με όλες τις συνακόλουθες διευθετήσεις που αυτό προβλέπει και στο άρθρο 13 να αρθεί η διακριτή αντιμετώπιση των υπευθύνων των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και των υπευθύνων σχολικών δραστηριοτήτων, δηλαδή Αγωγής Υγείας, Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και Πολιτιστικών Θεμάτων. Θεωρούμε ότι αυτό είναι κάτι που τους αξίζει και κάτι που θα ενισχύσει την Αγωγή Υγείας ακόμη περισσότερο.

Το δεύτερο, όσον αφορά την περιβαλλοντική εκπαίδευση, γίνεται μια διάκριση ανάμεσα στους υπεύθυνους –που πραγματικά πάλι δεν μπορούμε να την καταλάβουμε– των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και των υπευθύνων της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης. Επαναλαμβάνω, έχουμε άλλη αντιμετώπιση για τους υπεύθυνους των Κέντρων και άλλη αντιμετώπιση για τους υπεύθυνους της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, παρ'όλο που θα έλεγα με πολλή νηφαλιότητα ότι η καθηγητική τους δράση είναι εξίσου σημαντική, για να μην πω περισσότερο σημαντική των υπευθύνων της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης από τους υπεύθυνους των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης.

Αυτή η διάκριση είμαι σίγουρος ότι δημιουργεί ένα αρνητικό κλίμα στη σχέση αυτών και ως εκ του ρόλου τους θα έπρεπε να συνεραζόνταν όσο γίνεται πιο αρμονικά. Γι' αυτό προτείνουμε να ενοποιηθούν σε μια, οι δύο ομάδες στελεχών των εκπαιδευτικών της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, δηλαδή να υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση και για τους δύο και αυτό νομίζω θα βοηθήσει στην περιβαλλοντική εκπαίδευση.

Υπάρχει ένα παράδοξο που νομίζω ότι μάλλον σας έχει ξεφύγει, γιατί δεν μπορεί να ισχύει. Ποιο είναι αυτό; Στην επιλογή στελεχών της εκπαίδευσης λέτε ότι απαιτούνται διάφορα προσόντα, όπως είναι η κατοχή πιστοποιητικού καθηγητικής επάρκειας κ.λπ. και ανάμεσα στα προσόντα είναι και η δεξιότητα στις τεχνολογίες της πληροφορίας των επικοινωνιών. Πάρα πολύ ωραία.

Όμως, κοιτάξτε, αυτοί που είναι εκπαιδευτικοί της Πληροφορικής των κλάδων ΠΕ19 και ΠΕ20 δεν έχουν αυτό το πιστοποιητικό, όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά επειδή αυτή είναι η ειδικότητά τους. Επαναλαμβάνω ότι οι εκπαιδευτικοί της Πληροφορικής των κλάδων ΠΕ19 και ΠΕ20 δεν έχουν το πιστοποιητικό ότι ξέρουν πληροφορική, επειδή αυτό ακριβώς έχουν σπουδάσει, με αποτέλεσμα το γεγονός ότι δεν γίνεται αναφορά σε αυτούς τους ανθρώπους να είναι άδικο, γιατί τελικώς ένα προσόν που το διαθέτουν –επειδή είναι η ειδικότητά τους– δεν το έχουν ως χαρτί και αυτό είναι πάρα πολύ κακό.

Εμείς τι λέμε; Λέμε στο άρθρο 11 στην παράγραφο 9 του νομοσχεδίου να προστεθεί: Από την υποχρέωση κατοχής πιστο-

ποιητικού γνώσεων και δεξιοτήτων στις Τεχνολογίες της Πληροφορίας και των Επικοινωνιών Επιπέδου 1 εξαίρονται οι εκπαιδευτικοί Πληροφορικής των κλάδων ΠΕ19 και ΠΕ20, επειδή λόγω της ειδικότητάς τους οι γνώσεις καλύπτουν εξ αρχής αυτό το κριτήριο. Είναι τόσο απλό και φαντάζομαι ότι μάλλον σας έχει διαφύγει, γιατί δεν είναι δυνατόν να υπάρχει μια τόσο μεγάλη αδικία στο συγκεκριμένο σημείο.

Ένα άλλο σημείο στο οποίο νομίζω ότι δεν υπάρχει καμμία σκοπιμότητα να το κάνετε, είναι όσον αφορά τη Σιβιτανίδειο, όπου υπηρετούν με πολύχρονης προϋπηρεσίας εκπαιδευτικοί, από επτά έως δεκαέξι χρόνια, με ειδικότητες που δεν υπάρχουν αυτή τη στιγμή στους πίνακες του Υπουργείου. Και σήμερα που ομιλούμε και συζητούμε, υπάρχουν τριάντα πέντε με σαράντα αναπληρωτές εκπαιδευτικοί με προϋπηρεσία με είκοσι τέσσερις έως εξήντα μήνες και για τους οποίους δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη στις γενικότερες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Θα λέγαμε, λοιπόν, ως πρόταση ότι οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί που υπηρετούν στη Σιβιτανίδειο Σχολή έως και τις 30-6-2010 και έχουν δεκαεξάμηνη προϋπηρεσία, να προσλαμβάνονται κατά προτεραιότητα στη Σχολή καθ' όλη τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου 2010-2012. Νομίζουμε ότι αυτό θα βοηθήσει τη λειτουργία της Σχολής. Η τεχνική εκπαίδευση στην Ελλάδα είναι συνώνυμη με τη Σιβιτανίδειο, ήδη έχει πολλά προβλήματα και αν δεν αντιμετωπιστούν οι εκπαιδευτικοί με αυτό τον τρόπο, πολύ φοβόμαστε ότι δεν θα μπορέσει να ανταποκριθεί στο ρόλο της.

Σχετικά με το πολυσυζητημένο ζήτημα της συνυπηρέτησης των εκπαιδευτικών συζύγων, το έχουμε πει και έχετε δώσει συγκεκριμένες απαντήσεις. Ένα από τα επιχειρήματά σας -στέκομαι στο τελευταίο- είναι ότι, εάν αυτό το κάνουμε για τις συζύγους ή τους συζύγους των μελών ΔΕΠ, ενδεχομένως θελήσουν και άλλοι κλάδοι που έχουν συζύγους εκπαιδευτικούς να αντιμετωπιστούν με τον ίδιο τρόπο.

Εδώ δεν πρόκειται για μια νέα ρύθμιση, την οποία εισάγουμε. Υπάρχει κάτι που ισχύει από το 2002: αυτοί οι άνθρωποι έχουν ρυθμίσει τη ζωή τους με αυτόν τον τρόπο και είναι εξαιρετικά άδικο σε μια πολύ περιορισμένη κατηγορία ανθρώπων να τους στερήσετε τη δυνατότητα να βρίσκονται μαζί ως οικογένεια. Εκτιμούμε ότι αυτό θα βοηθήσει και την εκπαίδευση και τους ίδιους και νομίζουμε ότι δεν έχετε κανένα λόγο να επιμένετε -είπατε την άποψή σας, είπαμε το δικό μας-θα έλεγα, στο βαθμό που έχετε κάνει και ορισμένες άλλες υποχωρήσεις με πολύ θετικό τρόπο. Αναφέρομαι στον πρωτοδιοριζόμενο με τα τρία χρόνια υπηρετήσης, όπου κάνετε μια πολύ σημαντική βελτίωση, δεν θα έλεγα υποχώρηση. Λέτε ότι ο τρίτος χρόνος έχει αυξημένη μοριοδότηση και μάλιστα, μας είπατε ότι αυτό είναι και σύμφωνο με τις προτάσεις της Ομοσπονδίας. Πάρα πολύ ωραία.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Πρόταση από τη ΔΟΕ έγινε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ναι. Η ΔΟΕ, όμως, δεν έκανε ακριβώς αυτή την πρόταση. Η πλήρης πρόταση της ΔΟΕ, την οποία θα καλούσα να σκεφθείτε ακόμη μια φορά -ακούσαμε τα επιχειρήματά σας- είναι ότι θα μπορούσατε, αντί για το υποχρεωτικόν του πράγματος, να βάζατε αυξημένη μοριοδότηση στο δεύτερο και τον τρίτο χρόνο, οπότε στην περίπτωση αυτή καταλαβαίνετε ότι θα λυνόταν το θέμα και οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί θα εκτιμούσαν αν τους συνέφερε, σε σχέση με τις οικογενειακές και λοιπές τους ανάγκες, να παραμείνουν, έχοντας αυτή την αυξημένη μοριοδότηση και το δεύτερο χρόνο και τον τρίτο. Έτσι, αίρεται το υποχρεωτικόν του πράγματος και νομίζω ότι όλα εξομαλύνονται, αλλά πιστεύω ότι θα το δείτε πάρα πολύ σοβαρά.

Μου έκανε εντύπωση στις τροπολογίες που δεχθήκατε, ότι δεν δεχθήκατε μια τροπολογία για την οποία είχα την αίσθηση, όταν την πρωτοανέφερα στην επιτροπή, ότι την είχατε βρει μάλλον λογική. Θεωρώ ότι είναι εξαιρετικά λογική. Την επαναλαμβάνω. Έχουμε αποφοίτους Ειδικής Αγωγής πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης από το Βόλο και από το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας στη Θεσσαλονίκη. Έχουν ειδική εκπαίδευση αυτοί οι άνθρωποι. Όσο καιρό δεν είχατε, για να καλύψετε τις εκπαιδευτικές ανάγκες, οι εκπαιδευτικοί έκαναν σεμινάρια και καλά έκαναν. Όταν, όμως, άρχισαν να βγαίνουν από τα Πανεπιστήμια εκπαιδευτικοί Ειδικής Αγωγής πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, θα έπρεπε να υποχωρεί η

πρόσληψη εκπαιδευτικών που είχαν κάνει κάποια σεμινάρια από ανθρώπους οι οποίοι είχαν πτυχίο τρίτοβάθμιας εκπαίδευσης πάνω στο αντικείμενο.

Ορθώς, λοιπόν, καταργείτε τις προσλήψεις με τα σεμινάρια, αλλά υπάρχει μια ατέλεια. Θα έπρεπε να καταργηθεί η ιστορία με τα σεμινάρια ή να περιορίζονται μόνο σε αυτούς που αφορούν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, όπου δεν υπάρχουν εκπαιδευτικοί με πτυχίο Πανεπιστημίου για το ζήτημα αυτό. Και η τροπολογία την οποία έχουμε καταθέσει, είναι ότι στο άρθρο 47 παράγραφος 5: «Τα ειδικά τυπικά προσόντα που προβλέπονται στις διατάξεις που καταργούνται με το προηγούμενο εδάφιο εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την ολοκλήρωση του πρώτου και του επόμενου διαγωνισμού του ΑΣΕΠ για την πλήρωση θέσεων στην Ειδική Αγωγή και εκπαίδευση», εμείς προσθέτουμε: «μόνο για εκπαιδευτικούς της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης», έτσι ώστε να μπορούν οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν πτυχίο Ειδικής Αγωγής να προσλαμβάνονται.

Αυτό είναι προφανώς προς το συμφέρον της Ειδικής Αγωγής. Δηλαδή, διερωτώμαι γιατί δεν το κάνετε δεκτό. Εκτός αν δεν είχα γίνει πάρα πολύ σαφής στην ανάπτυξη του ζητήματος.

Σχετικά με τους εκπαιδευτικούς της ιδιωτικής εκπαίδευσης έχει γίνει πολλή συζήτηση. Εμείς εκτιμούμε ότι είναι προς το συμφέρον των ιδίων και κυρίως της εκπαίδευσης να υιοθετήσετε την τροπολογία που έχουμε καταθέσει -και εγκαίρως- ότι ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 2986/2002 για όσους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς γίνονται αορίστου χρόνου μέχρι και τον Ιούνιο του 2012 και για όσο διάστημα αυτοί εργάζονται στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Οι υπόλοιποι, σε περίπτωση αναστολής λειτουργίας του σχολείου, μείωση τμημάτων ή και απόλυση, λόγω διατάραξης του εκπαιδευτικού κλίματος, θα εντάσσονται στον πίνακα αναπληρωτών και ωρομισθίων της δημόσιας εκπαίδευσης και η προϋπηρεσία τους στο ιδιωτικό σχολείο θα θεωρείται ισότιμη με εκείνη των δημοσίων αναπληρωτών ή ωρομισθίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στην περίπτωση δε που αποκτούν προϋπηρεσία αορίστου χρόνου, θα επιπίπτουν στην προηγούμενη περίπτωση. Και ο πίνακας αναπληρωτών και ωρομισθίων διατηρείται σε ισχύ μέχρι να διοριστούν ως μόνιμοι όλοι όσοι είναι εγγεγραμμένοι σ' αυτόν είτε προέρχονται από τη δημόσια είτε από την ιδιωτική εκπαίδευση.

Δεν μπορώ να μην κάνω στο τέλος ένα σχόλιο στην τοποθέτηση που έκανε το πρωί ο Υφυπουργός κ. Πανάρετος, όπου αναφέρθηκε και είπε περίπου ότι οι γυμναστές που είναι στα σχολεία αυτή τη στιγμή είναι πάρα πολλοί και δεν γυμνάζουν, επιρρίπτοντας ευθύνη στους γυμναστές για το ότι δεν αθλούνται οι μαθητές.

Αυτό είναι μία πολύ μεγάλη αδικία. Θέλω να πιστεύω ότι είναι είτε παρανόηση δική μου ή του διέφυγε. Οι γυμναστές κάνουν πάρα πολύ καλά τη δουλειά τους, όταν υπάρχουν οι ανάλογες αθλητικές εγκαταστάσεις, όταν τους δίνονται οι δυνατότητες και οι ώρες. Όταν έχουμε μείωση ωρών των γυμναστών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, όταν δεν έχουμε επέκταση του διορισμού των γυμναστών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, καταλαβαίνετε ότι ο ρόλος που δίνουμε στην άθληση είναι εξαιρετικά μειωμένος. Είναι μία ειδικότητα που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί και στην Αγωγή της Υγείας.

Νομίζουμε ότι η αναφορά μ' αυτόν τον τρόπο στους γυμναστές είναι άδικη. Θέλω μία αποκατάσταση από εσάς, κυρία Υπουργέ, πάνω και σ' αυτό το ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κάναμε αυτές τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις ευελπιστώντας ότι θα διορθωθούν ορισμένα πράγματα. Αυτό, βέβαια, δεν αλλάζει τη γενική μας θέση ότι δεν μπορούμε να ψηφίσουμε τα άρθρα, έτσι όπως είναι διατυπωμένα. Ελπίζουμε, όμως, ότι τουλάχιστον ορισμένες από τις βελτιώσεις θα τις δεχθείτε, όπως και αυτή που ανέφερε και ο κ. Παντούλας για τους αποφοίτους μουσικών οργάνων και μερικές άλλες, τις οποίες όλες οι πτέρυγες της Βουλής συμφωνούν να τις κάνετε δεκτές.

Ευχαριστώ.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Πάντως, γυμναστές υπάρχουν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε τώρα στον κατάλογο των ομιλητών επί των άρθρων.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής, Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, λιγότερο χρόνο θα καταναλώσω.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω και εγώ να εκφράσω, όπως όλοι οι συνάδελφοι, τη βαθιά μας θλίψη γι' αυτό το φοβερό γεγονός, που συνέβη σήμερα, που δεν αφορά μόνο τις ζωές τριών ανθρώπων. Το ψυχικό κόστος για όλους και ολόκληρη την κοινωνία είναι πολύ μεγαλύτερο, γιατί υπήρχε μία τέταρτη ζωή στην κοιλιά μίας από τις κοπέλες που χάθηκε, η οποία περίμενε να γίνει μητέρα.

Κυρία Υπουργέ, σ' όλη την κοινοβουλευτική διαδικασία αυτού του νομοσχεδίου δείξατε ότι αφουγκράζεστε την αγωνία των Βουλευτών, την αγωνία των εκπροσώπων του λαού. Όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι κάθε προσπάθεια που επιχειρείται στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας έχει να κάνει με το όχημα με το οποίο θα ταξιδέψει ο ελληνισμός στο μέλλον. Και πραγματικά ο άνθρωπος που δεν θεωρεί ότι ορθοτομεί το λόγο της αληθείας και τα γνωρίζει όλα, ο άνθρωπος που αφουγκράζεται και δείχνει αυτογνωσία θα πρέπει να είναι ο Υπουργός Παιδείας που πραγματικά πρέπει να ξεπερνάει κάθε όριο στενοκομματικής λογικής.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι οι συμπληρώσεις, οι τροποποιήσεις, οι προτάσεις που καταθέτει το Κοινοβούλιο και όλες οι πτέρυγες, μπορούν να εμπλουτίσουν αυτήν την προσπάθεια και να της δώσουν τη μεγαλύτερη δυνατή νομιμοποίηση για να μπορέσει, πραγματικά, αυτή η φιλόδοξη προσπάθεια να έχει τουλάχιστον μετρήσιμα αποτελέσματα. Διότι όλοι στο παρελθόν έχουμε απογοητευτεί από διάφορες προοπτικές, οι οποίες κάποια στιγμή είχαν ένα τραγικό αποτέλεσμα.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι αυτό το σχολείο που φιλοδοξούμε να οικοδομήσουμε όλοι μαζί πρέπει να είναι ένα σχολείο που πραγματικά θα συμβάλει στη διάπλαση του χαρακτήρα των νεοελλήνων, θα επικεντρώσει όλο το βάρος στη συγκρότηση μιας αξιοπρεπούς προσωπικότητας που θα είναι πραγματικός πολίτης και δεν θα είναι υπήκοος, παθητικός αποδέκτης της ρύθμισης της τύχης του από τους άλλους.

Και τώρα θα κάνω μερικές παρατηρήσεις στα άρθρα.

Όσον αφορά στο άρθρο 9, κυρία Υπουργέ, θέλω να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις σε ό,τι αφορά κατ' αρχάς στους λεγόμενους «τριανταμηνίτες» και «εικοσιτετραμηνίτες».

Κυρία Υπουργέ, όλοι αυτοί οι άνθρωποι είναι άνθρωποι που πραγματικά έχουν ταλαιπωρηθεί για να αποκτήσουν αυτές τις προϋποθέσεις και αυτά τα μόρια. Ξέρω ανθρώπους που έφυγαν από τη δυτική Ελλάδα και πήγαν στα νησιά του Αιγαίου ή σε δυσπρόσιτες περιοχές εγκαταλείποντας οικογένειες. Αυτό είναι μια απόδειξη αγάπης στην εκπαίδευση. Δεν το κάνει εύκολα ένας άνθρωπος. Και νομίζω ότι όλη αυτή η εμπειρία που έχουν αποκτήσει, αλλά και η διάθεση που έχουν επιδειξει, πρέπει να δώσει σε μας την προδιάθεση να εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια. Άλλωστε, δεν είναι περισσότεροι από πεντακάσοι άνθρωποι.

Νομίζω, λοιπόν, ότι δεν πρέπει να διαψεύσουμε τις προσδοκίες αυτών των ανθρώπων οι οποίες δημιουργήθηκαν με το προηγούμενο καθεστώς. Και νομίζω ότι με όποιο, αν θέλετε, κόστος θα πρέπει να εξαντλήσουμε τα περιθώρια κατανόησης στις περιπτώσεις αυτές.

Όσον αφορά τώρα στην περίπτωση των πολυτέκνων εκπαιδευτικών, κυρία Υπουργέ, το καταλαβαίνω ότι θα πρέπει να υπάρχει ένα πλαίσιο για όλους. Όμως, πρέπει να δεχθούμε –και το δεχόμαστε όλοι– ότι η χώρα έχει ένα δημογραφικό πρόβλημα. Θα μου πείτε, μ' αυτόν τον τρόπο θα λύσουμε το δημογραφικό πρόβλημα; Όχι, αλλά σε μερικούς αθεράπευτους «εραστές» αυτού του τρόπου ζωής, της δημιουργίας μιας πολύτεκνης οικογένειας, κάθε φορά που τηρούμε –έστω και με έναν απλό τρόπο– να επιδεικνύουμε σ' αυτές τις οικογένειες ένα ενδιαφέρον, θα πρέπει

να το κάνουμε. Αποτελεί ένα ανάχωμα, μια αντίσταση στο μεγάλο ζήτημα του δημογραφικού προβλήματος της χώρας.

Τώρα, όσον αφορά στους αναπήρους, κυρία Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω ότι το 1975 ήμουν φοιτητής και είχα μπει στο πανεπιστήμιο με εξετάσεις. Τότε, ήταν Υπουργός Παιδείας ο μακαρίτης ο Ζέππος, στον οποίο πήγαμε μια ομάδα τυφλών φοιτητών για να του ζητήσουμε να μας δώσει μέσα. Και αντί να μας δώσει μέσα ο τότε Υπουργός Παιδείας, πήρε μια απόφαση και επέτρεψε την εισαγωγή των τυφλών στο πανεπιστήμιο χωρίς εξετάσεις. Για μένα αυτό ήταν ένα πάρα πολύ μεγάλο λάθος. Η αναπηρία δεν θέλει αυτού του είδους τις αντιμετώπισεις. Η αναπηρία θέλει κατανόηση και μέσα, θέλει μέσα από την ιδιαιτερότητά του ο κάθε άνθρωπος που βιώνει αυτήν την περίπτωση να μπορεί να αξιοποιεί τις δημιουργικές του δυνατότητες, αλλά και να αξιοποιείται.

Το πρώτο μέλημά σας λοιπόν, κυρία Υπουργέ –γιατί έχουμε βιώσει το μαρτύριο και τον εξευτελισμό της χρησιμοποίησης της αναπηρίας για να εξυπηρετηθούν διάφορες σκοπιμότητες, όπως τους «ανάπηρους μαϊμού», το οποίο είναι και αυτό ένα φαινόμενο της ελληνικής δημόσιας ζωής– θα πρέπει να είναι να τεθούν αυστηρά κριτήρια από εξειδικευμένες επιτροπές, κατά κατηγορία αναπηρίας.

Δεν μπορεί οι γυναικολόγοι και οι ορθοπαιδικοί να εξετάζουν αν βλέπει ή δεν βλέπει ένας άνθρωπος! Μόνο έτσι θα διασφαλισουμε, κατ' αρχάς, τα πραγματικά περιστατικά. Και αφού, λοιπόν, βγάλουμε το αποτέλεσμα, από εκεί και πέρα θα πρέπει να επιδειχθεί κατανόηση εκεί που η ιδιαιτερότητα της αναπηρίας δεν δημιουργεί λειτουργικά προβλήματα, διότι η ισότητα, όταν ξεκινάει από ένα σημείο που δεν δείχνει κατανόηση στην κάθε ιδιαιτερότητα, καταλήγει να είναι ανισότητα.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι σε αυτούς τους ανθρώπους που θα τους δώσετε τη δυνατότητα να μπουν μέσα στα σχολεία θα τους δώσετε τη δυνατότητα των ίδιων μορίων, διότι έχω την αίσθηση, κυρία Υπουργέ, πως έχουν περισσότερα μόρια οι καθηγητές που έχουν ανάπηρα παιδιά παρά οι ίδιοι οι ανάπηροι.

Πρωτίστως, το πρόβλημα δεν είναι στους γονείς που έχουν ανάπηρα παιδιά –βεβαίως, υπάρχει κοινωνικό πρόβλημα– αλλά το πρόβλημα είναι να δώσουμε τη δυνατότητα αξιοποίησης ενός ανθρώπου που αρνείται να είναι παθητικός αποδέκτης ρύθμισης της τύχης του, μέσα από ένα εκ γενετής ή επίκτητο πρόβλημα που θέλει να έχει, και θέλει να είναι ένας δημιουργικός πολίτης. Δεν θέλει δηλαδή να είναι ένας επιδοτούμενος πολίτης, αλλά ένας φορολογούμενος πολίτης που από τη δραστηριότητά του και την προσφορά του να χειραφετείται ο σεβασμός στην αξιοπρέπειά του.

Η ειδική αγωγή, κυρία Υπουργέ, έχει ταλαιπωρηθεί πάρα πολύ τα τελευταία χρόνια. Έχει γίνει και χώρος εκμετάλλευσης, αν θέλετε, από πολλούς. Πιστεύω πως είναι το θύμα του εκπαιδευτικού συστήματος.

Θα πρέπει, κυρία Υπουργέ, κάποτε να υπάρξει ένας ειδικός κωδικός στο Υπουργείο Παιδείας, ώστε να ξέρουμε κάθε χρόνο πόσα χρήματα διαθέτει η ελληνική πολιτεία γι' αυτόν τον ευαίσθητο τομέα, όπου θα πρέπει να παρέχουμε τη δυνατότητα σε όλους τους ανθρώπους, χωρίς η ιδιαιτερότητά τους να είναι κώλυμα, να έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση. Γιατί έτσι μετατρέπονται πραγματικά σε ενεργούς πολίτες, από πολίτες του περιθωρίου.

Κλείνοντας, κυρία Υπουργέ, θέλω να αναφερθώ σε δύο σημεία. Συμφωνώ με την τροπολογία που ανέφερε ο κ. Παντούλας για τους εμπειροτέχνες μουσικούς. Η δημοτική μας μουσική στηρίζεται σε αυτούς τους ανθρώπους και πρέπει να δείξουμε σεβασμό στη συνέχεια μιας παράδοσης που διατήρησε επί τετρακόσια χρόνια. Η δημοτική μουσική και η ποίηση ήταν η ιστορική συνείδηση του έθνους στα τετρακόσια χρόνια της τουρκοκρατίας. Γι' αυτό, λοιπόν, θα πρέπει και σε αυτό το σημείο να επιδειχθεί κατανόηση και να εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κυρία Υπουργέ, με ένα ζήτημα που δεν αφορά αυτό το νομοσχέδιο, αλλά ειλικρινά το βιώνουμε όλοι όσοι είμαστε στην Αίθουσα: το θέμα των φοιτητικών εστίων. Το 1964 ο Γεώργιος

Παπανδρέου, ο Λουκής Ακρίτας και ο Παπανούτσος θεμελίωσαν τη δωρεάν παιδεία. Σήμερα η δωρεάν παιδεία καθίσταται άκυρη, διότι πάρα πολλά παιδιά φτωχών οικογενειών και μάλιστα μετά τις τελευταίες εξελίξεις ακόμη φτωχότερων οικογενειών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας παρακαλώ ολοκληρώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, είναι αδιανόητο, άνθρωποι με ετήσιο εισόδημα 5.000 ευρώ να μην μπορούν να είναι στις φοιτητικές εστίες. Εγώ καταλαβαίνω ότι δεν είναι θέμα του σημερινού νομοσχεδίου, αλλά αν θέλουμε μια παιδεία που να υπηρετεί το έθνος και το σύνολο της κοινωνίας, μια παιδεία που να εξασφαλίζει σε όλους τους Έλληνες το αυτό σημείο εκκίνησης, όχι ίσων ευκαιριών, αλλά ίσων δυνατοτήτων, για να μπορούν πραγματικά να συμμετέχουν στη δημιουργική εξέλιξη της ζωής, θα πρέπει να ανοίξετε κάποια στιγμή την ιστορία των φοιτητικών εστιών και εκεί η πολιτεία να εξαντλήσει όλα τα περιθώρια, ώστε πραγματικά σε εκείνους που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να τους εξασφαλίσουμε τη δυνατότητα να σπουδάσουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε, κύριε Κουρουμπλή.

Το λόγο έχει τώρα για οκτώ λεπτά ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης, Βουλευτής Χίου της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Συντάσσομαι και εγώ με όλους τους συναδέλφους και εκφράζω τη βαθιά μου οδύνη για το χαμό των τριών συμπολιτών μας.

Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι η καλύτερη επένδυση για το μέλλον είναι η εκπαίδευση. Στη χώρα μας επενδύουμε κάτω από 4% του ΑΕΠ. Όσο δε συρρικνώνεται το ΑΕΠ, τόσο χάνουμε πόρους ονομαστικά. Και γνωρίζετε επίσης ότι για τη συμπλήρωση της χρηματοδότησης, αλλά και για τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης, σημαντικό ρόλο παίζει ο ιδιωτικός τομέας. Δυστυχώς, όμως, ο ιδιωτικός τομέας επενδύει κάτω από το της εκατοστιαίας μονάδας του ΑΕΠ, πράγμα που σημαίνει ότι ή εμείς θα πρέπει να αυξήσουμε τη χρηματοδότηση στους δύσκολους καιρούς που είμαστε ή θα πρέπει να δώσουμε κίνητρα στον ιδιωτικό τομέα να διευρύνει τη συμμετοχή του. Και όχι μόνο από πλευράς χρηματοδότησης, αλλά και από πλευράς ποιότητας παροχής εκπαιδευτικών υπηρεσιών.

Πριν περάσω στα άρθρα, σε τρία ζητήματα.

Πρώτον, στο δημογραφικό. Γνωρίζετε πολύ καλά τις επιπτώσεις που έχει στους εκπαιδευόμενους, στον πληθυσμό. Δεύτερον, στη μετανάστευση που αλλάζει τη σύνθεση του εκπαιδευόμενου δυναμικού και τρίτον, στη σχέση, στην αναλογία μεταξύ μαθητών και εκπαιδευόμενων. Θυμάμαι ότι παλιότερα ήταν δέκα πέντε στην Ελλάδα, ενώ σήμερα είναι δέκα προς ένα, δηλαδή δέκα μαθητές, ένας εκπαιδευτής. Η σχέση αυτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι περίπου δεκατέσσερα προς ένα. Υπάρχει, λοιπόν, στην Ελλάδα μια πτωτική τάση που δείχνει ότι αυξάνονται οι εκπαιδευτικοί και μειώνονται οι εκπαιδευόμενοι. Αυτά τα τρία, μαζί με το πρόβλημα της χρηματοδότησης, αποτελούν μεγάλη πρόκληση για μεταρρυθμίσεις.

Γνωρίζετε επίσης, κυρία Υπουργέ, ότι σχεδόν το 90% των δράσεων του Υπουργείου σας χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μπορεί να είμαι υπερβολικός, αλλά θυμάμαι ότι πάντως αυτό είναι το ποσοστό με το σημερινό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Με το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων, όχι από τον τακτικό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Μιλώ για επενδύσεις.

Έχουμε συμφωνήσει στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ μια στρατηγική. Αυτή η στρατηγική βρίσκει απόλυτα σύμφωνους, εμάς και την Ευρωπαϊκή Ένωση και απαντά στις προκλήσεις της εποχής: αναμόρφωση σπουδών, αποκέντρωση του συστήματος εκπαίδευσης, βελτίωση των συνθηκών πρόσβασης στην εκπαίδευση των ατόμων με αναπηρίες, ενίσχυση της δια βίου μάθησης με κίνητρα,

σύνδεση της εκπαίδευσης με αγορά εργασίας και -βέβαια αυτό που συζητάμε- ανάπτυξη συστημάτων αξιολόγησης. Αυτά τα συστήματα, κύριε Πρόεδρε, είναι ο μόνος τρόπος για να αναδειχθεί η ποιότητα του εκπαιδευτικού συστήματος. Και τι πρέπει να κάνουμε; Πρέπει να έχουμε, τα εργαλεία για να παρακολουθούμε τα χαρακτηριστικά αυτά. Αυτό απαιτεί, μεταρρυθμίσεις. Και το σχέδιο νόμου που συζητάμε δεν νομίζω ότι μπορούμε να το αποκαλέσουμε «μεταρρύθμιση».

Θα σας φέρω δυο παραδείγματα. Πρώτον, η ναυτική εκπαίδευση. Πριν μιλήσω για μεταρρυθμίσεις, θα πρέπει πρώτα να μάθουμε ποιος κάνει τι στο εσωτερικό της Κυβέρνησης. Μου απαντάτε, κυρία Υπουργέ, εσείς με την υπογραφή σας, ότι στο θέμα της ναυτικής εκπαίδευσης, δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Παιδείας. Λίγο αργότερα, μου απαντάει στο ίδιο ερώτημα η κ. Χριστοφιλοπούλου και αναφέρει ότι: «η οργάνωση και ο σχεδιασμός της ναυτικής εκπαίδευσης είναι και πρέπει να παραμείνει αποκλειστική αρμοδιότητα του Υπουργείου Παιδείας».

Θα τα καταθέσω στα Πρακτικά με την έκπληξή μου, διότι πώς είναι δυνατόν να μιλάμε για μεταρρυθμίσεις, όταν δεν ξέρουμε για ένα πολύ κεφαλαιώδες θέμα, όπως είναι αυτό της ναυτικής εκπαίδευσης, ποιος κάνει τι μέσα στο εσωτερικό της Κυβέρνησης. Και το λέω αυτό, διότι και η κ. Κατσέλη, που εμπλέκεται επίσης στη ναυτική εκπαίδευση, μίλησε πριν από δυο μήνες περίπου για σύστημα αξιολόγησης και στη ναυτική εκπαίδευση, το οποίο, βέβαια, απουσιάζει από το δικό σας νομοσχέδιο.

Δεύτερον, σχετικά με τις ρυθμίσεις: θέλετε πλήρη αναδιάρθρωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με σύστημα πρόσβασης σε αυτήν που θα συνδέει την απόδοση στο λύκειο με προδιαγραφές που θα βάλουν τα πανεπιστήμια. Πάρα πολύ ωραία. Εσείς, όμως, κυρία Υπουργέ, το πρώτο που κάνετε, είναι να καταργήσετε τη βάση του δέκα με δυο επιχειρήματα. Πρώτον, ότι δεν έχετε στοιχεία για να δείτε αν βελτιώθηκε ή όχι η ποιότητα των φοιτητών από το 2006 και μετά και δεύτερον, ότι επικαλείστε άδεια πανεπιστήμια, λες και να τα γεμίζουμε με φοιτητές κάτω από τη βάση του δέκα είναι η λύση.

Έρχομαι τώρα στα στοιχεία. Είπατε ότι δεν είχατε στοιχεία. Είναι πάρα πολύ σοβαρό αυτό. Σωστά το λέτε. Δεν μπορεί ένας Υπουργός να αποφασίζει, αν δεν έχει μελετήσει στοιχεία. Πείτε μου όμως τώρα. Καταργήσατε επτά νέα τμήματα ΤΕΙ και έξι νέα τμήματα ΑΕΙ που ιδρύθηκαν την προηγούμενη χρονιά και μεταξύ αυτών και το τμήμα Οικονομικής και Διοίκησης Τουρισμού που εδρεύει στη Χίο. Το τμήμα αυτό ιδρύθηκε το 2009 σαν ένα αποτέλεσμα μιας εντεκαετούς προσπάθειας. Λειτουργεί δε, ήδη, από το 1998 και μεταπτυχιακό στον τουρισμό. Ήρθε, μάλιστα, ο Γενικός Γραμματέας Τουρισμού της Κυβέρνησης στα εγκαίνια-ήμουν εκεί- και χαιρέτησε τη δημιουργία του. Το επιχείρημα σας ήταν ότι δεν μπορούίτε να ανοίγετε τμήματα χωρίς καθηγητές και χωρίς υποδομές. Σωστά. Να σας θυμίσω απλώς ότι την περίοδο 2000-2004 το ΠΑΣΟΚ είχε ανοίξει σαράντα έξι νέα τμήματα τότε, χωρίς να υπάρχουν αυτές οι προϋποθέσεις.

Υπάρχουν διαδικασίες που τηρούνται για την ίδρυση νέων τμημάτων; Ναι, υπάρχουν. Δεύτερον, εξετάστηκαν όλα τα κριτήρια πριν δοθεί η έγκριση από το Υπουργείο Παιδείας; Ναι, εξετάστηκαν. Εσείς τα ζητήσατε;

Θα σας δώσω, κυρία Υπουργέ, δύο από τις τριακόσιες σελίδες της μελέτης βιωσιμότητας, αναγκαιότητας, επιστημολογικής συγκρότησης και υποδομών που τεκμηριώνουν απολύτως την ανάγκη δημιουργίας του Τμήματος Οικονομικής και Διοίκησης Τουρισμού και που καταρρίπτουν, βεβαίως, το επιχείρημά σας.

Θα σας δώσω επίσης -και δεν το καταθέτω στα Πρακτικά- ενημερωτικό σημείωμα, για να καταλάβετε ότι το τμήμα αυτό δεν ήταν μία ευκαιριακή πρόταση ενός δημάρχου, γιατί το άκουσα να το λέτε και αυτό στην εισήγησή σας, αλλά μία αναγνωρισμένη ανάγκη. Ρώτησα αρκετά πράγματα και πήρα ως απάντηση από τον κ. Πανάρετο ένα «αποφασίζουμε και διατάζουμε», «καταργούμε ή μάλλον δεν εντάσσουμε τα νέα τμήματα στον προγραμματισμό μας».

Επειδή αισθάνθηκα ως νέος κοινοβουλευτικός, βαθιά προσβεβλημένος από αυτήν την απάντηση, κατέθεσα εκ νέου ερώτηση. Τώρα, με το σημείωμα που θα σας δώσω, νομίζω ότι έχετε όλα τα

επιχειρήματα για να απαντήσετε και να τα ανατρέψετε τα δικά μου.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο.

Σχετικά με το πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας του υποψηφίου. Ρωτώ απλώς εάν τα ΑΕΙ έχουν την ετοιμότητα να δημιουργήσουν παιδαγωγικά προγράμματα για να μπου αυτοί οι εκατό χιλιάδες περίπου πτυχιούχοι, που θα θελήσουν να αποκτήσουν αυτό το πιστοποιητικό. Και βέβαια πως θα προλάβουν μέχρι να λειτουργήσει το ΑΣΕΠ σε δύο χρόνια; Θα εγκαταλείψουν την εργασία τους; Γιατί πολλοί από αυτούς δουλεύουν, δεν είναι όλοι άνεργοι.

Προχωρώ. Νέο σύστημα πρόσληψης των εκπαιδευτικών με αποκλειστικότητα ΑΣΕΠ. Πάρα πολύ ωραία. Κάποιος, όμως, κάποια στιγμή πρέπει να μας πει ποια ανασυγκρότηση έχει ξεκινήσει στο ΑΕΠ και δεν αναφέρομαι μόνο στο Υπουργείο Παιδείας, αλλά μιλάω για όλη την Κυβέρνηση, ώστε να μπορεί να αντέξει αυτόν τον φόρτο εργασίας, που του προσθέτουν τα διάφορα νομοσχέδια. Πριν δείξετε με το δάχτυλο το ΑΣΕΠ, ρωτήστε τον κ. Βέη εάν έχει τη δυνατότητα να φέρει εις πέρας όλα αυτά, που του ανατίθενται.

Σε ό,τι αφορά την κατάργηση του υφιστάμενου συστήματος 60% ΑΣΕΠ και 40% πίνακες και μεταβατική περίοδος δύο ετών, όταν το πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης μειώνει σοβαρά τους μόνιμους εκπαιδευτικούς, έχει νόημα αυτή η ρύθμιση; Αναρωτιέμαι!

Για τους ωρομίσθιους και τους αναπληρωτές με μειωμένο ωράριο δεν νομίζω ότι υπάρχει ένα κίνητρο για τον αναπληρωτή εκπαιδευτικό να εργαστεί σε παραμεθόριες περιοχές, αφού η προώθησή του δεν παίζει τόσο σημαντικό ρόλο. Ποιος θα πάει ωρομίσθιος ή αναπληρωτής είτε στην πρωινή βάρδια είτε στην πρόσθετη διδακτική στήριξη στα Ψαρά ή στις Οινούσσες; Πείτε μου εάν υπάρχει κάποιος.

Πάμε τώρα στις συνθήκες διδασκαλίας. Λέτε: «πρώτα ο μαθητής» και σωστά. Προηγουμένως είχατε πει, «πρώτα ο φοιτητής» για τα ΑΕΙ. Τότε γιατί αυξάνετε το διδακτικό ωράριο ή γιατί υποχρεώνουμε τον εκπαιδευτικό να διδάξει μαθήματα τα οποία δεν έχει διδαχθεί στο πανεπιστήμιο;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου μάθησης και Θρησκευμάτων): Για πείτε μου από πού;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Προκύπτουν από το νομοσχέδιο. Κατ' αρχάς, στο άρθρο 32. Η δική μου ανάγνωση ήταν αυτή.

Θα ήθελα επίσης να σας παρακαλέσω, επειδή υποπτεύομαι μέσα από τις γραμμές ότι πρόκειται να συγχωνεύσετε και να καταργήσετε σχολικές μονάδες – νομίζω ότι αυτό το διάβασα καλά – να βάλετε κάποιο περιφερειακό κριτήριο. Θέλει πάρα πολλή προσοχή.

Τέλος, για τα κολέγια θα ήθελα μία πειστική απάντηση. Ποια εκπαιδευτική ανάγκη εξυπηρετεί η αλλαγή ονομασίας; Θα φέρει μόνο αναστάτωση στις άδειες, εκτός από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, στο οποίο σίγουρα θα καταλήξουμε και ίσως από τη μείωση των ξένων φοιτητών που υπηρετούν σε αυτά τα κολέγια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μουσουρούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο κ. Σάββας Εμινιδής, Βουλευτής Καβάλας από το ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τα εμπόδια και τις δυσκολίες που έχει βρει η Κυβέρνηση αυτούς τους επτά μήνες, η βασική δέσμευση απέναντι στον ελληνικό λαό που μας ψήφισε παραμένει ισχυρή και είναι η δέσμευση να αλλάξουμε την Ελλάδα. Σε πολλούς τομείς μέχρι τον Ιούλιο θα έχει ολοκληρωθεί η ψήφιση πολύ σημαντικών νομοσχεδίων.

Όσον αφορά το πρώτο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας που συζητάμε και έχει το χαρακτήρα του αυτοπροσδιορισμού, εκφράστηκαν πολλές αντιδράσεις και μέσα σ' αυτή την Αίθουσα, που έχουν να κάνουν με την αντίληψη και τη νοοτροπία που υπάρχει ότι η αρμοδιότητα του Υπουργείου Παιδείας είναι να

προσλαμβάνει αδιόριστους μόνο εκπαιδευτικούς.

Κύριοι συνάδελφοι, ο ρόλος του Υπουργείου Παιδείας είναι να φροντίζει για την υψηλού επιπέδου μόρφωση και εκπαίδευση και για ένα σύγχρονο και ποιοτικό εκπαιδευτικό σύστημα, που θα προσαρμόζεται κάθε φορά στις ανάγκες της εποχής. Πρώτα μπαίνει ο μαθητής και γύρω απ' αυτόν όλοι οι άλλοι. Το χρόνιο πρόβλημα της επιλογής των εκπαιδευτικών λύνεται οριστικά και δίκαια στο πρώτο κεφάλαιο του σχεδίου νόμου όπου προβλέπεται ότι όλοι οι εκπαιδευτικοί θα προσλαμβάνονται σε θέσεις μόνιμου προσωπικού ή αναπληρωτών ενιαία και μόνο μέσω ΑΣΕΠ, σε αντίθεση με σήμερα όπου προσλαμβάνονται μέσω πολλών διαφόρων πινάκων. Οι διαγωνισμοί θα γίνονται με αναμορφωμένο περιεχόμενο κάθε δύο χρόνια, με μοριοδότηση της προώθησης, των ακαδημαϊκών προσόντων, των επιπλέον γνώσεων και των κοινωνικών κριτηρίων. Απαραίτητη προϋπόθεση για την πρόσληψη είναι η κατοχή του πιστοποιητικού παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας.

Για να υπάρξει σωστή κατανομή του εκπαιδευτικού δυναμικού της χώρας και για να μην υπάρχουν υπερπλήθειες και ελλείψεις, εφαρμόζεται το σχέδιο που προβλέπει τον προσδιορισμό των κενών μέσω ενός ηλεκτρονικού συστήματος και την καθιέρωση της κάρτας σχολείου, την απαγόρευση αποσπάσεων για τρία χρόνια στους νεοδιορισζόμενους και σε καμμία περίπτωση, αν δεν καλύπτεται η θέση από την οποία αποσπάται ο εκπαιδευτικός, τη θέσπιση δεύτερης ειδικότητας εκπαιδευτικού για την κάλυψη του υποχρεωτικού ωραρίου, αλλά και κενών με υπερωρίες.

Οι πλεονάζοντες εκπαιδευτικοί θα αποσπώνται για την κάλυψη αναγκών σε άλλα σχολεία, ξεκινώντας από μονάδες της ίδιας περιοχής με βάση τις εκπαιδευτικές ανάγκες. Στη μείωση των αποσπάσεων θα συμβάλει και η ρύθμιση να λαμβάνουν οι αποσπώμενοι εκπαιδευτικοί τις μονάδες μετάθεσης του σχολείου όπου αποσπώνται και όχι του σχολείου απ' όπου αποσπώνται. Το νομοσχέδιο προβλέπει επίσης την εισαγωγή του θεσμού του δόκιμου εκπαιδευτικού για δύο χρόνια για την καθοδήγηση και την υποστήριξη του μέντορα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα σταθώ ιδιαίτερα στη σημασία της κατάργησης της βάσης του 10. Κάποτε το μεγαλύτερο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας ήταν η επιτυχία στις πανελλήνιες εξετάσεις. Θυμάμαι, μάλιστα, ότι παλαιότερα, στα δικά μας χρόνια, στη δεκαετία του 1980, το ενδιαφέρον της κοινωνίας ήταν μεγάλο και ότι τα ονόματα των επιτυχόντων τα μετέδιδε το ράδιο και το 40% περίπου έμπαινε σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Στη συνέχεια, με την ίδρυση πολλών τμημάτων και με την αύξηση των εισακτέων που καθιερώθηκε από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ το πρόβλημα ξεπεράστηκε, καθώς έφτασε να εισάγεται το 80% όσων δίνουν εξετάσεις. Αυτό δημιούργησε όμως ένα πρόβλημα σε κάποιους. Τα ιδιωτικά κολέγια και ΙΕΚ έμειναν χωρίς πελατεία και ανταποκρινόμενη η Νέα Δημοκρατία έβαλε τη βάση του 10 και σε συνδυασμό με τη δυσκολία των θεμάτων δημιούργησε πολλά κενά στα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ. Έτσι βρήκε τρόπο να μειώσει τους εισακτέους στην τρίτοβάθμια εκπαίδευση και αύξησε τις εγγραφές στα κολέγια, στα ιδιωτικά ΙΕΚ και όλα αυτά, βέβαια, για όσους έχουν την οικονομική δυνατότητα. Επίσης, κάποιος κατευθύνθηκαν, όπως πάντα, στα πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Το ΠΑΣΟΚ με την προεκλογική δέσμευση, ιδιαίτερα του Προέδρου μας και Πρωθυπουργού της χώρας, κάνει πράξη την κατάργηση της βάσης του 10 μ' αυτό το νομοσχέδιο και περίπου ογδόντα πέντε χιλιάδες μαθητές θα έχουν την ευκαιρία από του χρόνου να σπουδάζουν στην ανώτατη δημόσια εκπαίδευση.

Ταυτόχρονα, με αυτό το νομοσχέδιο δίνεται λύση και στο μεγάλο θέμα των κολεγίων, τα οποία μετονομάζονται σε Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης και απαγορεύεται ρητά η χρήση του όρου «Πανεπιστήμιο» όσο κι αν κάποιους τους στεναχωρεί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Διότι έδωσαν σαράντα άδειες που κρίθηκαν, ευτυχώς, παράνομες από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή -και δόθηκαν δύο ημέρες πριν τις εκλογές- σε όσους είχαν κάνει αίτηση, χωρίς να εξεταστούν οι φάκελοι, χωρίς κριτήρια.

Έτσι, λοιπόν, πολύ σωστά, κυρία Υπουργέ, τα στέλνετε όλα αυτά στο ΕΚΕΠΙΣ, ώστε να δοθούν από εκεί άδειες για όλα αυτά

τα κολέγια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και βέβαια, εδώ, κυρία Υπουργέ, θέλω να πω ότι γνωρίζετε την ευαισθησία μου σε κάθε προσπάθεια που επιχειρείται από γνωστές συντεχνίες για την υποβάθμιση των ΤΕΙ. Αυτό γίνεται και στο παρόν νομοσχέδιο, στο άρθρο 13, που προβλέπεται η μοριοδότηση μιας μονάδας αντί τριών για πτυχία ΤΕΙ προ του ν. 2916/2001 του ΠΑΣΟΚ. Τα ΤΕΙ ανήκουν στην ανώτατη εκπαίδευση και δεν υπάρχει πουθενά στη νομοθεσία, με πιο πρόσφατο παράδειγμα το νόμο για την επιλογή των προϊσταμένων στο Δημόσιο, διαχωρισμός των πτυχίων...

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε συνάδελφε, το αλλάξαμε.

ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ: Είδα για την τέταρτη παράγραφο. Για το ε' δεν το είδα. Κυρία Υπουργέ, αν έχετε ήδη κάνει την απόσυρση του εδαφίου ε', τότε δεν υπάρχει πρόβλημα. Αφουγκράζεστε, λοιπόν, όλους εμάς. Και αυτό σημαίνει ότι πλέον το Υπουργείο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Στην αναδιάρθρωση και αναβάθμιση της παιδείας συμμετέχουν για πρώτη φορά οι μαθητές και οι σπουδαστές μέσω της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. Αυτή είναι και η μεγαλύτερη καινοτομία του νομοσχεδίου σε σχέση με προηγούμενες μεταρρυθμίσεις στην παιδεία που γίνονταν μεν για τους μαθητές, αλλά χωρίς τους μαθητές.

Κλείνοντας, θα πω δύο λόγια, γιατί προκλήθηκε εδώ από τους προηγούμενους συναδέλφους και της Νέας Δημοκρατίας, αλλά ιδιαίτερα από τον κ. Γεωργιάδη, για τα ιδιωτικά σχολεία, όπου προτρέπουν τον κόσμο να πάει στην κατεύθυνση των ιδιωτικών σχολείων. Αν δεν καταλάβετε καλά, συνάδελφοι, γι' αυτό το Υπουργείο φέρνει αυτό το νομοσχέδιο. Θα φέρει και άλλα νομοσχέδια με τα οποία θα αναβαθμίσει το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης, θα δώσει ρόλο στα δημόσια σχολεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό απαιτεί η κοινωνία. Αυτό απαιτούν οι μεροκαματιάρηδες και όλοι που σήμερα πραγματικά δίνουν μάχη επιβίωσης. Γιατί πρέπει να αναβαθμίσουμε το δημόσιο χαρακτήρα του σχολείου και να προτρέψουμε όλα τα παιδιά -και είναι τιμή μου και καμάρι μου που πήγα σε δημόσιο σχολείο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Εμινίδη, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία φράση.

Προτρέπω όλο τον κόσμο να στηρίξει την προσπάθεια αναβάθμισης όλης της εκπαίδευσης. Διότι αυτό, πιστεύω, είναι η αρχή. Έρχονται τα υπόλοιπα για Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο Βουλευτής Πέλλας του ΠΑΣΟΚ κ. Ηλίας Θεοδωρίδης έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτα θέλω να εκφράσω την αγανάκτησή μου και την απόλυτη καταδίκη στα γεγονότα τυφλής εγκληματικής βίας που στοιχίζουν τις ζωές σε εργαζόμενους Έλληνες πολίτες. Η δική μου ομιλία θα διαφέρει από το γενικό κλίμα.

Πρώτα, ήθελα να ασχοληθώ με το γεγονός του τι εκφράζει αυτό το νομοσχέδιο, το «πρώτα ο μαθητής», για να δούμε γιατί απέτυχαν όλες οι προηγούμενες μεταρρυθμιστικές προσπάθειες στην Ελλάδα για την παιδεία.

Δεύτερον, θα ήθελα να πω μία άλλη τομή, η οποία πιθανόν θα αφορά κυρίως το νομοσχέδιο που έπεται, για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση στην Ελλάδα, που αφορά στην εμπάθμιση πλέον της γνώσης -και αυτό είναι δημοκρατία- γιατί νομίζω ότι εξαντλήθηκε η δημοκρατία της διεύρυνσης της γνώσης.

Το «πρώτα ο μαθητής» σημαίνει και αποτελεί μία, δεν διστάζω να το πω, επαναστατική τομή με το παρελθόν, με τις μεταρρυθμιστικές προσεγγίσεις που κάναμε στο παρελθόν. Το «πρώτα ο μαθητής» σημαίνει ότι εγκαταλείπουμε τους συντεχνιακούς εγ-

κλωβισμούς του παρελθόντος, που έλεγαν «πρώτα ο καθηγητής» ή καλύτερα έλεγαν «πρώτα ο «λειτουργός» είτε καθηγητής είτε γιατρός ήταν αυτός.

Αυτό που ονομάζω «συντεχνίες» δεν αφορά τη συλλογική συνείδηση του κλάδου. Αφορά τη διαμορφωμένη έκφραση των συνδικαλιστικών χώρων. Με λύπη μου διαπίστωσα ότι σε πολλές τοποθετήσεις Βουλευτών ο λόγος τους ήταν απλή απαρίθμηση αιτημάτων των διαφόρων συνδικαλιστικών κλάδων. Αυτό δεν είναι μεμονωμένο γεγονός. Έχει τη βάση του στα ίδια τα κόμματα. Τα ίδια τα κόμματα έχουν μετατραπεί δυστυχώς σε συνομοσπονδίες συντεχνιών, συνομοσπονδίες συμφερόντων. Όσο και να ράψεις καλά αυτά τα αιτήματα, αυτές τις πολιτικές, το αποτέλεσμα θα είναι τραγικό.

Άρα, λοιπόν, αυτή η συντεχνιακή κατάσταση αποδιάρθρωσε τους κοινωνικούς θεσμούς, θεσμούς ύψιστης ευθύνης και σπουδαιότητας, όπως αυτός της παιδείας και της υγείας. Ως αποτέλεσμα είχαμε το γεγονός ότι υπήρξαν επιπτώσεις, όπως αυτή της εμπορευματοποίησης της παιδείας, ένα αίτημα το οποίο εκκρεμεί για τον ελληνικό λαό από τους αγώνες του 1-1-4 και του Γεωργίου Παπανδρέου μέχρι σήμερα.

Εμείς σε αυτό το αίτημα, ως κόμμα και ως Κυβέρνηση, πρέπει να δώσουμε απάντηση. Δεν πάει άλλο αυτή η κατάσταση. Τι να σας πω; Ότι οι δαπάνες των οικογενειών για τη μόρφωση των παιδιών τους είναι τεράστιες, σε σχέση και με αυτά τα μέτρα και τις περικοπές που υφίστανται στα εισοδήματά τους με τη σημερινή κατάσταση; Αν λύναμε μόνο αυτό το πρόβλημα, το κόστος δηλαδή της εκπαίδευσης στις ελληνικές οικογένειες, η ελάφρυνση θα ήταν τεράστια. Νομίζω ότι από εμάς σήμερα ο ελληνικός λαός περιμένει τέτοιου είδους παρεμβάσεις.

Δεν απαντήσαμε, λοιπόν, στα βασικά ερωτήματα ποιο είναι το περιεχόμενο μάθησης στη μέση εκπαίδευση. Δεν απαντήθηκε αυτό στη χώρα μας. Σήμερα έγιναν επιτροπές -και μεγάλες επιτροπές- με υψηλά ιστάμενους ανθρώπους, με εμπειρία και πιστεύω να απαντήσουμε σε αυτό το ζήτημα.

Όμως, εγώ θέλω να κάνω μερικούς αφορισμούς. Η μέση εκπαίδευση ταλαιπωρήθηκε και με πειραματισμούς στην τεχνική εκπαίδευση, στην τεχνολογική εκπαίδευση, στην εξειδίκευση, στις ειδικεύσεις, πράγμα αδύνατο και αδιέξοδο. Δεν μπορεί να δοθεί απάντηση σε κανένα βαθμό εξειδίκευσης από τη μέση εκπαίδευση, από αυτή τη βαθμίδα της εκπαίδευσης.

Άρα, λοιπόν, πρέπει να προχωρήσουμε, ως κυρίαρχο περιεχόμενο στη μέση εκπαίδευση, μία κατεύθυνση ανθρωπιστικής παιδείας. Να βγάζει, δηλαδή, ανθρώπους, Έλληνες, Ευρωπαίους και παγκόσμιους πολίτες.

Δεν κατορθώσαμε, λοιπόν, εμείς να ενσωματώσουμε τις αξίες της παιδείας, που οικοδόμησαν τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη από το Μάη του '68 μέχρι σήμερα. Εμείς ταλαιπωρούμεθα με άλλα. Αυτό είναι ένα κεντρικό ζήτημα και πρέπει να αποφασίσουμε.

Το δεύτερο ζήτημα που βάζει αυτό το νομοσχέδιο και το λύνει στη σωστή κατεύθυνση, είναι ακριβώς το τι είδους διδακτικό υποκείμενο θέλουμε να διαμορφώσουμε.

Σε αυτό απαντά αυτό το νομοσχέδιο. Και είναι βασικό ζήτημα για το τι εκπαίδευση θα φτιάξουμε. Βεβαίως δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με τους παλιούς τρόπους. Αυτοί οι τρόποι είπαμε ότι δημιούργησαν μια καταστροφική σχέση κόστους-αποτελέσματος. Πενιχρά αποτελέσματα. Όχι ότι το κόστος της εκπαίδευσης είναι υψηλό. Αλλά αν δεν αλλάξουμε τα δεδομένα, ακόμα κι αν τροφοδοτήσουμε με νέους πόρους την εκπαίδευση, αυτοί θα πάνε χαμένοι, δεν θα έχουν αποτέλεσμα.

Το δεύτερο είναι αυτή η εμπορευματοποίηση, στην οποία επανέρχομαι. Έχει διαμορφωθεί ένα ειδικό καθεστώς, το ίδιο ακριβώς στην παιδεία και στην υγεία. Το ίδιο ακριβώς. Ποιο είναι αυτό το καθεστώς; Και εδώ θέλω μια αντιπαράθεση με τον κ. Γεωργιάδη. Άλλο το ιδιωτικό και άλλο το δημόσιο.

Εδώ έχουμε ένα πρωτοφανές, μια ιδιομορφία ελληνική, μια ακόμα ιδιομορφία ελληνική, το ιδιωτικό δημόσιο. Πολλοί καθηγητές αντλούν την ικανότητά τους, τη δύναμη να κερδίζουν χρήματα από τη θέση τους στο δημόσιο, στο οποίο μικρό χρόνο μόνο της εκπαιδευτικής τους δραστηριότητας ασκούν, για να ασκούν στη συνέχεια τεράστιο μέρος αυτής εξωσχολικά. Αυτό είναι ένα σύστημα ιδιωτικο-δημόσιας παιδείας και πρέπει να απαλλαγούμε

απ' αυτό.

Βεβαίως, εδώ οι όροι που γεννούν αυτό το πράγμα και ανθεί αυτό το πράγμα είναι αρκετοί. Κατά τη γνώμη μου, ο ένας όρος, κεντρικός, είναι ο τρόπος εισαγωγής στα πανεπιστήμια, αυτές οι πάμπολλες προσπάθειες μεταρρύθμισης αυτού του κεντρικού ζητήματος, πυρήνα που καθορίζει όλο το οικοδόμημα. Δεν μπορούμε να διατηρούμε ένα τέτοιο σύστημα, γιατί έχει δώσει πολύ αρνητικά αποτελέσματα.

Είμαστε η μόνη χώρα που υπάρχει συνδυασμός εξαγωγής εργατικής δύναμης για τριάντα χρόνια και υπάρχει εξαγωγή φοιτητικού και επιστημονικού δυναμικού για εξήντα πέντε ολόκληρα χρόνια. Ποια χώρα έκανε ανάπτυξη με αυτό το μοντέλο, πέρα του ότι στοιχίζει 1.000.000.000 ευρώ το χρόνο και πέρα από το γεγονός ότι το πανεπιστήμιο του εξωτερικού είναι το μεγαλύτερο πανεπιστήμιο της χώρας;

Εμείς πρέπει να μαζέψουμε την κατάσταση και να πάμε σε μια άλλη. Δημιουργίας δηλαδή ενός ολοκληρωμένου οικονομικού πανεπιστημιακού συστήματος της χώρας, που να εισάγει, να έχει ελκτικές δυνάμεις και να εισάγει επιστημονικό δυναμικό.

Κλείνοντας, ήθελα να πω ότι είναι μια καλή αρχή αυτή και επιφυλάσσομαι για το επόμενο νομοσχέδιο, που θα αφορά το ζήτημα του περιεχόμενου. Και πιστεύω ότι και εκεί θα είναι μεγάλες οι αντιστάσεις σε μια πραγματική μεταρρύθμιση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ κ. Ηλίας Μόσιαλος έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ κι εγώ πάρα πολύ σύντομα στα σημερινά τραγικά γεγονότα τα σημερινά με το να αναφερθώ στη δήλωση του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ο Πρόεδρος είπε ότι είναι ευθύνη όλων μας να μη γίνει το βήμα προς το κενό. Και η ευθύνη αποδεικνύεται στην πράξη, όχι στα λόγια. Η ιστορία θα μας κρίνει όλους αυστηρά και χωρίς ελαφρυντικά. Και αυτό, νομίζω, το μήνυμα απευθύνεται σε όλους, και στην Κυβέρνηση και στα κόμματα της Αντιπολίτευσης και σε όλους τους φορείς.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε τρία σημεία, τα οποία αφορούν συγκεκριμένα άρθρα του νομοσχεδίου, στα δύο πολύ σύντομα.

Το άρθρο 46, για το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας, όπου αναφέρεται ότι θα υπάρχει τριετής θητεία, που θα μπορεί να ανανεώνεται. Νομίζω ότι αυτό θα μπορούσε να περιοριστεί σε μία φορά και θα ήταν χρήσιμο, όταν ανανεώνεται η θητεία, το 50% των μελών να είναι καινούργια. Αυτό, για να μη δημιουργούνται αγκυλώσεις, όσον αφορά τη διαχείριση των ερευνητικών κονδυλίων. Στη Μεγάλη Βρετανία, όπου ζούσα για δεκαεννέα χρόνια, αυτό τουλάχιστον ήταν η πρακτική, να μη δημιουργούνται αγκυλώσεις.

Στο άρθρο 34 είναι πολύ θετική η μείωση των μελών των εκλεκτορικών σωμάτων από τριάντα σε δεκαπέντε μέλη. Πιστεύω ότι στο μέλλον θα πρέπει να τα μειώσουμε ακόμη περισσότερο. Αυτό που έχει σημασία δεν είναι η ποσότητα, αλλά η ποιότητα των κριτών.

Κατανόω ότι δεν είναι δυνατό να έχουμε κριτές από το εξωτερικό, γιατί πιθανώς να υπάρχουν συνταγματικά κωλύματα, αλλά πιστεύω ότι αν προχωρήσουμε σε συνταγματική μεταρρύθμιση...

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Μπορούμε, ναι.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ: Μπορούμε; Κριτές από το εξωτερικό στους δεκαπέντε;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Τώρα το βάλουμε.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ: Αυτό είναι πάρα πολύ θετικό, εάν ισχύει. Όχι εξωτερικοί κριτές, αλλά από το εξωτερικό.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Από το εξωτερικό.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ: Το είχαμε συζητήσει στην Επιτροπή. Χαίρομαι πάρα πολύ που αυτό το πράγμα υιοθετήθηκε και έγινε και νομίζω ότι είναι σημαντικότερη τομή.

Η τελευταία παρατήρηση αφορά στο άρθρο 38 για την ΑΔΙΠ. Νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό το ότι ενισχύετε το ρόλο της

ΑΔΙΠ. Έχω μία ένσταση μόνο σ' αυτό, την εκπροσώπηση των φοιτητών της ΕΦΕΕ και της ΕΣΕΕ. Πιστεύω, όμως, ότι επειδή ορίζεται ότι θα πρέπει να τους ορίζει η ΕΦΕΕ και η ΕΣΕΕ, στην πράξη δεν θα γίνει. Εγώ δεν πιστεύω ότι θα πρέπει να υπάρχουν εκπρόσωποι των φοιτητών στην αξιολόγηση των πανεπιστημίων. Πώς θα μπορούν να κρίνουν οι φοιτητές συνολικά ένα έργο, το οποίο θα πρέπει να έχεις σημαντική εμπειρία ζωής για να το κάνεις; Όμως, επειδή βάλατε μία ασφαλιστική δικλείδα με ευφυή τρόπο, ότι θα πρέπει να τους ορίζει η ΕΦΕΕ και η ΕΣΕΕ, πιθανόν να περάσουν άλλα δέκα με δεκαπέντε χρόνια μέχρι να συγκροτηθούν αυτά τα όργανα. Εάν, όμως, συγκροτηθούν, που θα είναι πολύ σημαντικό για το φοιτητικό κίνημα, θα πρέπει να δούμε και τις ανάλογες διατάξεις να αλλάζουν.

Επιτρέψτε μου εδώ μία παρατήρηση, σε σχέση με την αξιολόγηση των πανεπιστημίων. Αυτό το οποίο κάνει τώρα η ΑΔΙΠ, είναι να ελέγχει κυρίως τις εισροές και το περιεχόμενο, τη διαδικασία των σπουδών. Πολύ λίγο εστιάζει την προσοχή της στις εκροές ή τα αποτελέσματα του συστήματος και παρότι γενικά η διαδικασία της αξιολόγησης βασίζεται και στις τρεις διαστάσεις, εισροές, περιεχόμενο και εκροές, η διαδικασία δεν είναι κατ' ανάγκη γραμμική. Δεν σημαίνει, δηλαδή, ότι εάν οι εισροές είναι εντάξει, θα έχουμε και σωστό περιεχόμενο και τις ανάλογες εκροές.

Εγώ προσωπικά πιστεύω ότι οι εκροές και τα αποτελέσματα, όταν δημοσιοποιούνται, παίζουν πολύ μεγάλο ρόλο και δημιουργούν μία τεράστια εξωτερική πίεση στις εισροές του συστήματος και μπορεί να τις βελτιώσουν. Η μέτρηση θα μπορούσε να ήταν και ποσοτική και ποιοτική των εκροών. Αυτήν την στιγμή η ΑΔΙΠ αυτό το οποίο κάνει, στο βαθμό που το κάνει, είναι να μετρά ως ένα βαθμό ποιοτικά τις εκροές των ελληνικών πανεπιστημίων.

Νομίζω ότι αυτό θα μπορούσε να συμπληρωθεί και με κατάλληλες ποσοτικές μετρήσεις και θα ήθελα να αναφερθώ εδώ σε ορισμένες απ' αυτές, απλώς για να δημιουργήσω ένα σχετικό ενδιαφέρον. Εάν πάρουμε δύο χώρες ως χώρες επιλογής μας, τη Δανία και μετά την Ελλάδα, που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «Δανία του νότου» -γιατί έχουμε βάλει και κάποιους στόχους, να γίνουμε η Δανία του νότου- ας δούμε ορισμένα ερευνητικά αποτελεσματικά για τη Δανία. Τα Πολυτεχνεία της Δανίας κατά μέσο όρο έχουν 64% περισσότερες αναφορές ανά επιστημονική εργασία που δημοσιεύτηκε σε επιστημονικό περιοδικό με κριτές και κύρος απ' ό,τι ο παγκόσμιος μέσος όρος. Έχουν στη Φυσική 64% παραπάνω, στη Γεωπονική 62%, στη Χημεία 54%, στα Μαθηματικά 48%, στην Κλινική Ιατρική 47%.

Ας δούμε τα δικά μας. Είμαστε πάνω από το διεθνή μέσο όρο μόνο σε δύο τομείς, στη Φυσική +5% και στη Γεωπονική +20%. Από εκεί και πέρα, αρχίζει η μείωση. Η Χημεία είναι στο -3%, τα Πολυτεχνεία μας είναι σχετικά «καλά» στο -6% και ας δούμε δύο τομείς που έχουν πολύ μεγάλη σημασία στην ελληνική πραγματικότητα, η Ιατρική -ξέρουμε ότι η Ιατρική έχει πολύ μεγάλο κύρος στη χώρα μας- είναι στο -27%, ενώ θυμηθείτε ότι στη Δανία η Ιατρική ήταν στο +47% πάνω από το παγκόσμιο οικονομικό όρο, και τα οικονομικά που είναι στο -43%. Θα μπορούσε κανείς να κάνει πολλά ειρωνικά σχόλια σε σχέση με τις οικονομικές επιστήμες στην Ελλάδα με βάση και τη σημερινή κατάσταση. Κατάθετω αυτούς τους πίνακες στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Μόσιαλος καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, εάν δει κανείς με μια ποσοτική μέτρηση την αξιολόγηση των ελληνικών πανεπιστημίων σε σχέση πάλι με τις επιστημονικές εργασίες και τις αναφορές, θα βγάλει μια πολύ ενδιαφέρουσα εικόνα σε σχέση με το Πανεπιστήμιο της Κρήτης, που είναι ένα νέο Πανεπιστήμιο. Είναι πρώτο στη Φυσική στη χώρα, με μεγάλη απόσταση από όλα τα υπόλοιπα, πρώτο στη Βιολογία και στη Βιοχημεία, όπως και στη Γεωλογία, επίσης με μεγάλη απόσταση. Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων είναι πρώτο στην Κλινική Ιατρική. Το δε Πανεπιστήμιο Πάτρας είναι πρώτη στη Χημεία.

Εάν δούμε την απόσταση στις κοινωνικές επιστήμες μεταξύ Αθήνας και Θεσσαλονίκης, οι αναφορές στην Αθήνα κατά μέσο

όρο ανά δημοσιευμένη εργασία σε έγκυρο περιοδικό είναι 7,17% στις κοινωνικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, ενώ στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης είναι 2,98%. Πώς δικαιολογείται αυτή η τεράστια απόκλιση; Εάν δούμε τις δημοσιευμένες εργασίες στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας κατά τη δεκαετία 1999-2009, δημοσιεύθηκαν μόνο διακόσιες εξήντα τέσσερις εργασίες σε έγκυρα επιστημονικά περιοδικά, δηλαδή περίπου είκοσι έξι εργασίες ανά έτος. Πόσο προσωπικό έχει στις κοινωνικές επιστήμες το Πανεπιστήμιο της Αθήνας, το Οικονομικό Τμήμα, το Πολιτικό, το νέο Τμήμα της Επιστημονολογίας, η Νομική Σχολή, όλες αυτές οι κοινωνικές επιστήμες; Δημοσιεύονται κάθε χρόνο σε διεθνές επιστημονικό περιοδικό ή ελληνικά, τα οποία έχουν κριτές και επομένως μπορούν να μπουν στις διεθνείς κατατάξεις, λιγότερες από 0,2 εργασίες ανά προσωπικό.

Αναρωτιέται κανείς με τι ασχολούνται. Είναι διοικητές τραπεζών; Πηγαίνουν στα δικαστήρια, αντί να είναι στη Νομική Σχολή; Τι κάνουν γενικά όλοι αυτοί οι πανεπιστημιακοί; Εγώ ξέρω ότι από τότε που ήρθα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο δεν έχω γράψει τίποτα, γιατί δεν έχω χρόνο να ασχοληθώ με το επιστημονικό μου αντικείμενο. Επομένως, απορώ τι γίνεται. Κι αυτά θα είναι θέματα, τα οποία πρέπει να τα δούμε και το θέτω πάρα πολύ έντονα. Όταν αποφασίζει κανείς να κάνει κάτι άλλο στη ζωή του να μην παίρνει πάνω από δύο χρόνια άδεια. Αυτό ισχύει στη Μεγάλη Βρετανία. Αν αποφασίσω εγώ να μείνω στο Κοινοβούλιο για πάνω από δύο χρόνια, πρέπει να παραιτηθώ από τη θέση μου. Το ίδιο λοιπόν, να ισχύει και εδώ. Δεν μπορούν να παίρνουν επ' αόριστο άδεια Υπουργοί ή διοικητές τραπεζών και να γυρίζουν στο πανεπιστημίο τους όποτε θέλουν.

Μ' αυτή την κατάληξη θα ήθελα να κλείσω την παρέμβασή μου σήμερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ηλείας του ΠΑΣΟΚ, κ. Τάκης Αντωνακόπουλος, για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι εκφράζω κι εγώ τη θλίψη και την οδύνη μου για το σημερινό τραγικό γεγονός, ένα γεγονός που τραυμάτισε τη δημοκρατία, την πατρίδα και το λαϊκό κίνημα. Η τραγικότητα του γεγονότος επιδεινώνεται από το ότι μεταξύ των θυμάτων υπάρχει και μια μητέρα εγκυμονούσα κι επιδεινώνεται ακόμα από το γεγονός, όπως δημοσιεύεται στα blogs από κάποιους που ήταν μέσα στο χώρο εργασίας, ότι στις 12 το μεσημέρι οι εργαζόμενοι ζήτησαν να φύγουν γιατί υποψιάστηκαν τι θα συμβεί. Αυτό είναι μία απάντηση απέναντι στη βάρβαρη εκδοχή μιας ανεξέλεγκτης εργοδοσίας από το πολιτικό σύστημα και είναι και απάντηση σ' αυτούς που ομνύουν στην πλήρη απελευθέρωση της αγοράς.

Το λαϊκό κίνημα στη χώρα μας σήμερα δεν διαδύησε κατά της Κυβέρνησης. Διαδύησε κατά ενός βάρβαρου νέου μοντέλου του οικονομικού νεοφιλελευθερισμού που έχει γίνει κυρίαρχο στο πλαίσιο ενός σύγχρονου συστήματος διακυβέρνησης, ενός παγκόσμιου συστήματος διακυβέρνησης το οποίο χαρακτηρίζεται από την έλλειψη δημοκρατίας. Αυτά τα στοιχεία τα έχει εντοπίσει εδώ και καιρό ο Πρόεδρος μας Γιώργος Παπανδρέου και τα έχει θέσει, τα έχει καταγγείλει και στη Σοσιαλιστική Διεθνή αλλά και σε όλα τα παγκόσμια φόρουμ. Αυτό, λοιπόν, το σύστημα υλοποιείται μέσα από τους οργανισμούς του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακόμη και από άλλους θεσμούς που στερούνται και δημοκρατικής νομιμοποίησης γιατί δεν εκλέγονται από κανέναν, δεν δίνουν λόγο σε κανέναν, αλλά αποφασίζουν για όλους και επιβάλλουν.

Σ' αυτήν τη δύσκολη θέση είναι η ελληνική κοινωνία, η Ελληνική Κυβέρνηση που δεν αποποιείται αυτού του ιστορικού ρόλου που της ανέθεσε ο ελληνικός λαός, αλλά δίνει τη μάχη όρθια η πατρίδα σήμερα, με μπροστάρη τον πρόσφατο εκλεγμένο μας Πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου, απέναντι σ' αυτή τη στυγνή παγκόσμια εξουσία, για την οποία βεβαίως δεν μπορεί η Ελλάδα να έχει το μεγάλο μερίδιο ευθύνης, διότι όπως καταλαβαίνετε τα μεγέθη δεν μας δίνουν περιθώρια ανατροπής αυτής της εξουσίας.

Δίνουμε τη μάχη αποδεδειγμένα, διότι είναι πρόσφατο το γεγονός ότι αντισταθήκαμε στην περικοπή του 13ου και 14ου μισθού στον ιδιωτικό τομέα. Θα δώσουμε κι άλλες μάχες σ' αυτό το επίπεδο και θέλουμε μαζί μας τον λαό που πρέπει να είναι όπως σήμερα, που διαδύησε ειρηνικά με την πρωτοβουλία των θεσμικών εκφράσεων του συνδικαλιστικού κινήματος. Όλοι οι άλλοι που παρειαφύρουν δεν έχουν κανένα λόγο.

Σήμερα το πολιτικό σύστημα της χώρας, μέσα από το Κοινοβούλιο, έδωσε μια γενναία στάση, έδωσε ένα καλό μήθημα σε όλους αυτούς, διότι δεν έχουν καμμία σχέση τέτοιες ενέργειες και κανείς δεν πρέπει σ' αυτό το χώρο να αφήνει υπονοούμενα για κανένα δημοκρατικό κόμμα που είναι εκλεγμένο και βρίσκεται σ' αυτό το χώρο, από όπου κι αν προέρχονται. Κανείς δεν πρέπει να δηλητηριάζει το πολιτικό σκηνικό της χώρας.

Ερχόμενος, λοιπόν, τώρα στο νομοσχέδιο, νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο συμβάλλει σημαντικά στη βελτίωση της κατάστασης που επικρατεί στο χώρο της παιδείας. Αλλά όταν μιλάμε για παιδεία δεν νομίζω ότι είναι ένας στενός υπηρεσιακός χώρος που αφορά μόνο το Υπουργείο Παιδείας. Ο χώρος της παιδείας αφορά όλο το σύστημα, αφορά όλες τις εκφράσεις πολιτικής.

Ως γιατρός θεωρώ ότι η παιδεία είναι όπως είναι η θερμοκρασία σε έναν οργανισμό. Οποιαδήποτε βλάβη σε οποιοδήποτε σύστημα προκαλεί πυρετό, προκαλεί διαταραχές στη παιδεία. Η ανεργία, η παράδειγμα, προκαλεί αναταράξεις στην παιδεία διότι υποβαθμίζονται τα πτυχία. Η στρέβλωση στο αξιακό απόθεμα μιας κοινωνίας εκφράζεται στο χώρο της παιδείας.

Δηλαδή σήμερα που κυρίαρχες αξίες είναι ο ατομισμός, ο ναρκισσισμός, ο ηδονισμός, δεν είναι δυνατόν να μην εκφράζεται στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας τους φοιτητές, τους μαθητές και να τους ωθεί σε μία τέτοια πρακτική η οποία βεβαίως είναι μακριά από τη συλλογικότητα από την αξιοπρέπεια, από την εντιμότητα. Και βέβαια, ακούμε πολλούς να θέλουν να συνδέσουν την αγορά μονοσήμαντα με το χώρο της εκπαίδευσης. Είναι τραγικό λάθος. Σήμερα ζούμε στην παντοκρατορία της οικονομίας της αγοράς, η οποία οδηγεί μέσα από τον ξεπεσμό στην κοινωνία της αγοράς με μόνο κριτήριο κίνητρο για οποιαδήποτε ενέργεια του ανθρώπου το οικονομικό κέρδος.

Σε αυτήν τη χώρα που γεννήσαμε τις μεγάλες αξίες του οικουμενισμού, ενός πολιτισμού που έχει κέντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του, εμείς μια σοσιαλιστική παράταξη στοχεύουμε να ικανοποιήσουμε τις ανθρώπινες ανάγκες και γι' αυτό η παιδεία για μας είναι κοινωνικό αγαθό. Δεν μπορεί, λοιπόν, η παιδεία να υποδουλωθεί στις αγοραίες σκοπιμότητες για παραγωγή παραγωγικών μονάδων. Πρέπει να δημιουργήσουμε ανθρώπους. Αυτό είναι το μεγάλο έλλειμμα της σύγχρονης κοινωνίας. Αν όμως θέλει κάποιος να προσγειωθεί σε μετρήσιμους δείκτες και να δει τι μπορεί να κάνει για την υπάρχουσα κατάσταση στην παιδεία, πρέπει άμεσα πέρα από τους άλλους δείκτες να μετρήσει σε λίγα χρόνια για παράδειγμα με τι ποσοστό θα είναι οι εισαγόμενοι μαθητές στα πανεπιστήμια από την ελληνική επαρχία, γιατί εκεί υπάρχει πρόβλημα στελέχωσης των σχολείων όχι μόνο ποσοτικής, αλλά και ποιοτικής. Γιατί εδώ θα πρέπει να δούμε ποια είναι η πολιτική ισότητας ίσων ευκαιριών στα παιδιά από την επαρχία και στα παιδιά από τα αστικά κέντρα. Γιατί δεν νομίζω ότι έχουν λιγότερη φαιά ουσία τα παιδιά από την επαρχία. Δεν έχει υπάρξει κάποια τέτοια ιατρική έρευνα! Άρα, είναι θέμα υποδομών. Πρέπει κάποιος να μετρήσει πόσο θα μειωθεί το κόστος σπουδών σε κάθε οικογένεια, σε κάθε μαθητή για να πάει από γυμνάσιο, λύκειο στο πανεπιστήμιο. Μην στρουθοκαμηλίζουμε σ' αυτό το μεγάλο φαινόμενο της παραπαιδείας στο χώρο της μέσης εκπαίδευσης.

Εδώ, δεν είναι μόνο οικονομικό το θέμα. Δεν είναι μόνο ότι υπάρχει μία μεγάλη παραοικονομία. Είναι και ανήθικο. Είναι και θέμα ηθικής. Δεν μπορεί ο καθηγητής που διδάσκει και αξιολογεί το πρώτο το μαθητή στο σχολείο να τον έχει σε ιδιαίτερο το απόγευμα και να πληρώνουν οι γονείς τον όποιο καλό βαθμό, την όποια εκπαίδευσή του. Αυτό είναι το τεράστιο πρόβλημα διαπαιδαγώγησης της νέας γενιάς.

Παράλληλα είναι η αξιολόγηση των ελληνικών πανεπιστημίων. Αυτοί είναι σημαντικοί δείκτες οι οποίοι μπορούν να μας πουν αν πετυχαίνουμε ή όχι προς αυτήν την κατεύθυνση.

Έρχομαι στο άρθρο που αφορά τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς και την ιδιωτική εκπαίδευση. Νομίζω ότι κανείς δεν στέκεται δογματικά αρνητικός απέναντι στην παραγωγή υπηρεσιών από τον ιδιωτικό τομέα ακόμα και στο χώρο της υγείας και της παιδείας, όπου για μας του σοσιαλιστές η παιδεία και η υγεία είναι κοινωνικά αγαθά και θα πρέπει να έχουν ίση πρόσβαση όλοι οι πολίτες, ανεξαρτήτως οικονομικής θέσης και γεωγραφικής θέσης στη χώρα. Αυτός είναι ο στόχος, αυτό είναι το «ευαγγέλιο» της ιδεολογίας μας.

Όμως, δέστε τι έχει συμβεί σήμερα. Με το πρόσχημα του δημοσίου σχολείου πολλοί γονείς πληρώνουν στην παραοικονομία πάρα πολλά χρήματα για να αντικαταστήσουν την ανεπάρκεια της δημόσιας εκπαίδευσης για τα παιδιά τους. Αντί αυτό να αποτελέσει ένα επιχείρημα για να βελτιώσουμε τη δημόσια εκπαίδευση, δίνουμε ένα επιχείρημα στους άλλους της αντίληψης ότι και η εκπαίδευση είναι αγοραίο προϊόν και όποιος έχει λεφτά αγοράζει υγεία και παιδεία. Και άρα αυτά τα χρήματα που δίνουμε «μαύρα» στις παρυφές της δημόσιας εκπαίδευσης, να τα δίνουμε σε ιδιωτικές δομές που θα νομιμοποιήσουμε. Πρόκειται για τεράστιο λάθος. Έτσι ενδιόμαστε στη διαφθορά. Η πολιτεία είναι υποχρεωμένη να θέτει τους κανόνες. Παράγει και ο ιδιωτικός τομέας υπηρεσίες στο χώρο της παιδείας, αλλά η πολιτεία βάζει τους κανόνες και διασφαλίζει μία δημόσια παιδεία δωρεάν και μια καθολικότητα όσον αφορά τον φορέα παροχής υπηρεσιών σε όλα τα Ελληνόπουλα.

Όσον αφορά τους καθηγητές που εργάζονται στην ιδιωτική εκπαίδευση, νομίζω ότι και με βάση την επιβολή των νέων συνθηκών στην αγορά εργασίας, θα πρέπει να λάβουμε πρόνοια για κάποιους καθηγητές που είναι τουλάχιστον δεκαπέντε χρόνια στο χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης για τους αριστούχους, αν θέλετε, γιατί αρκετοί θα βρεθούν χωρίς δουλειά πολύ σύντομα με βάση τις εξελίξεις που υπάρχουν σε όλα τα ζητήματα και στην αγοραστική δυνατότητα κάποιων πολιτών που στέλνουν τα παιδιά τους στα ιδιωτικά σχολεία.

Με δεδομένο το στόχο να αφομοιώσουμε ικανούς εκπαιδευτικούς στη δημόσια εκπαίδευση, προτείνω -αν μπορείτε να το ενσωματώσετε κάπου, στη διάταξη αυτή- αυτοί οι καθηγητές που θα απολυθούν από τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια και έχουν δεκαπέντε τουλάχιστον χρόνια προϋπηρεσία και είναι αριστούχοι όσον αφορά το βαθμό αποφοίτησής τους από τα πανεπιστήμια, να πηγαίνουν χωρίς εξετάσεις στο δημόσιο. Νομίζω ότι θα είναι μια θετική συνεισφορά στην κατεύθυνση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η Βουλευτής Β' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ κ. Άννα Νταλάρα.

ΑΝΝΑ ΝΤΑΛΑΡΑ: Η συντριβή και η λύπη για τα σημερινά γεγονότα νομίζω ότι μπορεί να εκφραστεί σωστότερα με τη σιωπή, την εσωστρέφεια και την ενδοσκόπηση ως πολίτες, όχι ως πολιτικοί πάνω απ' όλα.

Η απεργία είναι «όπλο» στα χέρια των λαϊκών διεκδικήσεων και η διαμαρτυρία στοιχείο της λειτουργίας της δημοκρατίας. Η βία όμως είναι απερίφραστα καταδικαστέα από όλους μας, απ' όλους τους πολίτες και αυτός ο λαός έχει πληρώσει ακριβά αυτήν τη βία.

Όπως είπε και ο συνάδελφος προηγουμένως, που ανέφερε τα λόγια του Προέδρου της Δημοκρατίας και όπως είπε και ο Πρωθυπουργός νωρίτερα, είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι απέναντι στα σημερινά γεγονότα, απέναντι στους πολίτες και κυρίως απέναντι στο αναφαίρετο δικαίωμα της ζωής, που επλήγη βίαια.

Το αναφαίρετο δικαίωμα της ζωής, το αναφαίρετο δικαίωμα των παιδιών μας σε μια καλή ζωή –το είπα και χθες στην ολιγόλεπτη ομιλία μου- αυτό το ανθρωποκεντρικό μοντέλο παιδείας επιχειρεί το σημερινό νομοσχέδιο να διασφαλίσει μέσα από την αξιολογική στελέχωση της εκπαίδευσης.

Με τις διορθωτικές κινήσεις μάλιστα τις οποίες επιχειρεί το Υπουργείο, η διαδικασία προσλήψεων –και αυτό είναι φανερό- γίνεται ακόμα πιο αντικειμενική με μνεία στις ευαίσθητες και τις κοινωνικές ομάδες και θα είναι κρίμα αν δεν το αποδεχτούμε αυτό. Γίνεται μια μεγάλη προσπάθεια.

Χαίρομαι που οι προηγούμενοι συνάδελφοι –και όχι μόνο από το χώρο του ΠΑΣΟΚ, αλλά και από άλλα κόμματα- κάλυψαν ορισμένα σημεία στα οποία ήθελα να παρέμβω και έτσι δεν θα πάρω πολύ χρόνο.

Να σταθώ δύο λεπτά ακόμα –επειδή τυχαίνει να το ξέρω- στην τροπολογία για τους εκπαιδευτικούς που ασχολούνται με την εκμάθηση της παραδοσιακής Μουσικής για πάρα πολλά χρόνια. Σ' αυτό τον καινοτόμο θεσμό δεν προβλεπόταν κάτι. Με την τροπολογία όμως που κατέθεσε πολύ σωστά ο εισηγητής μας και την οποία συνυπέγραψαν απ' όλες τις πλευρές, δίνεται ένα δίκαιο σ' αυτούς τους ανθρώπους που ετίθετο σε αμφισβήτηση η εμπειρότητά τους στην ουσία, οι γνώσεις τους, η γνώση των έμπειρων δεξιολογικών παραδοσιακών οργάνων που μεταδίδουν για πάρα πολλά χρόνια τις πολύτιμες γνώσεις τους στους μαθητές των μουσικών σχολείων.

Αξίζει να σημειωθεί για αυτούς που δεν το ξέρουν ότι στα δημόσια μουσικά σχολεία της χώρας η διδασκαλία των παραδοσιακών οργάνων γίνεται από συμβασιούχους ωρομίσθιους ή αναπληρωτές καθηγητές που απασχολούνται επί σειρά ετών με σύμβαση αορίστου χρόνου. Και αυτό παρ' ότι οι περισσότεροι απ' αυτούς είναι κάτοχοι μουσικών τίτλων σπουδών.

Προσδιορίστηκαν από τον ν.3475/2006 σαν εμπειροτέχνες ιδιώτες, μια και οι ωδειακοί τίτλοι για τα όργανα αυτά δεν έχουν αναγνωριστεί μέχρι στιγμής από το αρμόδιο Υπουργείο, το Υπουργείο Πολιτισμού. Το θέμα αφορά σε εκατόν πενήντα περίπου καθηγητές που αποτελούν τους βασικούς παράγοντες για τη μετάδοση των μυστικών της μουσικής μας στη νέα γενιά. Συμβαίνει πολλοί απ' αυτούς να έχουν υπογράψει πιστοποίηση τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε μαθητές τους.

Θεωρώ ότι υπάρχει διακομματική αποδοχή του αιτήματος, καθώς και στο παρελθόν –και είναι προς τιμήν του- ως Υφυπουργός Παιδείας, ο κ. Λυκουρέντζος είχε αποδεχθεί το αίτημα και πιστεύω ότι αυτή η τροπολογία θα υπερψηφιστεί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Θέλω να πω κλείνοντας ότι το αιτούμενο αυτού του νομοσχεδίου είναι το ολοήμερο σχολείο, κάτι που είχε εισαγάγει το ΠΑΣΟΚ, και είναι πάρα πολύ σημαντικό. Γιατί μετά και από τα σημερινά γεγονότα διαπιστώνουμε για μια φορά ακόμα την αξία της ολότητας της εκπαίδευσης, την αξία του γεγονότος ότι θα φθάσει μια μέρα –σύντομα ελπίζω- που οι γονείς δεν θα μπαίνουν στη διαδικασία του να ψάχνουν για δύο και τρεις δουλειές και για δάνεια, για να εξασφαλίσουν ένα ιδιωτικό σχολείο στα παιδιά τους και την αξία του να μπορούν τα παιδιά μας, πέρα από τη διδασκεία ύλη, να μορφώνονται και σε επίπεδο γλωσσών, ευρυμάθειας, ανθρωποκεντρικής παιδείας, αισθητικής αγωγής, που θα τους κάνει πολίτες δυνατούς, ελεύθερους, δημοκρατικούς, για να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις του δικού τους μέλλοντος, της δικής τους ζωής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς, ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Μαρία Μίχου.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να εκφράσω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στις οικογένειες των αδικοχημένων συμπολιτών μας. Καταδικάζουμε απερίφραστα και απόλυτα αυτές τις ενέργειες, που οδηγούν σε τέτοια τραγικά αποτελέσματα για τη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε το παρόν νομοσχέδιο πραγματικά σε μια πολύ βαριά ατμόσφαιρα, ένα νομοσχέδιο που αφορά τα παιδιά μας, που αφορά την αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού και την καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιολογίας στην εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία δεν είναι μόνο θεμέλιο πολιτισμού, αρχών και αξιών. Είναι ένας ζωντανός μοχλός ανάπτυξης και προόδου. Δεσμευτήκαμε για τη ριζική αναμόρφωση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας. Στόχος μας είναι να δημιουργήσουμε ένα ποιοτικό εκπαιδευτικό σύστημα με αναπτυξιακή προοπτική, το οποίο θα διαπνέεται από τις αρχές της ισό-

τητας και της αξιοκρατίας.

Η μαζική συμμετοχή των πολιτών στη δημόσια διαβούλευση στέλνει ένα ελπιδοφόρο μήνυμα σε μια δύσκολη περίοδο. Οι πολίτες δείχνουν να αντιλαμβάνονται ότι η παιδεία αποτελεί το σημαντικότερο μέσο για να δημιουργήσουμε μια καλύτερη κοινωνία, μια κοινωνία σύγχρονη, προοδευτική, με ενεργούς και βαθιά καλλιεργημένους πολίτες.

Είναι σαφές ότι μια ουσιαστική επένδυση στη γνώση δεν επιτυγχάνεται με αποσπασματικές αλλαγές. Το εκπαιδευτικό σύστημα, αν και αποτελείται από πολλά επίπεδα, συνιστά ένα ενιαίο οικοδόμημα. Η φύση, λοιπόν, του ζητήματος είναι τέτοια που απαιτεί βαθιές τομές και συνολικό σχεδιασμό. Για το λόγο αυτό οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αφορούν όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Η φιλοσοφία της αλλαγής συμπυκνώνεται στη φράση: «Πρώτα ο μαθητής». Επιδιώκουμε ένα σχολείο φιλικό προς το μαθητή και τις ανάγκες του, που προχωρά ένα βήμα παραπέρα από την παροχή μιας συγκεκριμένης γνώσης. Στόχος του θα είναι η γενικότερη καλλιέργεια των νέων ανθρώπων και όχι η απλή μετάδοση γνώσεων. Περνάμε, λοιπόν, από ένα σχολείο-εξεταστικό κέντρο σ' έναν πραγματικά παιδαγωγικό φορέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη μεταρρύθμιση όμως δεν υλοποιούν νομικά κείμενα, αλλά άνθρωποι. Δεν μπορούμε να μιλάμε για ποιοτική παιδεία, αν δεν διαθέτουμε το κατάλληλο ανθρώπινο δυναμικό.

Για το λόγο αυτό η Κυβέρνηση επιδιώκει να προσελκύσει τους καλύτερους εκπαιδευτικούς, δίνοντάς τους τα απαραίτητα εφόδια ώστε να αντεπεξέλθουν σε αυτό το δύσκολο έργο που έχουν στην πορεία τους.

Κυρία Υπουργέ, επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο να αναφέρω ότι ποιοτική παιδεία δεν έχουμε, όταν δεν υπάρχει και η κατάλληλη κτηριακή υποδομή στα σχολεία. Όσον αφορά το νομό απ' όπου κατάγομαι, είναι αλήθεια ότι έχουμε πάρα πολλές αδυναμίες. Σε γυμνάσια και λύκεια χωρίς εργαστήρια, χωρίς αίθουσες πολλαπλών χρήσεων, χωρίς γυμναστήρια, με μαθητές που κάνουν μάθημα σε υπόγειες αίθουσες, σε κοντέινερς, δεν μπορούν ούτε να αποδώσουν οι μαθητές ούτε να υλοποιήσουν το έργο τους οι εκπαιδευτικοί.

Εδώ, λοιπόν, πρέπει να υπάρξει μια συνολική προσπάθεια για να αντιμετωπίσουμε συνολικά όλα αυτά τα θέματα, ώστε να έχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου σ' αυτό το σημείο να αναφερθώ στις σημαντικότερες κατά τη γνώμη μου αλλαγές που επιφέρει το παρόν σχέδιο νόμου.

Ο νέος τρόπος πρόσληψης των εκπαιδευτικών κατά την άποψή μου ενισχύει πραγματικά την αξιοκρατία και τη διαφάνεια. Όλες οι προσλήψεις πλέον μέσω ΑΣΕΠ, με απαραίτητη προϋπόθεση το πιστοποιητικό της παιδαγωγικής και της διδακτικής επάρκειας.

Βάζουμε τέλος στην ομηρία των ωρομίσθιων εκπαιδευτικών, κυρίως των καθηγητών. Θεσμοθετούμε τον προσωρινό αναπληρωτή καθηγητή με μειωμένο ωράριο, ώστε να μην έχουμε καθηγητές δύο ταχυτήτων. Από εδώ και στο εξής, σύμφωνα με το άρθρο 5, θα προσλαμβάνονται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις ωρομίσθιοι.

Καθιερώνεται το ηλεκτρονικό σύστημα καταγραφής των κενών θέσεων, ώστε να περιοριστούν οι άσκοπες μετακινήσεις των εκπαιδευτικών. Στόχος του Υπουργείου είναι η αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού στην εκπαίδευση και όχι σε διοικητικές θέσεις.

Αναβαθμίζεται η διαδικασία επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης. Καθίσταται πλέον υποχρεωτική η επιμόρφωση σε θέματα διοίκησης της εκπαίδευσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 32 καθιερώνεται η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, ώστε να εντοπίζονται άμεσα οι τυχόν αδυναμίες. Για τα αποτελέσματα της αξιολόγησης ενημερώνονται ηλεκτρονικά και οι μαθητές και οι γονείς.

Καταργείται η βάση του 10 για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μετά από τέσσερα χρόνια της εφαρμογής αυτού του μέτρου, το μόνο που κατάφερε είναι να δημιουργήσει πραγματικά μια εύκολη πελατεία στα πανεπιστήμια του εξωτερικού, αλλά και στα ιδιωτικά κολλέγια. Τα τελευταία, μάλιστα, νομιμο-

ποιήθηκαν με διαδικασίες εξπρές, λίγες μέρες πριν από τις εκλογές του Οκτωβρίου από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Αυτό δημιούργησε πάρα πολλά προβλήματα σε περιφερειακά ΤΕΙ. Ένα από αυτά είναι και το ΤΕΙ της Κατερίνης του Νομού Πιερίας. Είχαμε μια μείωση της τάξης του 25% και σταδιακά οι εισαγόμενοι σπουδαστές από εκατόν είκοσι έφτασαν να είναι εξήντα πέντε.

Δημιουργήθηκαν πολλά προβλήματα βιωσιμότητας, καθώς μειώθηκε σημαντικά ο αριθμός των εισακτέων. Η βάση του 10 κατά την άποψή μου, είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της πρόχειρης αντιμετώπισης της εκπαίδευσης από την προηγούμενη κυβέρνηση στον τομέα της παιδείας. Με την καθιέρωση του ηλεκτρονικού συστήματος διανομής συγγραμμάτων επιτυγχάνεται η ταχύτερη διανομή τους, ώστε να μην ταλαιπωρούνται χιλιάδες σπουδαστές και φοιτητές στη χώρα μας, σύμφωνα με το άρθρο 33.

Τέλος, αναφορικά με τα κέντρα μεταλκειακής εκπαίδευσης – τα γνωστά και ως κολλέγια – δημιουργείται νέο θεσμικό πλαίσιο. Επιτέλους, να εναρμονιστεί η χώρα μας με το Κοινωνικό Δίκαιο. Καθίσταται σαφές όμως ότι η ρύθμιση αφορά μόνο επαγγελματικά δικαιώματα. Δεν εξισώνονται με ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταρρυθμιστική προσπάθεια στον τομέα της παιδείας της Κυβέρνησης δεν σταματά εδώ. Το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί το πρώτο βήμα μιας προσπάθειας για συνολική αναμόρφωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Η δημοκρατική παράταξη έχει δείξει διαχρονικά ότι δεν αντιμετωπίζει την παιδεία ευκαιριακά. Αντίθετα θεωρούμε ότι η επένδυση στον άνθρωπο και στις δυνατότητές του αποτελεί το πιο σημαντικό κεφάλαιο για τον τόπο μας.

Ειδικά στη δύσκολη περίοδο που διανύουμε η παροχή υψηλής ποιότητας παιδείας λειτουργεί ως δύναμη ανάπτυξης και ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς, ευχαριστούμε την κ. Μίχου.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο Μιχάλης Κριτσωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι όλοι εκφράσαμε –θα το κάνω και εγώ– τη βαθιά μας οδύνη για τους τρεις νεκρούς και το γεγονός αυτό νομίζω ότι κανέναν δεν μπορεί να αφήσει ασυγκίνητο και νομίζω ότι θα πρέπει να αλλάξει αρκετά πράγματα στο πως αντιμετωπίζουμε από αύριο την πραγματικότητα.

Να σας πω ότι καταδικάζουμε απερίφραστα –το κάναμε ήδη, θα το ξαναπώ όμως– τη βία. Δεν είμαστε υπέρ της βίας που είναι τυφλή, που είναι ατομική, που είναι αντιδημοκρατική και, επιτέλους, είναι ατελέσφορη. Να πω όμως, ότι υπάρχουν και άλλες μορφές βίας και μία τέτοια μορφή είναι αυτή η πολιτική που εφαρμόζεται, για να λυθεί το θέμα που φέρνει η κρίση. Να πω ακόμη ότι αυτός είναι ο λόγος που κατέβασε τις εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους και τους υπόλοιπους σήμερα σε όλη την Ελλάδα. Να πω, επίσης, ότι είναι δύσκολο αύριο να ξανακατέβουν αυτοί οι άνθρωποι μετά τα σημερινά γεγονότα και αυτό είναι αρνητικό. Δεν ξέρω τι μπορεί να σημαίνει, αλλά δεν μπορεί κανείς να παίξει με αυτό.

Να σας πω όμως, κύριε Πρόεδρε, ότι και αυτή την ώρα που μιλάμε γίνονται διάφορα πράγματα. Σήμερα στην Τσαμαδού, στο Στέκι των Μεταναστών και των Προσφύγων –αυτή την ώρα που μιλάμε, δεν ξέρω αν έχουν σταματήσει– γίνονται πολλά και διάφορα. Έχουν ανέβει στο δεύτερο όροφο τα ΜΑΤ και χτυπάνε, έχουν δημιουργήσει μεγάλες καταστροφές, αλλά δεν συλλαμβάνουν γιατί εάν συνελάμβαναν θα μπορούσαμε να συζητήσουμε ότι κάτι συμβαίνει, ότι για κάποιο λόγο, δηλαδή, συλλαμβάνουν κάποιους. Αυτό τι σημαίνει; Είναι προς συμμόρφωση; Ποιος τους δίνει αυτές τις εντολές; Αν τα κάνουν μόνοι τους, γιατί κάποιος δεν τους σταματά; Ποιος έχει τις ευθύνες γι' αυτά που κάνουν; Δεν ξέρω τι εντολές έχουν. Αυτό νομίζω ότι είναι κάτι που πρέπει να απαντηθεί. Δεν μπορεί να συνεχιστεί! Δεν μπορεί να γίνεται αυτός ο κύκλος της βίας και δεν μπορεί να γίνεται ανακύκλωση

της βίας. Όλοι καταδικάσαμε αυτά που συνέβησαν σήμερα και νομίζω ότι όλοι πρέπει να καταδικάσουμε και αυτά που συμβαίνουν τώρα που μιλάμε.

Καταλαβαίνετε ότι είναι λίγο δύσκολο να μιλήσει κανείς για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Θα προσπαθήσω όμως, να το κάνω.

Εμείς δεν το ψηφίσαμε επί της αρχής και δεν θα το ψηφίσουμε ούτε κατ' άρθρον γιατί δεν αντιμετωπίζει αυτά που πρέπει να αντιμετωπιστούν. Εμείς είπαμε και χθες ότι θα περιμέναμε απ' αυτό το νομοσχέδιο να βάζει κάποιους στόχους σε μία προοπτική, σε ένα βάθος χρόνου για την παραπαιδεία, να μειωθούν τα φροντιστήρια.

Είπαν και πολλοί συνάδελφοι και από τη δική σας παράταξη, κυρία Υπουργέ, ότι συμβαίνουν πράγματα που δεν συμβαίνουν σε άλλες χώρες. Δηλαδή, δεν υπάρχουν φροντιστήρια αλλού, ή δεν υπάρχουν στην έκταση που είναι εδώ. Αυτά τι είναι; Είναι δαπάνες έξω από τη δημόσια παιδεία που επιβαρύνουν όμως, την τσέπη και τον προϋπολογισμό της οικογένειας. Δεν λέτε όμως, τίποτε γι' αυτό. Δεν νομίζω με τον τρόπο που αντιμετωπίζει το νομοσχέδιο τα ζητήματα που λέμε εμείς ότι είναι αρνητικά, ότι κάποια απ' αυτά τα σοβαρά ζητήματα θα λυθούν. Είχαμε πει και χθες ότι δεν αντιμετωπίζει καθόλου –ούτε καν το αναφέρει– το ζήτημα της επιμόρφωσης, ενώ θα έπρεπε να του δίνει ειδικό βάρος. Ούτε για την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία μιλάει, αλλά ούτε και στον πολιτισμό και στο εκπαιδευτικό σύστημα και αλλαγές σ' αυτό, κάνει. Ούτε καν αναφέρεται, αλλά ούτε προοπτική βάζει γι' αυτά. Τη μαθητική διαρροή δεν την αντιμετωπίζει και δεν την αντιμετωπίζει ούτε με την προοπτική ότι θα έχουμε αύξηση με αυτά τα μέτρα που παίρνονται τώρα και με αυτή την κατηγορική πορεία που έχει η κοινωνία μας σε όλα τα ζητήματα. Σε αυτό συντείνουν και όλα αυτά τα μέτρα που παίρνονται, είτε είναι οικονομικά είτε είναι για το ασφαλιστικό είτε είναι για τα εργασιακά είτε είναι για την εκρηκτική άνοδο της ανεργίας.

Δεν έχουμε αλλαγές σε δομές και προγράμματα σπουδών ούτε αναφερόμαστε στις υποδομές και δεν μειώνουμε τους μαθητές σε σχέση με τους εκπαιδευτικούς και βλέπουμε ότι περνάμε και στην επισφάλεια στις εργασιακές σχέσεις με διάφορους τρόπους και με διάφορα προσχήματα -θα μου επιτρέψετε να πω- και στον ευαίσθητο τομέα της εκπαίδευσης.

Με όλα αυτά, νομίζω ότι δικαιολογείται το ότι δεν το ψηφίζουμε ή να πω ότι θα ήταν αδικαιολόγητο, αν πηγαίναμε να το ψηφίσουμε. Είπαμε για πολλά πράγματα και θέλω να αναφέρω άλλο ένα που μου το ανέφεραν συνδικαλιστές από το δικό σας χώρο, σε σχέση με την υποχρηματοδότηση στις σχολικές επιτροπές κατά ένα τρίτο. Ένα τρίτο λιγότερα τα χρήματα σε όλες τις σχολικές επιτροπές, επιτροπές που μου έχουν δώσει έγγραφα που το αποδεικνύουν, ότι από 600.000 ευρώ πέρυσι έχουν πάει σε 200.000 ευρώ φέτος. Τι είναι αυτό;

Και κάτι άλλο, ο γενικός προϋπολογισμός, που είναι ο χαμηλότερος στην Ευρώπη, δεν αυξάνεται, αλλά μειώνεται με αυτά. Και θα έλεγα και ακόμη κάτι. Με όλα αυτά τα μέτρα που παίρνετε για την κρίση, με αυτό το Σύμφωνο Σταθερότητας και όχι Ανάπτυξης -γιατί εσείς το λέτε «Ανάπτυξης», αλλά δεν το βλέπω πουθενά ούτε αναφορικά, αλλά ούτε και ουσιαστικά- ποιος μπορεί να πει και ποιος μπορεί να τον πιστέψει, αν το πει, ότι: «Κάνω αλλαγές είτε θεσμικές είτε οποιοσδήποτε άλλες προς το θετικό»;

Δυστυχώς, ο δρόμος που έχετε επιλέξει συνολικά ως Κυβέρνηση δεν προοιωνίζει τίποτα το καλό ούτε για την παιδεία ούτε και για τα περισσότερα ζητήματα. Πολλά σχολεία δεν θα δουλέψουν του χρόνου, γιατί θα καταργηθούν για λόγους οικονομίας λόγω της εφαρμογής του «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» και στην εκπαίδευση. Έχω παραδείγματα στο Νομό Ηρακλείου, όπου έχω τη δυνατότητα να έχω μια καλή οπτική, ποια σχολεία θα κλείσουν του χρόνου και σχηματίζεται ένας κατάλογος από την πρωτοβάθμια και από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που δε νομίζω ότι θα προωθήσει κάτι καλό. Αντίθετα, πολλά κακά θα φέρει στην εκπαίδευση και στην παιδεία.

Έχει ειπωθεί ότι, αν ζούσε ο Καλλικράτης, θα έκανε μήνυση στους εμπνευστές του σχεδίου για την Αυτοδιοίκηση, που επονομάζεται έτσι, «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ», γιατί δεν ξεκινάει για να λύσει τοπικό - αυτοδιοικητικά ζητήματα, αλλά ουσιαστικά εξυπηρετεί

το Πρόγραμμα Σταθερότητας και πάει σε οικονομικές περικοπές που εγώ θα έλεγα ότι κάποιες στιγμές μπορεί να γίνονται και κάποιες, γιατί κάποιες περικοπές είναι θετικές, αλλά κάποιες είναι αρνητικές, ειδικά όταν ξεκινάει γι' αυτόν τον σκοπό και καταλήγει σ' αυτόν.

Αυτό θα γίνει, λοιπόν και στην εκπαίδευση με τον «εκπαιδευτικό ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ». Θα έχουμε συγχωνεύσεις σχολείων. Νομίζω ότι αναφέρθηκαν και δεν χρειάζεται να πω και εγώ και για την «Σιβιτανίδειο», αλλά και για τους γυμναστές και για τη μείωση των ωρών στη δευτεροβάθμια. Θα έλεγα ότι όλο το περιβάλλον γενικά είναι αρνητικό και νομίζω ότι τα ελάχιστα θετικά που υπάρχουν μέσα στο νομοσχέδιο δεν μας επιτρέπουν ούτε κατ' άρθρον να το ψηφίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεόδωρος Δρίτσας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μου είναι πραγματικά δύσκολο, υπό το βάρος των γεγονότων που σημάδεψαν τη σημερινή μέρα, να μιλήσω για ένα άλλο θέμα, αφού πάει το μυαλό μου, η σκέψη μου, ο λόγος μου κάπου αλλού.

Πράγματι, το βάρος των σημερινών γεγονότων έχει πολλαπλή σημασία. Διότι η παρουσία των εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων στην Αθήνα και επίσης, σε όλη την Ελλάδα ήταν σήμερα το πρωί μια αχτίδα φωτός, ήταν μια ελπίδα ότι η ελληνική κοινωνία δίνει το «παρών» και μπορεί να βάλει τη σφραγίδα της σε αυτά τα φοβερά αδιέξοδα στα οποία οδηγείται η χώρα μας, τώρα και για το μέλλον. Αυτό ήταν το τεράστιο μήνυμα των εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων που ήταν η ολοζώντανη κοινωνία των εργαζομένων σήμερα στους δρόμους της Αθήνας.

Αυτή η ελπίδα δέχθηκε ένα φοβερό πλήγμα από ένα δολοφονικό χέρι που οδήγησε στο θάνατο τριών συνανθρώπων μας, εργαζομένων, για τους οποίους θρηνούν οι οικογένειές τους, θρηνούν οι συνάδελφοί τους, θρηνούμε εμείς, θρηνεί το πανελλήνιο. Όμως, αυτή η σύγκρουση ανάμεσα στην ελπίδα των εκατοντάδων χιλιάδων λαού της Αθήνας και στην τρομερή εγκληματική ενέργεια που είχε αυτή την οδυνηρή συνέπεια πρέπει να μας γεννήσει νέα εγρήγορση.

Δεν μπορούμε να αφήσουμε την ελπίδα να πάει χαμένη, αυτήν την ελπίδα που ζωντάνεψε σήμερα ο ελληνικός λαός στους δρόμους της Αθήνας.

Αυτή ακριβώς, λοιπόν, η δυσκολία να μιλήσω για κάτι άλλο, θεραπεύεται λίγο, κατά τι, από το γεγονός ότι σήμερα συζητούμε εδώ στο Κοινοβούλιο ένα θέμα της εκπαίδευσης, ένα θέμα της παιδείας και θα μπορούσε η συζήτηση να είναι βάλσαμο υπό άλλες προϋποθέσεις σ' αυτήν την οδύνη που αισθανόμαστε όλοι. Δεν είναι όμως. Δεν είναι, γιατί αυτό το όραμα μιας δημοκρατικής, ελεύθερης, δημιουργικής παιδείας στην Ελλάδα –όραμα που δεν είναι απλώς και μόνο μία καλή ιδέα, αλλά αυτή η επιθυμία, αυτή η θέληση, είναι μέσα στη δυνατότητα της ιστορικής πορείας της ελληνικής κοινωνίας και έχει διεκδικηθεί με πάρα πολλούς αγώνες- για μία ακόμα φορά με ένα νέο νομοσχέδιο αντιμετωπίζεται ως ένα περίγραμμα αποτελεσματικότητας μιας ιεραρχημένης δομής και ενός ελεγχόμενου μοντέλου παρεχόμενης εκπαίδευσης, το οποίο είναι συνέχεια μίας σειράς άλλων τέτοιων ατυχών νομοθετικών πρωτοβουλιών.

Κύριε Πρόεδρε, ναι, συμφωνώ και εγώ μ' αυτό που είπε η κυρία Υπουργός ότι το κέντρο πρέπει να είναι ο μαθητής, η μαθήτρια, το παιδί βεβαίως. Όμως, το παιδί δεν λειτουργεί στο κενό, ούτε σε γυάλα, αλλά πάει σχολείο για να συμμετάσχει και να αναπτυχθεί ως προσωπικότητα μέσα στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής κοινότητας. Και εκεί παίζουν πάρα πολλοί άλλοι παράγοντες ρόλο, όπως οι γονείς, ακόμα και οι καθαρίστριες. Όμως, παίζουν πρωτεύοντα ρόλο οι εκπαιδευτικοί και αντί να στηριχτούμε πάνω στους εκπαιδευτικούς και να τους ενισχύσουμε, να τους εμπιστευθούμε κυρίως και να δημιουργήσουμε εκείνα τα κίνητρα της πρωτοβουλιακής συμμετοχής του καθένα στο να δίνει ό,τι περισσότερο έχει να δώσει, βάζουμε σε καλούπια κάποιες ρυθμίσεις για να παράξουμε καλούπια.

Κυρία Υπουργέ, η ΟΛΜΕ είναι και αυτή ένα συνδικαλιστικό σωματείο και η ηγεσία της είναι αιρετή. Όλοι οι αιρετοί στη χώρα μας βάλλονται. Πρώτη εσείς, οι Βουλευτές, όποιοι εκλέγεται σ' αυτή τη χώρα τώρα πια μέσα από αυτήν την απαξίωση είναι ύποπτος. Και συμμετέχετε και εσείς και άλλα κόμματα, όταν κατηγορείτε τους συνδικαλιστές, όταν ζητάτε από τους δημοσίους υπαλλήλους και από τις συνδικαλιστικές τους εκφράσεις να κάτσουν καλά και να υποταχθούν.

Θα σας πω ένα παράδειγμα που αφορά τις αποσπάσεις σε όλη την Ελλάδα. Το σκάνδαλο των χιλιάδων αποσπασμένων για να εξυπηρετηθούν κομματικά συμφέροντα η ΟΛΜΕ το παλεύει χρόνια τώρα. Και ξαφνικά, αυτό χρησιμοποιήθηκε εις βάρος της ΟΛΜΕ, εις βάρος των εκπαιδευτικών, εις βάρος των δημοσίων υπαλλήλων, δυστυχώς από το στόμα σας, κυρία Υπουργέ, ενώ είναι πάγιο αίτημα, δεκαετίας τουλάχιστον, της ΟΛΜΕ να τελειώνουμε με το σκάνδαλο των αποσπασμένων.

Αυτό δεν δείχνει πόσο απαξιώνεται ο εκπαιδευτικός, πόσο απαξιώνεται η συνδικαλιστική του έκφραση;

Και μέσα από αυτό το σχέδιο νόμου έρχονται τώρα να αντιμετωπιστούν μία σειρά ζητημάτων των εκπαιδευτικών, των θέσεων που κατέχουν ή των δυνατοτήτων που έχουν να αναπτύξουν τη δραστηριότητά τους αντί αυτή με εξασφάλιση, με όρους εκδίωξης, με όρους περιορισμού, εν ονόματι ενός μοντέλου που πρέπει να εξοικονομήσει χρήμα, που πρέπει να πετύχει δεν ξέρω και εγώ τι άλλες συντεταγμένες, ώστε να εξασφαλιστεί το μοντέλο της προγραμματισμένης παιδείας σε συγκεκριμένους στόχους.

Δεν έχω χρόνο να αναλύσω ποιοι είναι αυτοί οι στόχοι, αλλά νομίζω ότι αυτά έχουν ειπωθεί πάρα πολλές φορές.

Η απαξίωση, λοιπόν, και το «τσουβάλισμα» όλων των εκπαιδευτικών προς αυτήν την κατεύθυνση δεν είναι μόνο μια αδικία, αλλά είναι ακριβώς η αιτία για την οποία δεν μπορούμε να ενεργοποιήσουμε, να απελευθερώσουμε τις δυνάμεις εκείνες τις οποίες πρέπει να εμπιστευθούμε.

Και εδώ είναι η μόνιμη τακτική όλων των κυβερνήσεων των δύο τελευταίων δεκαετιών, πλήρης έλλειψη εμπιστοσύνης στους εκπαιδευτικούς, όπως και συνολικότερα στους δημοσίους υπαλλήλους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ένα ακόμα λεπτό.

Θα αναφέρω ένα παράδειγμα και θα σταθώ σ' αυτό.

Υπάρχει μία Τεχνική Σχολή η οποία είναι γνωστή σε όλους σας –και υπάρχουν άρθρα που αναφέρονται σ' αυτή- η «Σιβιτανίδειος» που αφορά την τεχνική εκπαίδευση. Πρόκειται για ένα χώρο, για ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα στο οποίο ειδικά τώρα, στις συνθήκες της κρίσης, θα μπορούσε να οργανωθεί η αναγέννηση της τεχνικής παιδείας. Και έχουμε εκπαιδευτικούς εκεί που κανονικά δεν θα έπρεπε να υποστούν όλη αυτήν την ταλαιπωρία. Είναι άνθρωποι που συμπληρώνουν ή έχουν συμπληρώσει δεκαεξάμηνη προϋπηρεσία. Μπορούν, λοιπόν, να προσλαμβάνονται, κατά προτεραιότητα, ως αναπληρωτές στη Σχολή, κάτι που δεν βλέπτε και δεν μειώνει κανέναν. Ενώ να προσλαμβάνονται, κατά προτεραιότητα στους διορισμούς της μεταβατικής περιόδου, του 2010-2011 και 2011-2012.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γιατί να μη μείνουν αυτοί οι άνθρωποι που ήδη έχουν προσφέρει και έχουν ενταχθεί σε ένα εκπαιδευτικό περιβάλλον; Γιατί αυτοί οι εκπαιδευτικοί να μη μπορούν να εντάσσονται στη διαρκεία της μεταβατικής περιόδου στους πίνακες του Υπουργείου και να αποκτούν πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας με ευθύνη της Σχολής και σύμφωνα με όσα ισχύουν στο ν. 2909/2003; Αυτό αποτελεί ενίσχυση της εκπαιδευτικής κοινότητας και δεν είναι προνόμιο και συντεχνιακό αίτημα κάποιων εκπαιδευτικών.

Όσοι από τους παραπάνω εκπαιδευτικούς είναι αδιόριστοι μπορούν στο σχολικό έτος 2012-2013 ως και την περίοδο 2010-2015 μέσω αυτών των διορισμών να μονιμοποιούνται στην «Σιβιτανίδειο» σε κενές οργανικές θέσεις, οι οποίες μπορούν να συνίστανται με απόφαση του Υπουργείου Παιδείας μετά από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος, στο οποίο Διοικητικό Συμβούλιο -ειρήσθω εν παρόδω- δεν συμμετέχουν οι

εκπαιδευτικοί, ενώ έπρεπε να καθιερωθεί η συμμετοχή τους, όπως και των άλλων εργαζομένων στη Σχολή.

Αυτά δεν είναι μεμονωμένα. Εγώ αυτή τη στιγμή προβάλω κάποια αιτήματα των εκπαιδευτικών της «Σιβιτανίδειου» τα οποία θεωρώ δίκαια. Όμως, δεν τα προβάλω ως μεμονωμένα ζητήματα. Είναι αυτή η λογική κατά την οποία άνθρωποι οι οποίοι...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Μου επιτρέπετε, κύριε Δρίτσα; Θα ήθελα να παρέμβω μόνο για να κάνουμε συζήτηση.

Ξέρετε ότι αυτό που λέτε τόση ώρα, η «Σιβιτανίδειος», είναι ένας χώρος ο οποίος δεν έχει κανένα κριτήριο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρία Υπουργέ, εγώ θα έπρεπε να σας το επιτρέψω και όχι ο κ. Δρίτσας.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορώ!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν έχει κανένα κριτήριο, κυρία Υπουργέ;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Μάλιστα. Ο Υπουργός επιλέγει. Ο Υπουργός βάζει όποιον θέλει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κυρία Υπουργέ, δεν είναι κανένα κριτήριο...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Όχι. Σήμερα αυτό ισχύει. Και το βάζουμε σήμερα κανονικά στους πίνακες και με κριτήρια, όπως σε όλες τις άλλες περιπτώσεις. Το ίδιο κάνουμε και με τα Εκκλησιαστικά Λύκεια. Κλείνουμε όλα, μα όλα τα ρουσφέτια και έρχεστε και μου λέτε να κάνουμε στην «Σιβιτανίδειο» αυτό που κάνουμε μέχρι τώρα, δηλαδή να μην υπάρχουν συγκεκριμένα κριτήρια; Δεν μπορώ να φανταστώ ότι ο Συνασπισμός μπορεί να το λέει αυτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Μα, είναι χωρίς κριτήρια αυτό;

Ίσα-ίσα, κυρία Υπουργέ, που εμείς θέλουμε κριτήρια. Και μάλιστα, θέλουμε κριτήρια ζωντανά και όχι κριτήρια «κονσέρβας». Και αυτά είναι πάρα πολύ ζωντανά κριτήρια, κυρία Υπουργέ. Είναι παραγωγή επάρκειας μέσα από την ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία. Δεν πέρασαν απ' έξω και μπηκάν.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Πώς επελέγησαν;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Με όλα τους τα προσόντα.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Είπαμε μέχρι τώρα με τι κριτήρια επελέγησαν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εν πάση περιπτώσει, εγώ θα σας έλεγα να μην είστε τόσο αρνητική σ' αυτά και να τα κοιτάξετε με άλλο μάτι και με πνεύμα εμπιστοσύνης.

Έχω ίδια αντίληψη, παρακολούθη χρόνια την «Σιβιτανίδειο» και ξέρω το παραγόμενο έργο. Ξέρω ότι υπάρχουν εκπαιδευτικοί στην «Σιβιτανίδειο» που εργάζονται πέντε και έξι ώρες πέρα από το ωράριό τους και αναλώνονται στο λειτουργήμα τους. Και γι' αυτό σας μιλώ έτσι. Διότι ο Πειραιάς και η Καλλιθέα είναι πολύ κοντά και στην «Σιβιτανίδειο» φοιτούν πάρα πολλοί σπουδαστές. Γενιές έχουν βγει από τον Πειραιά, εκπαιδευόμενες στην «Σιβιτανίδειο». Γι' αυτό σας μιλώ έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε Δρίτσα. Έχετε ήδη υπερβεί το χρόνο σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτά είναι πολύ βασικά ζητήματα, για τα οποία, δυστυχώς, δεν έγινε ο διάλογος που έπρεπε να γίνει. Έπρεπε να γίνει διάλογος και για τις ειδικές περιπτώσεις και για τα σημαντικότερα ζητήματα των κριτηρίων που θα πρέπει να ενισχύσουν την παρουσία των εκπαιδευτικών στην εκπαιδευτική κοινότητα και να ενισχύσουν αυτήν την ίδια την εκπαιδευτική κοινότητα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστώ.

Το λόγο τώρα έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα η ημέρα στέφθηκε με ένα πολύ θλιβερό περιστατικό. Σε αυτό αναφέρθηκαν οι συνάδελφοι απ' όλες τις πτέρυγες. Κα-

ταδίκασαν τον τραγικό θάνατο των τριών συνανθρώπων μας, των εργαζόμενων στην τράπεζα όπου έγινε το περιστατικό και καταδικάσαμε, βεβαίως, τη βία.

Αυτή η βία βρίσκει χώρο, όταν στερεύουν τα δικαιώματα και, δυστυχώς, κυρία Υπουργέ, αυτό που γίνεται το τελευταίο διάστημα στη χώρα μας έχει ξεσηκώσει όλο το λαό, ο οποίος έχει ξεπεράσει τα όριά του, τις «κόκκινες» γραμμές που εσείς λέτε ότι βάζετε, αλλά τελικά δεν έχουν μπει και κάποιοι πάνω σε αυτό κάνουν και την προβοκάτσια τους.

Σήμερα στις εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτών σε όλη την Ελλάδα συμμετείχαν γονείς, μαθητές, φοιτητές και εκπαιδευτικοί. Και εδώ έχουμε ένα σχέδιο νόμου, το οποίο έχετε καταθέσει, αλλά δυστυχώς δεν θεραπεύει την «αρρώστια» του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας μας, γιατί είναι αποσπασματικό και αντί να αμβλύνει, βεβαίως, τις ανισότητες, τις διευρύνει.

Οι όροι που εσείς χρησιμοποιείτε «νέο σχολείο», «δημόσια δωρεάν και υψηλής ποιότητας παιδεία για όλους» και το σύνθημα: «Πρώτα ο μαθητής»- δυστυχώς καταρρίπτονται από μόνοι τους μέσα από τα άρθρα του σχεδίου νόμου που συζητούμε. Ο εισιγητής μας Τάσος Κουράκης και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος Μιχάλης Κριτωτάκης είναι γνώστες του αντικειμένου ως εκπαιδευτικοί της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και, βεβαίως, τεκμηριωμένα κατέθεσαν τις προτάσεις μας, αντικρούοντας τις δικές σας ή κάνοντας διορθωτικές προτάσεις.

Μέσα σε όλα αυτά καταθέσαμε και τροπολογίες. Εγώ θέλω να αναφερθώ σε μία τροπολογία, η οποία είναι σχετική με το ΑΣΕΠ.

Εμείς διαφωνούμε με το διαγωνισμό των εκπαιδευτικών μέσω του ΑΣΕΠ. Γιατί; Όλοι οι διαγωνισμοί του ΑΣΕΠ για τους εκπαιδευτικούς που διενεργήθηκαν ως σήμερα επιβεβαίωσαν την ανεπάρκεια και την αναξιοπιστία των διαδικασιών που ακολουθούνται για την επιλογή των εκπαιδευτικών που στελεχώνουν τα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Συγκεκριμένα, οι ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής, με το πρόσχημα της αντικειμενικής και αδιάβλητης κρίσης και της εύκολης τυποποιημένης αξιολόγησης, μείωσαν ακόμη περισσότερο την αξιοπιστία του διαγωνισμού. Η χρήση τέτοιων ερωτήσεων, κυρίως στα παιδαγωγικά, δημιουργεί δικαιολογημένα σύγχυση και αγανάκτηση ανάμεσα στους υποψήφιους που υποχρεώνονται κατ'επανάληψη να επιλέξουν τη μόνη ορθή απάντηση ανάμεσα σε εναλλακτικές εκδοχές που θα μπορούσαν να υποστηριχθούν, κάθε μια εξίσου πειστικά, με την κατάλληλη επιχειρηματολογία.

Και εδώ προκύπτει ένας μεγάλος κίνδυνος. Στο βαθμό που κάθε εναλλακτική εκδοχή συνήθως στηρίζεται σε διαφορετική αιτιολογική αφετηρία, η αναγόρευση της μιας απ' αυτές ως της μόνης ορθής από την πλευρά της εξουσίας δεν απέχει από την καθιέρωση μιας επίσημης κρατικής παιδαγωγικής, την οποία πρέπει να ασπασθεί ο υποψήφιος ή η υποψήφια, για να ελπίζει σε επιτυχία.

Επιπλέον, ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ είναι μονομερής και γι' αυτό έχει περιορισμένη προγνωστική εγκυρότητα. Μπορεί να φαντασθεί κανείς να αξιολογείται η ικανότητα ενός πιλότου ή ενός γιατρού μόνον από την επίδοσή τους σε γραπτά ερωτήματα που αποτιμούν τη θεωρητική τους κατάρτιση;

Η διδασκαλία είναι μία πολυδιάστατη διαδικασία, κυρία Υπουργέ, που απαιτεί ποικίλες γνώσεις και δεξιότητες και επηρεάζεται από το σύνολο των χαρακτηριστικών της ανθρώπινης προσωπικότητας και όχι μόνο από την απόδοση στο γραπτό λόγο. Η κατάσταση αυτή έχει οδηγήσει σε σοβαρές εκπαιδευτικές και κοινωνικές παρενέργειες. Αναπτύχθηκε ένα ακόμα επιχειρηματικό πεδίο στο οποίο συνωστίζονται ποικίλοι «Μεσοί» που «ευαγγελίζονται» τη σίγουρη επιτυχία. Ανάμεσα σ' αυτούς παλαίμαχοι και νεόκοποι αυτοχριζόμενοι παιδαγωγοί, εθισμένοι στο φροντιστηριακό «ντοπάρισμα» και στις τυποποιημένες τεχνικές αποστήθισης αναλαμβάνουν να καλύψουν το κενό της επίσημης εκπαιδευτικής πολιτικής, παρέχοντας αμφίβολης εγκυρότητας και αξιοπιστίας παιδαγωγική γνώση στους μελλοντικούς εκπαιδευτικούς. Εκεί πάνω ακριβώς «πατούν» αυτοί που θέλουν να βγάλουν χρήματα και «πατούν» στο μέλλον των ανθρώπων για μία σταθερή και μόνιμη εργασία.

Εμείς, ο ΣΥΡΙΖΑ, εμμένουμε σταθερά στη θέση μας για διασφάλιση όλων των αναγκαίων συνθηκών για την αποτελεσματική

λειτουργία των σχολείων, βεβαίως με κάλυψη των κενών σε διδακτικό προσωπικό, με θεσμοθέτηση της παιδαγωγικής και διδακτικής κατάρτισης των εκπαιδευτικών, με ουσιαστική και επαρκή επιμόρφωσή τους και επίσης επιμένουμε στην κατάργηση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ για τους λόγους που προανέφερα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ μετά από διαβούλευση με εκπαιδευτικούς φορείς έχει καταθέσει τη συγκεκριμένη τροπολογία για αδιάβλητες διαδικασίες που θα διασφαλίζουν την αξιοπιστία των επιλογών, την αξιοπρέπεια των εκπαιδευτικών και την ανεξαρτησία από τις κομματικές παρεμβάσεις στο χώρο της παιδείας. Το σκεπτικό της τροπολογίας μας είναι το εξής. Όλοι οι διορισμοί του ΑΣΕΠ για τους εκπαιδευτικούς που διενεργήθηκαν ως σήμερα επιβεβαίωσαν την ανεπάρκεια και την αναξιοπιστία των διαδικασιών που ακολουθούνται για την επιλογή των εκπαιδευτικών που στελεχώνουν τα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Με την ψήφιση της συγκεκριμένης τροπολογίας καταργείται η διαδικασία του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και διασφαλίζονται όλες οι αναγκαίες συνθήκες για την αποτελεσματική λειτουργία των σχολείων, δηλαδή καταργείται ο θεσμός της ωρομισθίας εργασίας σ' όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης όπως και της έρευνας και μονιμοποιούνται όλοι οι εκπαιδευτικοί που εργάζονται με ελαστικές μορφές εργασίας και καλύπτονται όλα τα κενά με μόνιμους εκπαιδευτικούς λειτουργούς με σταθερή εργασιακή σχέση πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Για να γίνει πράξη η παραπάνω πρόταση, επιβάλλεται να μη γίνει καμμία αλλαγή στο σύστημα διορισμών μέχρι να διοριστούν ως μόνιμοι όλοι όσοι βρίσκονται στους πίνακες αναπληρωτών και ωρομισθίων με προϋπηρεσία, να αυξάνει ο αριθμός των διορισμών ώστε η μεγάλη προσφορά σε εκπαιδευτικούς να αξιοποιηθεί για την ποιοτική βελτίωση της εκπαίδευσης και η αύξηση του αριθμού των διορισμών να είναι τέτοια που να καλύπτει τα κενά σε όλα τα σχολεία. Παράλληλα, εφαρμόζονται μέτρα όπως η μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, προγράμματα αντισταθμιστικής εκπαίδευσης, επιμόρφωση των υπερεπέντων εκπαιδευτικών, πλήρης σύνταξη των εκπαιδευτικών με τριάντα χρόνια εργασίας, τα οποία θα συμβάλουν βεβαίως στη βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου και θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας στη δημόσια εκπαίδευση.

Καθιερώνεται ο μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών στην παιδαγωγική και διδακτική ως προαπαιτούμενο για διορισμό στην εκπαίδευση. Πιο συγκεκριμένα, τα πανεπιστημιακά ιδρύματα ιδρύουν μεταπτυχιακά ινστιτούτα παιδαγωγικής κατάρτισης των πτυχιούχων τους τουλάχιστον ετήσιας διάρκειας. Το πρόγραμμα σπουδών αυτών των ινστιτούτων καθορίζεται από τα αντίστοιχα τμήματα τα οποία συνυπολογίζοντας τις προπτυχιακές σπουδές του μελλοντικού εκπαιδευτικού, φροντίζουν να του παράσχουν επιστημονικές γνώσεις και δεξιότητες σε πεδία όπως Παιδαγωγικής Ψυχολογίας, Γενικής Διδακτικής, Ειδικής Διδακτικής, Κοινωνιολογίας της Εκπαίδευσης, Διαπολιτισμικής και Αντιρατσιστικής Εκπαίδευσης, Οργάνωσης και Διοίκησης της Εκπαίδευσης, Αντισταθμιστικής Εκπαίδευσης, Εκπαίδευσης Ενηλίκων, Συγκριτικής Εκπαίδευσης, Πρακτική Διδασκαλία και Διδακτική τουλάχιστον εξάμηνη κατά την οποία οι εκπαιδευόμενοι θα αμείβονται. Αν ισχύσουν όλα προανέφερα, η επιτυχής ολοκλήρωση της ετήσιας αυτής φοίτησης στα εν λόγω ινστιτούτα καταλήγει στη χορήγηση μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών στην παιδαγωγική και διδακτική.

Όσον αφορά τις προσλήψεις...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κυρία συνάδελφε.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ- ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε. Θα αναφέρω άλλα δύο σημεία που είναι πολύ σημαντικά.

Όταν το Υπουργείο Παιδείας προκηρύσσει διαδικασία πλήρωσης θέσεων εκπαιδευτικών, οι υποψήφιοι καταθέτουν τα δικαιολογητικά τους. Τα τελικά μόρια, που κάθε υποψήφιος συγκεντρώνει, υπολογίζονται με αδιάβλητο και διαφανή τρόπο.

Τέλος, εκτός από το πτυχίο και το πιστοποιητικό μεταπτυχιακής παιδαγωγικής επιμόρφωσης, θα συνυπολογίζονται στη δια-

δικασία επιλογής των εκπαιδευτικών, η διδακτική εμπειρία σε δημόσια και ιδιωτικά σχολεία, σε άλλες εκπαιδευτικές δομές που είναι ενταγμένες στο Υπουργείο Παιδείας, οι μεταπτυχιακοί τίτλοι σπουδών, καθώς και κοινωνικά κριτήρια.

Αυτή είναι μία τροπολογία που πραγματικά, αν τη λαμβάνετε υπ' όψιν και την κάνετε νόμο, τότε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, θα είχαν «σάρκα και οστά» αυτά που λέτε εσείς:

Νέο σχολείο, δημόσια δωρεάν και υψηλής ποιότητας παιδεία για όλους και το σύνθημα «Πρώτα ο μαθητής». Αλλιώς, κυρία Υπουργέ, τα πράγματα είναι μία από τα ίδια, ή γίνονται χειρότερα με την υποχρηματοδότηση της παιδείας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Βαρδίκος.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Είμαστε όλοι συγκλονισμένοι από τον τραγικό σημερινό χαμό. Οι συνάνθρωποί μας αυτοί σήμερα το πρωί έφυγαν από το σπίτι τους για να πάνε στη δουλειά τους και δεν θα ξαναγυρίσουν ποτέ.

Θα πρέπει να λέμε τα πράγματα όπως είναι. Αυτό αφορά προλαλήσαντες που ζητούσαν να εξαντληθούν οι σημερινοί πίνακες και στη συνέχεια να πάμε σε άλλους τρόπους διορισμού. Θα έπρεπε να πουν ότι για τα επόμενα δέκα τουλάχιστον χρόνια πάνω από εκατό χιλιάδες σημερινοί απόφοιτοι και τριάντα – σαράντα χιλιάδες που θα αποφοιτήσουν τα επόμενα χρόνια, θα πρέπει να διαγραφούν από το χάρτη, θα πρέπει να αποκλειστούν για να διοριστούν οι συγκεκριμένες δεκαοκτώ χιλιάδες που είναι σήμερα στους πίνακες και όχι να έχει τη δυνατότητα το ελληνικό σχολείο να επιλέξει από εκατό χιλιάδες σημερινούς, άλλες σαράντα χιλιάδες που θα έλθουν και αυτές τις δεκαοκτώ χιλιάδες, δηλαδή ένα σύνολο εκατόν εβδομήντα χιλιάδες εκπαιδευτικών, τους καλύτερους για να διορίσει στο σχολείο. Αυτό λέμε όταν ζητάμε να διοριστούν όλοι οι σημερινοί, να διοριστούν δεκαοκτώ χιλιάδες και να αποκλειστούν εκατόν εξήντα χιλιάδες. Χρειάζεται φαντασία για να διατυπώσετε δικαιολογίες «γιατί είναι κακό να παραμένει ο εκπαιδευτικός στο σχολείο του, να συμπληρώνει το ωράριό του, να μην αποσπάται».

Η Αντιπολίτευση, προφανώς, για να δικαιολογεί όλα αυτά, δείχνει πως δεν στερείται αυτής της φαντασίας. Δεν συμφωνεί ούτε και με τις αλλαγές που φέρνει το νομοσχέδιο που συζητάμε για τις μεταθέσεις και τις αποσπάσεις, συμφωνεί με τη σημερινή κατάσταση. Οι εκπαιδευτικοί –εκπαιδευτικός είμαι– έχουν μία μοριοδότηση για να μετατίθενται. Ακούγεται καλό, αξιολογικό. Όσο πιο απομακρυσμένο είναι ένα σχολείο, σε όσο πιο προβληματικό τόπο βρίσκεται, τόσο περισσότερα μόρια παίρνει. Και ανάλογα με τα μόριά του ο εκπαιδευτικός, μετά από δύο, τρία, τέσσερα, πέντε, δέκα, καμιά φορά, χρόνια, μετατίθεται εκεί που θέλει. Καλό και αξιολογικό, όπως είπα, το άκουσμα, πολλές φορές όμως η πράξη άθλια. Οι «ημέτεροι» έπαιρναν αμέσως απόσπαση για το συμφέρον της υπηρεσίας και χωρίς καμιά φορά ούτε καν να πατήσουν το πόδι τους στο απομακρυσμένο και σε δύσκολο τόπο σχολείο, υπηρετούσαν όπου ήθελαν, έπαιρναν τα πολλά μόρια του σχολείου στο οποίο διορίστηκαν και σύντομα, συμπληρώνοντας τον απαραίτητο αριθμό μορίων, έπαιρναν μετάθεση εκεί που βέβαια υπηρετούσαν με απόσπαση μέχρι τότε. Τώρα, μόνο που θα είχαν από εκεί και πέρα οργανική θέση εκεί και δεν θα μπορούσε κανένας να τους μετακινήσει.

Την ίδια στιγμή άλλοι εκπαιδευτικοί, που πραγματικά υπηρετούσαν στα δύσκολα και μακρινά σχολεία, δεν μπορούσαν να μετατεθούν, γιατί τα μόριά τους –αν και πραγματικά– ήταν λιγότερα των άλλων, των «ημέτερων» κάθε κατάστασης. Γιατί η κάθε κατάσταση –και το ξέρουμε πολύ καλά– έχει τους ημέτερους της.

Κρατούσαν, βέβαια, αυτοί τον αυτοσεβασμό τους και την αξιοπρέπειά τους. Έμεναν, όμως, μακριά από σχολεία του τύπου συμφερόντων τους, όταν οι άλλοι δεν έφευγαν ποτέ από αυτούς.

Αυτούς, που βέβαια είναι λίγοι, τους στηρίζει η Αντιπολίτευση. Εμείς με το νομοσχέδιο που θα ψηφίσουμε, στηρίζουμε τους άλλους, τους πολλούς, που συνήθως είναι και αυτοί που δίνουν την ψυχή τους μέσα στην τάξη.

Έρχομαι στην αξιολόγηση. Κυρία Υπουργέ, γνωρίζετε βέβαια πως με το νομοσχέδιο αυτό επιχειρείται για τέταρτη φορά μετά

το 1980, να αξιολογηθεί το έργο του εκπαιδευτικού. Την τελευταία φορά, το 2002 –ήμουν ξανά σε αυτή την Αίθουσα– ήμουν εισηγητής στο νομοσχέδιο. Ψηφίστηκε, αλλά ποτέ μέχρι σήμερα δεν εφαρμόστηκε. Σας εύχομαι από την καρδιά μου τούτη τη φορά να εφαρμοστεί.

Δεν είναι δυνατόν αυτοί που μέρος της δουλειάς τους, του λειτούργημά τους είναι να αξιολογούν, να μη δέχονται την αξιολόγηση.

Πρέπει να τονιστεί ότι η αξιολόγηση που φέρνει το νομοσχέδιο που συζητάμε, στόχο έχει να τους κάνει καλύτερους, να τους βοηθήσει στο λειτούργημά τους. Δεν έχει καμμία σχέση με το «φάντασμα» πλόν –που όμως ακόμα πλανάται– του επιθεωρητισμού, τότε που η αξιολόγηση καθόριζε την προαγωγή και την αμοιβή του εκπαιδευτικού.

Το «Πρώτα ο μαθητής» είναι ο στόχος που κυριαρχεί στο νομοσχέδιο.

Παράλληλα, αναδεικνύει πρωταγωνιστή τον εκπαιδευτικό τον οποίο –θα πρέπει να το ομολογήσουμε– φορτώνουμε με περισσότερες ευθύνες. Πρέπει να το αναγνωρίσουμε αυτό. Σε κανονικές συνθήκες θα έπρεπε να υπάρχει και η διάσταση της αύξησης των αποδοχών του. Σε εποχές περικοπών, όμως, δεν συζητάς για αυξήσεις.

Δεν πρέπει, όμως, να εγκαταλειφθεί μία διαχρονική αρχή, «ο καλός εκπαιδευτικός αμείβεται και καλά». Αυτό ας μείνει στην άκρη. Να είναι, όμως, σε πρώτη προτεραιότητα.

Θα τελειώσω, κάνοντας μία αναφορά στη βάση του 10. Σωστά την καταργείτε. Πέραν του ότι είναι γνωστό πως καμιά βελτίωση δεν έχει καταγραφεί –πολλά ιδρύματα δικά μας υπολειπονται, ενώ άλλα, στο εξωτερικό ή κολλέγια δικά μας, εδώ, δέχθηκαν χιλιάδες Ελλήνων φοιτητών– είναι η ίδια η βάση του 10 που τσιπλίζει τον εαυτό της. Δεν έχει καμμία έννοια. Γιατί, λοιπόν, αυτή να αποκλείει έναν μαθητή από την τριτοβάθμια εκπαίδευση επειδή έγραψε 6, 7, 8, όταν θα μπορούσε ο ίδιος, την ίδια μέρα, με το ίδιο διάβασμα προφανώς, με ευκολότερα θέματα, να γράψει 12, 13, 14;

Οι εξετάσεις σκοπό έχουν να βάλουν τις ογδόντα χιλιάδες περίπου των υποψηφίων κάθε χρονιά σε μια σειρά. Και από αυτούς αν θέλουμε να βάλουμε στην τριτοβάθμια σαραντα χιλιάδες, πενήντα χιλιάδες, να πάρουμε τις σαράντα, τις πενήντα χιλιάδες πρώτους από αυτούς και όχι να υπάρχει η βάση.

Κυρία Υπουργέ, θετικό το νομοσχέδιο που μας φέρατε. Γρήγορα να προχωρήσουν και τα υπόλοιπα και κυρίως άμεσα η αναδιοργάνωση του ολοήμερου σχολείου. Αυτό είναι που θα περιορίσει –γιατί δεν πρόκειται να την εξαλείψει, είναι και στο DNA μας καταγραμμένο– την παραπαιδεία.

Δεν είναι δυνατόν να έχουμε μια δωρεάν παιδεία και να παραδεχόμαστε όλοι κάτω από το τραπέζι ότι η μέση ελληνική οικογένεια για να σπουδάσει ένα παιδί, θα χρειαστεί να δώσει παραπάνω από το μισό της εισόδημα για πολλά χρόνια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Πυθαγόρα Βαρδίκο.

Το λόγο έχει ο κ. Κεγκερόγλου για πέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να εκφράσω και εγώ τη θλίψη μου για τα γεγονότα και τη συμπαράσταση μου, με όποιο τρόπο μπορεί αυτή να υπάρξει, στις οικογένειες των αθών θυμάτων των βίαιων και εγκληματικών ενεργειών ορισμένων.

Κύριε Πρόεδρε, πριν δέκα περίπου χρόνια η Ευρωπαϊκή Ένωση στη Λισαβόνα σωστά εντοπίζοντας, αποφάσισε ότι θα ακολουθήσει μία στρατηγική για να γίνει η πιο ισχυρή οικονομία στον κόσμο η Ευρώπη το 2010, τη χρονιά που συζητάμε, με βάση τη γνώση και την καινοτομία. Διαπιστώσεις σωστές, στρατηγική σχεδιασμένη σωστά, αλλά επιμέρους πολιτικές ουσιαστικά ανύπαρκτες.

Κάθε χώρα είχε τη δική της πορεία, το δικό της τρόπο να υλοποιήσει αυτή την πολιτική, στο πλαίσιο βέβαια επιμέρους πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και έτσι σήμερα, το 2010, ερχόμαστε να πούμε ότι αυτή η στρατηγική δεν είχε το αποτέλεσμα που θέλαμε. Τα προβλήματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ακριβώς σε

αυτή την αποτυχία οφείλονται. Ενώ είχαμε σωστή διαπίστωση, δεν είχαμε αποτέλεσμα.

Ιδιαίτερα σε χώρες όπως η Ελλάδα, ιδιαίτερα στη χώρα μας, όπου πέρα από τα λάθη που μπορεί να υπήρξαν στο παρελθόν, υπήρξαν και κυριολεκτικά εγκληματικές πολιτικές την τελευταία εξαετία, τα πράγματα είναι τραγικά. Και δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογούμε πολύ, γιατί όλοι οι πολίτες πλέον γνωρίζουν τα πάντα, που πριν τον Οκτώβριο του 2009 δεν γνώριζαν ούτε αυτοί που ήταν στα διπλάνα γραφεία.

Όλοι οι πολίτες γνωρίζουν ποιοι έχουν τις ευθύνες, τι έφταιξε και ζητούν συγκεκριμένα πράγματα από εμάς. Ζητούν επιτέλους να ασχοληθούμε με τα πραγματικά προβλήματα και να αλλάξουμε τα «κακώς κείμενα». Δεν συμφωνούν ασφαλώς και ούτε και θα δούμε κανέναν να διαδηλώνει υπέρ των περιοριστικών μέτρων, των μέτρων που μειώνουν το εισόδημά του, όμως κατανοούν και ελπίζουν. Ελπίζουν ότι μέσα από αυτήν την κρίση θα αλλάξει η Ελλάδα, θα αλλάξουν όλες οι δομές και τα «κακώς κείμενα», όπως είπα και προηγούμενα και θα δούμε την Ελλάδα να ξεφεύγει από το φαύλο κύκλο.

Από εκεί και πέρα υπάρχει και η κάθε οικογένεια, η κοινωνία, και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό, γιατί οφείλουμε τα επόμενα χρόνια να προστατεύσουμε και το εναπομείναν εισόδημα, αλλά και τον κόπο, τον ιδρώτα του εργαζόμενου, του μικρομεσαίου, του ανθρώπου του μόχθου και της δημιουργίας. Αυτό μπορεί να γίνει με πολλούς τρόπους.

Σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο που έρχεται στο πλαίσιο ενός συνολικού σχεδιασμού, όπως τουλάχιστον δημοσιοποιήθηκε, μετά από διάλογο από το Υπουργείο Παιδείας, να υλοποιήσει την αλλαγή στο σχολείο, για να έχουμε στη διάθεσή μας ως χώρα ένα σχολείο, ένα εκπαιδευτικό σύστημα συνολικά, που θα μπορεί να προσφέρει και στον ίδιο τον φοιτητή, το μαθητή, αλλά ταυτόχρονα στην κοινωνία, στην οικονομία, στη χώρα.

Ένα τέτοιο εκπαιδευτικό σύστημα δεν φτιάχνεται από τη μία μέρα στην άλλη. Όμως, πάρα πολύ σωστά ξεκίνησε το Υπουργείο από το ανθρώπινο δυναμικό. Χωρίς ανθρώπινο δυναμικό που να μπορεί να αποδώσει, που να μπορεί σε μία κατεύθυνση να υλοποιήσει μία πολιτική, δεν μπορεί να γίνει δουλειά. Άρα, λοιπόν, πολύ καλά έκανε το Υπουργείο και ξεκινά με αυτό το νομοσχέδιο, που βάζει πολλά πράγματα στη θέση τους.

Δύο, τρεις παρατηρήσεις για συγκεκριμένα θέματα. Είπα προηγουμένως ότι μπορούμε με συγκεκριμένες ρυθμίσεις να προστατεύσουμε το εισόδημα και να δώσουμε και άλλο μήνυμα. Δεν είναι μόνο οι περιορισμοί.

Θα αναφερθώ σ' ένα θέμα που δεν περιλαμβάνεται στο νομοσχέδιο και έχει να κάνει με τις μεταγραφές.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Υφυπουργοί και συνεργάτες του Υπουργείου Παιδείας, νομίζω ότι μπορούμε να ξαναδώμε χωρίς δημοσιονομικό κόστος ορισμένα θέματα.

Οι μετεγγραφές είναι ένα τέτοιο θέμα. Μπορείτε να βοηθήσετε τις οικογένειες των δημοσίων υπαλλήλων, παραδείγματος χάριν, ή των εργαζομένων που έχουν δύο και τρία σπίτια σε διαφορετικές πόλεις, να μην τα έχουν, να μην έχουν αυτά τα έξοδα. Δεν είναι ανάγκη να πηγαίνουν στο δεύτερο έτος, για να δικαιούται για οικονομικούς λόγους να υποβάλει αίτημα για να πάρει μετεγγραφή. Ή από το πρώτο έτος πρέπει να είναι ή ας μην το λέμε για οικονομικούς λόγους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό πρέπει να το δείτε. Είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα, που θα αποδώσει χωρίς δημοσιονομικό κόστος.

Το δεύτερο έχει να κάνει με τους εισαγόμενους φοιτητές που έτσι κι αλλιώς παίρνουν μετεγγραφή. Ποιοι είναι αυτοί; Οι τρίτεκνοι και οι πολύτεκνοι, οι άνθρωποι που έχουν ιδιαίτερα προβλήματα υγείας. Και αυτοί, θέλω να σας πληροφορήσω – εάν δεν έχουν τα μηνύματα που πιστεύω ότι έχουν φτάσει στο Υπουργείο – ότι ολοκληρώνεται η γραφειοκρατία της μετεγγραφής πολλές φορές και το Φλεβάρη. Ένα εντελώς απaráδεκτο φαινόμενο. Από τη στιγμή που δικαιούνται μετεγγραφή σύμφωνα με το νόμο, θα πρέπει αυτή να ολοκληρώνεται στο πρώτο στάδιο, το Νοέμβριο, να παρακολουθούν τα μαθήματά τους στην πόλη που είναι

και να μην αναγκάζονται να πάνε αλλού. Αυτό νομίζω ότι είναι πάρα πολύ βασικό και θα έχει ωφέλεια για τον οικογενειακό προϋπολογισμό, που χωρίς λόγο σπαταλιέται σήμερα στο πάρε-δώσε.

Μου είπε, βέβαια, κάποιος που το συζητήσα μαζί του, καλά, στο σπίτι αυτό που έμενε δεν θα υπάρξει απώλεια εισοδήματος για τον ιδιοκτήτη; Εντάξει, δεν το συζητώ, γιατί οι περιφερειακές πόλεις θα έχουν ωφέλεια και από την κατάργηση της βάσης του 10.

Δύο ακόμα θεματάκια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δύο;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Δύο, ναι, μικρά.

Το ένα αφορά την έρευνα. Γιατί είπαμε στρατηγική Λισαβόνας, γνώση, έρευνα, τεχνολογία. Από πού και ως πού θα περιορίσουμε αυτά που κάνει να πάρουν οι ερευνητές, όταν είναι από διεθνή προγράμματα ή από χρηματοδοτήσεις που έρχονται από οργανισμούς είτε ευρωπαϊκούς είτε από άλλες χώρες; Δεν πρέπει να βάλουμε αυτό τον περιορισμό. Είναι ανταγωνιστικά τα προγράμματα, αφορούν χρηματοδοτήσεις άλλων κρατών, δεν έχουν δημοσιονομικό κόστος.

Επομένως, αυτό το οποίο μου έχουν στείλει οι εργαζόμενοι των ερευνητικών κέντρων και έχουν στείλει και στο Υπουργείο, νομίζω ότι πρέπει να γίνει δεκτό, ούτως ώστε να εξαιρεθούν.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Το έχουμε εξαιρέσει ήδη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Το έχετε εξαιρέσει. Πολύ καλά. Είμαστε, λοιπόν, στη σωστή κατεύθυνση, έτσι ή αλλιώς.

Λοιπόν, δυο παρατηρήσεις για την «Σιβιτανίδειο»...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Όχι δύο παρατηρήσεις, μία παρατήρηση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: ... και θα δώσω όλες τις τροποποιήσεις που προτείνω.

Η διοίκηση πρέπει να εμπλουτιστεί. Να εμπλουτιστεί η διοίκηση, θα έχει καλύτερα αποτελέσματα στη λειτουργία της. Θα δώσω γραπτά όλες τις παρατηρήσεις που έχω και για το Πανεπιστήμιο Κρήτης, για τη διαχείριση του ΕΛΚΕ. Η τροπολογία αφορά το ΕΛΚΕ, την οποία υποστηρίζω, δεν θα ξαναπάρω το λόγο.

Και να πω ότι αυτό το οποίο κάνει για τα ΤΕΙ, έναν διαχωρισμό από το 2001, θεωρώ ότι δεν χρειάζεται να το βάλουμε στο συγκεκριμένο νόμο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Το αλλάξαμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Άρα, εγώ με τον αποκλεισμό μου, κυρία Υπουργέ, έχασα όλες τις θετικές τροποποιήσεις πάνω στο νομοσχέδιο.

Ζητώ συγγνώμη, αλλά ευχαριστώ ταυτόχρονα, διότι ο διάλογος στο Κοινοβούλιο αποδίδει και δεν είμαστε τύποις εδώ. Και ως πάρον το μήνυμα κάποιου που νομίζουν ότι μπορούν να υποκαταστήσουν την πολιτική λειτουργία με άλλους τρόπους. Εδώ είναι η καρδιά της δημοκρατίας και θα τη στηρίξουμε με κάθε τρόπο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρία Υπουργέ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Συγγνώμη, κυρία Υπουργέ.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θέλετε να μιλήσετε τώρα, κύριε Πρόεδρε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, είπα κάποτε σε έναν Υπουργό ότι πρέπει να προφθάνω να πω τη γνώμη μου πριν μιλήσει, γιατί μετά δεν πρόκειται να αλλάξει γνώμη.

Ξέρετε, κύριε Λυκουρέντζο, σε ποιον το είπα. Απουσιάζει τώρα από την Αίθουσα εδώ. Όταν είχε μια άποψη, δεν την άλλαζες με τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Πόσο χρόνο θέλετε, κύριε Πρόεδρε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πέντε λεπτά.

Πρώτα πρώτα θέλω να εκφράσω την ικανοποίησή μου γι' αυτό

που άκουσα μόλις τώρα, που με απαλλάσσει από το να ενοχλήσω την Υπουργό σχετικά με τη γνωστή σε αυτή αδυναμία μου για τα ΤΕΙ, έναν θεσμό, ο κόσμος του οποίου έχει να αντιμετωπίσει έναν μόνιμο πια παράγοντα, ανασταλτικό για την ίδια την πρόοδο του τόπου.

Ξέρετε, στη δεκαετία του '50 και του '60 οι μηχανικοί, οι δικηγόροι, οι γιατροί ήταν τα πιο δυναμικά τμήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Εξέφραζαν τα μεσαία ανερχόμενα στρώματα, τα οποία αγωνίζονταν για τον εκσυγχρονισμό και τον εκδημοκρατισμό της χώρας. Λυπάμαι που θα πω -γιατί είμαι δικηγόρος- ότι τώρα είναι τρεις συντεχνίες. Και όταν μιλάμε για συντεχνίες, πρέπει να μιλάμε για εκείνους, που, ευρισκόμενοι κοινωνικά και οικονομικά στην κορυφή, δημαγωγούν οι πλείστοι σε βάρος της βάσης που τους ακολουθεί, ελπίζοντας ότι κάτι θα κερδίσει.

Τα ΤΕΙ ήταν μια επανάσταση στη χώρα, μαζί με τη δευτεροβάθμια τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση θα έδιναν στην κοινωνία και την οικονομία μας αυτό που ισχύει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες: Το 20% με 25% των νέων στην Ευρώπη κατευθύνεται από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση στα πανεπιστήμια και το υπόλοιπο 75% με 80% πηγαίνει στη δευτεροβάθμια τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση και από εκεί στην τριτοβάθμια τεχνολογική εκπαίδευση.

Τώρα, κύριε Πρόεδρε, θέλω να εκφράσω -όχι απλώς να συγχαρώ την Υπουργό- πραγματικά τον ενθουσιασμό μου, διότι σε μια μακρά σειρά προσπαθειών, που τις ονομάσαμε ή θα θέλαμε να θεωρούνται μεταρρυθμίσεις, στην οποία καθένας, όπως είπα χθες σε μια συζήτηση εις το φίλο μου Γεράσιμο Αρσένη -έχει τις δάφνες του, αλλά έχει και τις μαραμένες πια ανθοδέσμες- και όλοι, όσοι περάσαμε από το Υπουργείο Παιδείας, ελπίσαμε. Είχα πει μια μέρα στην κυρία Υπουργό ότι εγώ τέσσερα χρόνια έμεινα εκεί και θεωρώ ότι έδωσα δεκατέσσερα χρόνια από τη ζωή μου. Δεν θα πω, κυρία Υπουργέ, τι μου απαντήσατε, γιατί μπορεί κάποιος να το θεωρήσουν ως ένδειξη πρόωρης καταβολής, ενώ εγώ ξέρω -και σας βλέπω- ότι αισθάνεστε τόσο ορμή και δυνατότητες παραγωγής έργου, ώστε δεν πρόκειται να καταβληθείτε πολύ γρήγορα.

Είναι, λοιπόν, μια τομή αυτό το νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι, και εκπλήσσομαι, γιατί ακούω αρνητικές απόψεις, όπως, αίφνης, για την περιφέρεια βάση του 10. Εγώ ούτε στο πανεπιστήμιο θα είχα μπει ούτε δικηγόρος θα είχα γίνει ούτε θα σας απασχολούσα, όπως και αρκετοί χιλιάδες άλλους που έχουν περάσει από εδώ μέσα από το 1974. Το βράδυ, που θα έδινα εξετάσεις για τη Νομική στο μάθημα των Αρχαίων, σε μια ταράτσα στο σπίτι που έμενα, μας έκλεψαν, ήταν καλοκαίρι, μας άφησαν το παντελόνι και το πουκάμισο και πήγα με τα πόδια στην οδό Σόλωνος από την πλατεία Κολιάτσου. Δεν έγραφα καλά. Μπήκα δεύτερος στο Πάντειο, αλλά μόλις ως ισοβαμήσας με τον τελευταίο επιτυχόντα στη Νομική.

Το πιο σοβαρό θέμα είναι τι κάνουν τα πανεπιστήμια για την παιδεία. Διότι η δευτεροβάθμια εκπαίδευση υποφέρει από το ελλιπέστατο έργο των πανεπιστημίων. Εάν τα Παιδαγωγικά Τμήματα, γενικώς τα τμήματα παραγωγής εκπαιδευτικού προσωπικού, της Φυσιολογικής Σχολής, της Φιλοσοφικής Σχολής κ.λπ., έκαναν πραγματικό έργο, θα είχαμε άλλη εικόνα της εκπαίδευσης. Δυστυχώς, αυτή η αλήθεια, στην οποία πιστεύω απόλυτα, είναι άγνωστη, διότι συνήθως τα ζητήματα της παιδείας συζητούνται στα σαλόνια, στις γνωριμίες, στις παρέες κ.λπ. ακαδημαϊκών και γενικά «ελίτ», ανώτατων στρωμάτων της κοινωνίας και εκεί δεν συζητείται, ό,τι μπορεί να θίγει τη μία ή την άλλη «ελίτ», εκεί γίνονται οι συμβιβασμοί. Το πρόβλημα, λοιπόν, της εκπαίδευσης είναι και στην προσχολική αγωγή και στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση τι υλικό δίνει η τριτοβάθμια εκπαίδευση, εάν θα έχει παιδαγωγικά άρθρους και καταρτισμένους εκπαιδευτικούς, εάν θα έχει από πλευράς ψυχοπαιδαγωγικής κατάρτισης και ικανότητας ικανούς εκπαιδευτικούς.

Φωνάζουμε όλοι για τις αποσπάσεις εκπαιδευτικών. Πρέπει να πείτε μία ημέρα εδώ, από το Υπουργείο Παιδείας να πάρετε τα στοιχεία, πόσοι εκπαιδευτικοί -δεν είναι δυνατόν σε βάρος της εκπαίδευσης ακόμα και της ψυχικής υγείας των παιδιών, είτε γιατί «αδειάζουν» οι άνθρωποι, είτε γιατί από την αρχή δεν έχουν τα

απαραίτητα, που δεν είναι μόνο εκπαιδευτικά, προσόντα του εκπαιδευτικού, είναι και πολλά άλλα που έχουν να κάνουν με την προσωπικότητά του- από αυτούς θα πρέπει ή να πεταχτούν στο δρόμο ή να χρησιμοποιηθούν σε διοικητικά έργα. Γιατί δεν το λέμε αυτό στο λαό, στην κοινή γνώμη που θεωρεί ότι όσοι εκπαιδευτικοί είναι είτε σε διοικητικές μονάδες ή ακόμη και στην κεντρική μονάδα του Υπουργείου ότι όλοι αυτοί θα έπρεπε να είναι στα σχολεία; Τι να κάνουν; Έπειτα από δέκα-δεκαπέντε χρόνια χρειάζεται μεγάλη αντοχή για να συνεχίσει να είναι κανείς στο νηπιαγωγείο, στο δημοτικό, στο γυμνάσιο, στο λύκειο εξίσου παραγωγικοί. Κακά τα ψέματα. Βέβαια η επιμόρφωση, ένα μεγάλο κεφάλαιο του ν. 1566, για λόγους κυρίως οικονομικούς, δεν προχώρησε όπως θα έπρεπε.

Κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω να πάρω άλλο χρόνο, δεν είναι σωστό. Ήδη είμαστε από το πρωί εδώ. Τη θλίψη μου την εξέφρασα και για τα θύματα, αλλά και για όλη την κατάσταση στην πρωινή συνεδρίαση.

Θέλω να πω πως εύχομαι αυτός ο νόμος να μπορέσει, κυρία Υπουργέ, να εφαρμοσθεί. Λυπάμαι να πω ότι το 1966, μετά την ψήφιση του ν. 1566 ...

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Το 1986.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είπα 1966; Έτσι συνήθως γίνεται. Οι άνθρωποι κάποιας ηλικίας πηγαίνουν πολλές δεκαετίες πιο πίσω.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Δεν έχετε πρόβλημα ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μα, αν είχα πρόβλημα δεν θα το έλεγα αυτό. Θα με υφίστασθε για πολύ καιρό! Και παρ' όλα όσα πιστεύουν κάποιοι, ότι οι πάντες έχουμε ξοφλήσει, ο λαός τελικά θα απαντήσει ποιοι ξοφλούν και ποιοι τον εκφράζουν με ειλικρίνεια και εντιμότητα και ιδεολογική και πολιτική συνέπεια, όσο έχουν τα μάτια τους ανοιχτά.

Τότε, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, έπρεπε να περιμένω να πλησιάσει το καλοκαίρι για να στείλω τα διατάγματα για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών στο Συμβούλιο της Επικρατείας, διότι απειλούσε η ΟΛΜΕ. Δεν πιστεύω να ήσουν εσύ πρόεδρος Μιχάλη ...

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Όχι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ήταν σκληρός συνδικαλιστικής ο Μιχάλης Παντούλας, να εξηγηθούμεθα.

Απειλούσαν ότι μέσα στις εξετάσεις θα απεργήσουν. Τι κάνει ο Υπουργός σε αυτήν την περίπτωση; Βγάζει το φίδι από την τρύπα σε βάρος των παιδιών;

Εύχομαι, λοιπόν, να μη συναντήσετε τέτοια εμπόδια, αν και είδα ότι οι ομοσπονδίες δεσμεύθηκαν ότι δεν πρόκειται να απεργήσουν μέσα στις εξετάσεις. Αυτό είναι υπέρ αυτών, αλλά και υπέρ της πολιτικής ηγεσίας που πιστεύω ότι έχει βρει κάποιο *modus vivendi* και μπορεί να προχωρήσει καλά.

Προσέξτε όμως, κυρία Υπουργέ, το θέμα του διαχωρισμού, του ιδιωτικού από το δημόσιο σχολείο. Το θεωρώ περισσότερο επιχειρηματικό παρά εκπαιδευτικό. Έτσι πίστεια πάντοτε. Τέσσερα χρόνια Υπουργός Παιδείας δεν έδωσα καμμία άδεια για ιδιωτικό σχολείο. Δεν ξέρω αν έκανα καλά τελικώς ή όχι. Άλλα πιστεύαμε τότε, αλλιώς εξελίχθηκαν τα πράγματα. Δεν είναι δυνατόν, όμως, να υπάρχει άλλο καθεστώς για τους εκπαιδευτικούς στη δημόσια εκπαίδευση και άλλο στην ιδιωτική. ΑΣΕΠ εκεί, ΑΣΕΠ και στην ιδιωτική εκπαίδευση και δέσμευση ότι εάν δεν γίνει νέος διαγωνισμός ΑΣΕΠ δεν μπορεί κάποιος από την ιδιωτική εκπαίδευση να πηδήξει στη δημόσια εκπαίδευση και να αφήσει το σχολείο στα «κρύα του λουτρού».

Επίσης κάνετε πολύ σωστά με την ονομασία των άλλοτε κολεγίων. Μέχρι και αυτόν τον ξενικό όρο εφεύραμε, αλλά ας μην κάνω πλέον κριτική στο παρελθόν.

Δεν είναι δυνατόν επί χρόνια να αγωνιζόμαστε να υπάρξει ένας τίτλος γλωσσομάθειας με τον έλεγχο του Υπουργείου. Αρκετά πια, στον 21ο αιώνα να παίρνομε τη γλωσσομάθεια από κάποια ξένα πανεπιστήμια. Και ασφαλώς εάν δίνουμε τη δυνατότητα να συστεγάζονται εκπαιδευτικές μονάδες, άρα και νηπιαγωγεία και γυμνάσια και φροντιστήρια και τα πάντα και να λέμε επάνω «κέντρο μεταλλοκειακής εκπαίδευσης», επιτρέψτε μου να πω ότι αυτό είναι λάθος. Καλό θα ήταν να μη μείνει.

Αν και είδα ότι διορθώσατε, διευκρινίζοντας με βάση αυτά που η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας παρετήρησε όσον αφορά

τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, βλέπω ότι εδώ ξεκαθαρίζεται το θέμα. Αλλά κάνατε προσθήκη στο νόμο του μακαρίτη Ράλλη, το ν. 576/76. Ο Γεώργιος Ράλλης είχε ξεκινήσει πρώτος. Και από το 1959 πρώτος, επίσης, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής είχε ξεκινήσει αυτά που λέμε τώρα για την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση. Συνεχίσαμε εμείς μετά το 1982.

Κυρία Υπουργέ, πρέπει να το δείτε. Εγώ πιστεύω ότι όπως ο δημόσιος εκπαιδευτικός δεν μπορεί να απολυθεί αν δεν περάσει από το υπηρεσιακό συμβούλιο, έτσι και ο ιδιωτικός εκπαιδευτικός, Ξέρω τη νοοτροπία πολλών στην ιδιωτική εκπαίδευση. Ξέρω, όμως και τη νοοτροπία του επιχειρηματία. Θυμάμαι πολύ καλά σε μια μακρά περίοδο, λόγω ίσως και του σκληρού συνδικαλισμού της ΟΙΕΛΕ ότι πολλοί επιχειρηματίες προτιμούσαν να παίρνουν νέους με χαμηλό μισθό και ορισμένης πολιτικής προέλευσης, αν θέλετε, προσωπικό, διότι είχαν πρόβλημα, μπορεί να είχαν και δίκιο, με τους συνδικαλιστές της ΟΙΕΛΕ.

Και πάλι συγχαίρω την Υπουργό και εύχομαι στην πράξη να εφαρμοστεί το νομοσχέδιο. Και εις άλλα με υγεία και είμαστε εδώ να τα στηρίξουμε και να τα χειροκροτήσουμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Διαμαντοπούλου έχει το λόγο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πήρα το λόγο όλο το απόγευμα. Ήθελα να ακούσω το σύνολο των Βουλευτών ώστε να απαντήσω. Θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα το Σώμα γιατί και στην επιτροπή έγινε σοβαρή και ουσιαστική συζήτηση. Έγινε σοβαρή επεξεργασία των άρθρων από το σύνολο των Βουλευτών και γι' αυτό κατατέθηκαν πολλές προτάσεις. Είδατε ότι την πρώτη ημέρα σας δόθηκαν 19 σελίδες με τα αποτελέσματα των συζητήσεων που έγιναν σε πολλά επιμέρους θέματα. Θέλω να ευχαριστήσω γι' αυτό το Σώμα. Θεωρώ ότι η συζήτηση ήταν εξαιρετικά δημιουργική.

Θέλω να ξεκινήσω καταθέτοντας και εγώ την οδύνη μου και τη θλίψη μου για τους σημερινούς νεκρούς. Έχουμε τρία νεκρά παιδιά, 22, 24 και 26 χρονών, θύματα φανατισμού, θύματα βίας. Σήμερα το Κοινοβούλιο απάντησε με ένα πολύ αισιόδοξο τρόπο. Μέσα στη κρίση, μέσα στην πρωτοφανή σύγκρουση, μέσα στα πρωτοφανούς μεγέθους προβλήματα της χώρας ίσως έπαιτα από πολλά χρόνια το Ελληνικό Κοινοβούλιο με ομόφωνο τρόπο από τη μία άκρη ως την άλλη καταδίκασε κάθε μορφής βία.

Το έκανε με πολύ σαφή τρόπο. Ενώθηκαν όλες οι φωνές, της Αριστεράς και της Δεξιάς και θέλω να μεταφράσω το σημερινό μήνυμα του Ελληνικού Κοινοβουλίου σ' ένα non passaranh στη βία, στο έγκλημα. Αυτό είναι που έχει ανάγκη να δει ο ελληνικός λαός.

Όταν σήμερα το σύνολο της κοινωνίας χειμάζεται, όταν ο κάθε πολίτης έχει ένα πρόβλημα, ίσως είναι πραγματικά μία ελπίδα το να δει ότι το πολιτικό σύστημα είναι εδώ και μπορεί ενωμένο να απαντήσει και να αρνηθεί ότι δεν χρειάζονται συνεχώς λόγια, δεν χρειάζονται συνεχώς υπεκφυγές, δεν χρειάζεται συνεχώς να υπογραμμίζουμε τη διαφορά του ενός με τον άλλον για να υποστηρίξουμε τα αυτονόητα για τον Έλληνα πολίτη.

Υπάρχει σίγουρα θλίψη, μόνο που δεν έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καιρό για θλίψη, για δάκρυα ή για πόνο. Είμαστε εδώ για να δείξουμε πείσμα, αποφασιστικότητα και πάθος. Η ελληνική κοινωνία σίγουρα στρέφει τον θυμό της σήμερα και τον στρέφει προς το πολιτικό σύστημα. Έχουμε δύο επιλογές. Η μία είναι να αποδεχθούμε ένα σύνολο πραγμάτων για τα οποία κατηγορείται η πολιτική τάξη και βεβαίως να αποχωρήσουμε. Η άλλη είναι πραγματικά να ορθώσουμε το ανάστημα.

Η δημοκρατία κινείται με τα κόμματα και τους εκλεγμένους και οφείλουμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Η χώρα δεν έχει ανάγκη ούτε από λοχίες ούτε από επιχειρηματίες εκτός συστήματος! Η χώρα έχει ανάγκη από τους εκλεγμένους και οι εκλεγμένοι μπορούν να γίνουν μία γροθιά, ακόμη και όταν τους χωρίζει βάθος ιδεολογικό και πολιτικό, γιατί σήμερα έχουμε πάνω απ' όλα να υπερασπίσουμε τη χώρα, γιατί σήμερα η Κυβέρνηση δεν είχε να επιλέξει πολιτικές, είχε να απαντήσει στο δίλημμα χρεοκοπία ή δημοσιονομική κάθαρση.

Είναι πάρα πολύ δύσκολες οι στιγμές και πολύ κρίσιμες. Είναι πολύ κρίσιμες, απλά για μεγάλα λόγια και θεατρνισμούς. Άκουσα πολιτικό Αρχηγό που είπε: «Υπάρχει άλλος δρόμος». Ποιος είναι ο άλλος δρόμος; Να βγει ο λαός στον δρόμο;

Θα πρέπει, λοιπόν, και μετά από τα σημερινά γεγονότα, τα πλέον δραματικά που μπορούσαμε να φανταστούμε, να καταλάβουμε ότι όλοι οφείλουμε να αναλάβουμε τις ευθύνες. Δεν αρκεί σε κανέναν και για κανέναν να εξηγήσει γιατί δεν είναι σωστό αυτό που γίνεται. Πρέπει να πει και τι θα γίνει και πως θα γίνει, αλλιώς ο καθένας είναι μικρότερος των περιστάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν την δύσκολη στιγμή η λειτουργία της δημοκρατίας και των θεσμών είναι πραγματικά ένα καταφύγιο για να αντιμετωπίσουμε πάθη, εκρήξεις, οργή. Η σωστή λειτουργία της δημοκρατίας και των θεσμών, η οποία επαφίεται σε εμάς -εμείς είμαστε αυτοί που κάνουμε τους θεσμούς να λειτουργούν- είναι η μόνη ομαλή διέξοδος, ώστε να επαναφέρουμε τη χώρα σε γρήγορους ρυθμούς ανάπτυξης. Ανάπτυξη σημαίνει πάρα πολλά πράγματα, σημαίνει και παιδεία, σημαίνει και αλλαγές στη διοίκηση, σημαίνει και αλλαγές στον επιχειρηματικό κόσμο, αλλαγές στο μυαλό των ιδιωτών και πώς λειτουργούν στην Ελλάδα. Πάνω απ' όλα όμως σημαίνει λειτουργία της δημοκρατίας και εφαρμογή των πολιτικών που αποφασίζει το Κοινοβούλιο. Η αναφορά μου αυτή έχει πολύ συγκεκριμένο χαρακτήρα.

Κυρία Ζιώγα, όταν συζητήσαμε στην επιτροπή, είχαμε μία έντονη αντιδικία και είπατε ότι διαφωνείτε και δεν θα ψηφίσετε το νομοσχέδιο, αλλά θα δούμε και εάν θα εφαρμοσθεί. Βεβαίως, επειδή κάναμε μία πολύ μεγάλη προσπάθεια η αξιολόγηση να μπει στα σχολεία από τον Σεπτέμβριο, να σας πω ότι ήδη υπάρχουν πολλά συγκεκριμένες κινήσεις που διαλύουν τα σεμινάρια της αξιολόγησης. Αυτό είναι ένας προάγγελος της μη εφαρμογής του νόμου;

Να φανταστούμε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι σε κάθε περίοδο, και ειδικά τώρα, θα υπάρξει κόμμα που θα δώσει εντολή σε εκπαιδευτικούς να μην εφαρμόσουν το νόμο, γιατί το ίδιο διαφωνεί με την αξιολόγηση; Δεν θέλω ούτε να το σκεφθώ και θεωρώ ότι έχετε χρέος να το κάνετε σαφές, ότι η ιδεολογία και η πολιτική είναι πολύ σημαντικά ζητήματα, ότι εδώ μέσα είναι ένας χώρος που μπορούμε να αντιπαραθεθούμε και να συνθέσουμε, αλλά ότι υπάρχει δημοκρατία, ότι αυτά που ψηφίζει η Βουλή, η Κυβέρνηση οφείλει να τα εφαρμόσει και αυτό δεν είναι στη διακριτική ευχέρεια των εκπαιδευτικών, των εφοριακών, των υπαλλήλων της διοίκησης, ανάλογα με το αν συμφωνούν ή όχι. Θεωρώ ότι, σ' αυτή την περίοδο, αυτού του είδους οι επιλογές είναι πολύ σημαντικές για την επόμενη μέρα, όπως είναι πολύ σημαντικό το να ξεκαθαρίσουμε ότι τα σχολεία δεν είναι χώρος πολιτικής, κομματικής, συνδικαλιστικής και παραταξιακής εκμετάλλευσης κι ότι αυτά που έγιναν σήμερα σε σχολεία δεν θα ξαναγίνουν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είχαμε την ευκαιρία να μιλήσουμε πολλές φορές. Προσωπικά, είναι η έκτη ή έβδομη φορά που αναφέρθηκα στην ουσία, στην αρχή, στην ένταξη του νομοσχεδίου αυτού στο συνολικό σχεδιασμό του νέου σχολείου. Σας είπα τις πηγές, τις μελέτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω έξι-επτά λεπτά ακόμη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεχίστε.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Γιατί η προεργασία αυτών των μηνών είχε μια πολύ σημαντική βάση και σε μελέτες και σε έρευνες που έχουν γίνει και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και σε συστάματα, τα οποία μελετήσαμε, ώστε να δούμε τι έχει γίνει, αλλά βεβαίως και σε μια πολύ σημαντική εμπειρία. Μέσα στην Αίθουσα είναι δύο Υπουργοί Παιδείας, που ο καθένας λειτουργεί σε διαφορετικές εποχές, με μεγάλες δυσκολίες, με σημαντικό έργο. Είναι ένας Υφυπουργός, που κι αυτός έκανε, φαντάζομαι, ό,τι ήταν δυνατόν μέσα στο συγκεκριμένο πολιτικό περιβάλλον. Η χώρα τίποτα δεν γεννά από την αρχή. Όλα τα πράγματα μελετήθηκαν, συζητήθηκαν, έγιναν συγκρούσεις. Η κοινωνία ωριμάζει, η πολιτική ωριμάζει, το σχολείο ωριμάζει, κι έρχεται στιγμή που τα πράγματα μπορούν να εφαρμοστούν με πιο αποτελεσματικό

τρόπο.

Ο λόγος των Βουλευτών στην πλειοψηφία τους ήταν βάλσαμο. Και ήταν βάλσαμο γιατί η βασική αρχή του: «Πρώτα ο μαθητής», που σημαίνει ότι αλλάζουμε τη λογική με την οποία νομοθετούμε, είδα ότι έγινε σε πολύ μεγάλο βαθμό αποδεκτή.

Δεν θα επανέλθω σε πράγματα τα οποία έχω ήδη πει πολλές φορές. Θα πω μόνο, για να το συνδέσω με όλες τις επιμέρους απαντήσεις, ότι η λογική του νομοσχεδίου είναι η εξής. Προσδιορίζουμε ποιον εκπαιδευτικό θέλουμε σήμερα μέχρι το 2030, τι χαρακτηριστικά πρέπει να έχει, πώς επιτυγχάνονται αυτά τα χαρακτηριστικά, πώς προσλαμβάνεται στο Δημόσιο, ποιες είναι οι προϋποθέσεις και ποιες είναι οι «κόκκινες» γραμμές, για να πω μια από τις εκφράσεις που χρησιμοποιούμε συχνά. Και η «κόκκινη» γραμμή είναι ότι, πρώτα θα ελέγχεται κάποιος αν μπορεί και αν έχει όλες τις προϋποθέσεις για να μπει στην εκπαίδευση, και μετά θα προστίθενται όλα τα άλλα κριτήρια και κίνητρα. Είναι το θέμα της σχέσης του εκπαιδευτικού με το σχολείο και πώς δημιουργούνται οι δεσμοί, ώστε το σχολείο να λειτουργεί και να λειτουργεί και ως μια αυτόνομη ομάδα, με προγραμματισμό και με στόχους. Είναι το θέμα της επιλογής στελεχών. Σας υπενθυμίζω ότι και η συνέντευξη μαγνητοφωνείται, αλλά και ο πρόεδρος της Επιτροπής Στελεχών θα περάσει από τη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Και βέβαια είναι και το θέμα της αξιολόγησης.

Υπάρχουν άλλα τρία κεφάλαια, τα οποία εξήγησα ότι είναι άμεσες παρεμβάσεις που αφορούν συγκεκριμένους χώρους, αλλά θα συζητηθεί το ευρύτερο θέμα, όπως η τριτοβάθμια ή το θέμα των αλλαγών των εισαγωγικών εξετάσεων, σε επόμενες φάσεις. Έχω δώσει κι ένα σχετικό χρονοδιάγραμμα.

Έρχομαι, λοιπόν, τώρα στις πολύ συγκεκριμένες παρατηρήσεις των κυρίων Βουλευτών, λόγω και της ανάγκης πολύ σαφούς διευκρίνισης ορισμένων θεμάτων.

Ίσως, οι έχοντες πολύ μεγάλη εμπειρία στο νομοθετικό έργο, γνωρίζουν ότι το πιο δύσκολο είναι να νομοθετήσεις με βάση αρχές, χωρίς εξαιρέσεις. Είναι πολύ σημαντικό να νομοθετείς με βάση μια αρχή, την οποία υπηρετείς μέχρι το τέλος. Είναι σίγουρο όμως ότι στην κοινωνία υπάρχουν πολλών ειδών ανάγκες, δεδομένα, συνθήκες, άνθρωποι.

Αυτές οι εξαιρέσεις, οι αλλαγές που ξεφεύγεις από τη βασική αρχή, δεν πρέπει ποτέ να έχουν το χαρακτήρα φωτογραφίας. Όταν νομοθετείς για να εξυπηρετήσεις μια πολύ συγκεκριμένη ομάδα, είναι θετικό γι' αυτή την ομάδα και μπορεί να μην κοστίζει και τίποτα. Όμως, την ίδια στιγμή δεν εξυπηρετείς αντίστοιχες ομάδες που δεν μπορούν να φτάσουν σε σένα.

Η ανάγκη αυτής της λογικής της δικαιοσύνης θεωρώ ότι είναι από τα μεγαλύτερα στοιχεία και θα γίνω συγκεκριμένη. Έχουν έρθει πάρα πολλές τροπολογίες και πολλοί Βουλευτές έχουν καταθέσει προτάσεις. Θα πω ένα παράδειγμα γιατί ίσως κάποιος να μη μπορεί να το κατανοήσει.

Δεν συμφωνώ λοιπόν και αποσύρω μία ρύθμιση, η οποία λέει ότι όσοι εκπαιδευτικοί είναι παντρεμένοι με μέλη ΔΕΠ, αποσπώνται εφ' όρου ζωής στο χώρο που διδάσκουν τα μέλη ΔΕΠ. Αυτό αφορά γύρω στα είκοσι πέντε άτομα. Και επειδή έχει γίνει πολλή συζήτηση –έχει κατατεθεί δύο, τρεις φορές, ιδίως από τα κόμματα της Αριστεράς– θέλω να σας ρωτήσω το εξής.

Γιατί δεν ισχύει το ίδιο με τους συζύγους των γιατρών του ΕΣΥ και ότι όπου υπηρετούν οι γιατροί του ΕΣΥ, εκεί και αυτοί θα πρέπει να αποσπώνται επ' άπειρον; Γιατί δεν ισχύει με τους μηχανικούς των νομαρχιών; Γιατί δεν ισχύει για τους δασκάλους; Γιατί δεν ισχύει για τους καθηγητές, ότι όπου υπηρετούν να αποσπώνται και οι σύζυγοί τους; Γιατί, λοιπόν, πρέπει να νομοθετήσουμε για μια ομάδα και μάλιστα να χρησιμοποιείται ως επιχείρημα πώς αφορά τριάντα ανθρώπους, άρα, δεν είναι και τίποτα;

Το πολιτικό δίλημμα είναι πάντα μεγάλο. Και τι θα γίνει, αν βοηθήσουμε αυτούς τους τριάντα ανθρώπους; Ούτε καν συζήτηση δεν χρειαζόταν να το κάνω. Δεν πρέπει όμως, όταν λέμε ότι αυτό το πολιτικό σύστημα πρέπει να αλλάξει, να ξεκινήσουμε απ' όλα αυτά τα μικρά πράγματα; Θα πρέπει να εξυπηρετούμε μόνο αυτούς που φτάνουν μέσα στην Αίθουσα και αυτοί που δεν φτάνουν να μην αλλάζει ποτέ η ζωή τους;

Επειδή αυτό είναι ένα θέμα που αφορά πολύ κόσμο, η εκπαίδευση έχει εκατόν ογδόντα χιλιάδες ανθρώπους. Είναι εκατόν ογδόντα χιλιάδες ζωές, οικογένειες, ζευγάρια και βεβαίως θα πρέπει να γίνεται κάθε δυνατή ρύθμιση –αφού εξυπηρετήσουμε πρώτα το σχολείο- να υπάρχει συνυπέρθεση.

Στην αλλαγή του προεδρικού διατάγματος που θα κάνουμε θα βάλουμε το αυτόνομο κριτήριο που πιάνει –και έχει μια λογική– αυτό της συνυπέρθεσης των εκπαιδευτικών είτε στην πρωτοβάθμια είτε στη δευτεροβάθμια είτε στην τριτοβάθμια. Αυτό έχει μια λογική. Βασίζεται σε μια αρχή.

Έρχομαι τώρα στους πίνακες. Σας είπα πως όταν ανέλαβα, βρέθηκα πραγματικά μπροστά στην έκπληξη των επιμέρους πινάκων. Είναι οι πίνακες αυτών που έχουν είκοσι τέσσερις μήνες –τώρα θα μου πείτε γιατί είκοσι τέσσερις και όχι είκοσι τρεις– αυτόν που είναι κλειστός πίνακας με τριανταμηνίες. Γιατί τριάντα και όχι είκοσι εννιά; Δεν υπάρχει λογική.

Αν δείτε στον πίνακα των τριανταμηνιτών –που ήταν ένας κλειστός πίνακας- η πλειονότητα είναι, πρώτον, γυμναστές και, δεύτερον, κομωτές. Αυτοί οι άνθρωποι θα πρέπει να μπουν στα σχολεία, όταν υπάρχει κενό. Όταν δεν υπάρχει κενό; Ο νόμος έλεγε υποχρεωτικά 1/5 κάθε χρόνο, ανεξαρτήτως αν τους χρειάζεται ή όχι η δημόσια εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Ο τρίτος πίνακας ήταν οι πολύτεκνοι. Η τέταρτη κατηγορία είναι τα άτομα με αναπηρίες, αυτοί που απολύονται από τα ιδιωτικά σχολεία. Μήπως αν ψάξουμε λίγο ανάμεσα στους ανθρώπους που φτάνουν σε μας, δεν θα βρούμε πάρα πολλές ομάδες ακόμη; Δεν είναι οι μονογονεϊκές οικογένειες ένα πολύ σοβαρό θέμα; Δεν είναι οι ειδικές ομάδες ασθενειών, τις οποίες θα μπορούσαμε να καταγράψουμε; Δεν υπάρχουν ιδιαίτερα δράματα και προβλήματα στην κοινωνία μας;

Η επιλογή, λοιπόν, ήταν πολύ σαφής. Θα προσδιορίσουμε –και το είπα πολλές φορές, αλλά επιμένω, γιατί ξέρω τη δυσκολία που υπάρχει στο δημόσιο διάλογο και τη δυσκολία έχουν οι Βουλευτές ο καθένας στο νομό του- μια αρχή και γι' αυτό είπα ότι όταν θα ψηφίζαμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, θα έπρεπε το κάθε κόμμα να απαντήσει σε αυτό.

Στο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα θα μπαίνουν όλοι με έναν τρόπο: Με το ΑΣΕΠ. Θα υπάρχουν προϋποθέσεις, το πιστοποιητικό παιδαγωγικής κατάρτισης, θα υπάρχει η περίοδος του δόκιμου εκπαιδευτικού, αλλά θα υπάρχει ένα σύστημα.

Αμέσως ανέκυψε το ερώτημα. Σωστό, αλλά η πολιτεία έχει μια συνέχεια. Πριν από λίγα χρόνια άλλη κυβέρνηση νομοθέτησε αλλιώς. Οι άνθρωποι που ήταν στους πίνακες, άλλα πράγματα περιμέναμε. Γι' αυτό –γιατί υπάρχει και η σκέψη δικαίου, όχι μόνο το κράτος δικαίου- υπάρχει μια μεταβατική περίοδος. Η λειτουργία των προσλήψεων θα γίνει από το επόμενο ΑΣΕΠ. Επομένως, έχουμε μπροστά μας μια διετία. Θα υπάρξει, λοιπόν, μια σχετική απορρόφηση σ' αυτή τη διετία και μετά δίνεται η δυνατότητα σε όσους έχουν συγκεκριμένη εμπειρία –αυτή η οποία έχει προσδιοριστεί σε είκοσι τέσσερις μήνες, είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα, δηλαδή αφορά είτε αναπληρωτές, οι οποίοι δεν είναι στη Δημόσια Διοίκηση είτε ανθρωπύς οι οποίοι έχουν υπηρετήσει στα ιδιωτικά σχολεία- να μπουν στο ΑΣΕΠ με συγκεκριμένες μονάδες και εκεί πάνω να μπει η προύπηρεσία τους.

Έγινε πολλή συζήτηση για το θέμα των πολυτέκνων. Σέβομαι πολύ τα επιχειρήματα και έγιναν επανελημμένες συζητήσεις και με την Ένωση Πολυτέκνων. Βεβαίως πρέπει να υπάρχουν κριτήρια. Βεβαίως το δημογραφικό είναι πολύ σημαντικό πρόβλημα. Γι' αυτό και είπαμε –και μετά από τη συζήτηση στη Βουλή και μετά από τις παρεμβάσεις πολλών Βουλευτών- ότι θα διπλασιάσουμε τα μόρια που αφορούν τους πολυτέκνους. Υπάρχει όμως μια προϋπόθεση, ότι οι πολυτέκνοι θα πρέπει να περνάνε ΑΣΕΠ και θα πρέπει να έχουν πιστοποιητικό παιδαγωγικής κατάρτισης. Δηλαδή, θα είναι όλα τα προσόντα που έχει ένας εκπαιδευτικός και μετά θα υπάρχει το μόριο και η υποστήριξη της πολυτεκνίας. Το ίδιο θα συμβεί και με το χώρο της αναπηρίας όπου και εδώ θα υπάρχουν πάλη όλες οι προϋποθέσεις για τον εκπαιδευτικό.

Έρχομαι στα ιδιωτικά σχολεία. Είναι σαφές ότι είναι άλλο το ιδιωτικό και άλλο το δημόσιο σχολείο, όπως είναι εξίσου σαφές

ότι το ιδιωτικό σχολείο δεν είναι ιδιωτική επιχείρηση. Δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με τους όρους της αγοράς. Γι' αυτό και στο ιδιωτικό σχολείο υπάρχει συγκεκριμένο πρόγραμμα, το οποίο πρέπει να εφαρμόζει, υπάρχει συγκεκριμένος έλεγχος, ο οποίος γίνεται από το δημόσιο σχολείο, υπάρχει ωράριο που ελέγχεται από την αντίστοιχη Διεύθυνση Εκπαίδευσης, ορίζεται ο αριθμός των εκπαιδευτικών ανάλογα με το πρόγραμμα και με τα παιδιά, υπάρχει μια παρακολούθηση.

Τι αλλάζουμε; Πρώτον, μέχρι σήμερα έτσι όπως ήταν το καθεστώς στον έκτο χρόνο υπήρχε η δυνατότητα να απολύεται το 33% των εκπαιδευτικών. Δηλαδή, ο κάθε σχολάρχης μπορούσε να απολύσει το 33%. Και μετά αυτό το 33% πήγαινε στο δημόσιο σύστημα. Αυτό δημιούργησε πάρα πολλές στρεβλώσεις και δημιουργήσε προβλήματα και στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς. Το 33% καταργείται. Η δυνατότητα που δίνεται σήμερα είναι μία καταγγελία ανά βαθμίδα εκπαίδευσης σε κάθε σχολείο, αλλά αυτόματα αντικατάστασή του. Δηλαδή, αν απολυθεί ένας εκπαιδευτικός υποχρεωτικά πρέπει να αντικατασταθεί γιατί το ωράριο είναι συγκεκριμένο. Βεβαίως είναι πολύ διαφορετική η κατάσταση στα ιδιωτικά σχολεία από ό,τι σε οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση. Πρώτα-πρώτα, η αποζημίωση είναι πολύ μεγαλύτερη. Με ειδικό νόμο ορίζεται διαφορετική αποζημίωση για την καταγγελία σύμβασης ιδιωτικού εκπαιδευτικού. Και δεύτερον, επενδύει κανείς πάνω απ' όλα στον εκπαιδευτικό. Εκεί βασίζεται το σχολείο.

Ταυτόχρονα όταν κλείνει ένα ολόκληρο σχολείο –εκεί είναι πραγματικά μια ιδιαίτερη περίπτωση και λόγω της κρίσης λαμβάνεται πολύ σοβαρά υπ' όψιν και έλαβα υπ' όψιν και τη συζήτηση που έγινε στη Βουλή– δίνουμε τη δυνατότητα στους καθηγητές, στους εκπαιδευτικούς, αν υπάρχουν εκπαιδευτικές ανάγκες και σύμφωνα με την εγκύκλιο των Υπουργείων Οικονομίας και Παιδείας, να μπορούν με βάση τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις που είπαμε να πηγαίνουν στο δημόσιο σύστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρία Υπουργέ, θέλετε πολύ χρόνο ακόμα γιατί έχουμε δεκαεπτά τροπολογίες;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Όχι, δεν είναι τόσες. Απορρίπτονται. Είναι τρεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Να τις πείτε όμως, γιατί περιμένουν οι συνάδελφοι να ακούσουν για τις τροπολογίες.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω, λοιπόν, να συγχάρω πραγματικά τον κ. Κουρουμπλή για την παρέμβασή του για τα θέματα της Ειδικής Αγωγής. Όλες οι προτάσεις του θα ληφθούν υπ' όψιν, γιατί νομίζω ότι καλύτερα από τον καθένα μάς υπέδειξε τους τρόπους από τη στιγμή που ένας εκπαιδευτικός με προβλήματα αναπηρίας μπαίνει στην εκπαίδευση πώς πρέπει να χρησιμοποιηθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, ώστε να έχουμε τα αποτελέσματα που πρέπει και για τα παιδιά, αλλά και για τον ίδιο.

Έγιναν συγκεκριμένες ερωτήσεις για το θέμα του κολλεγίου. Απλά, θα ήθελα να πω για τα κοινωνικά κριτήρια και να υπενθυμίσω ότι για τους πολύτεκνους είναι δέκα μόρια, για τους εκπαιδευτικούς με μόνιμη αναπηρία στο 67% είναι επτά μόρια, ότι οι γονείς με παιδιά με αναπηρία έχουν πέντε μονάδες και οι τρίτεκνοι πέντε μονάδες.

Επειδή έγιναν πολύ συγκεκριμένες ερωτήσεις για το θέμα των κέντρων μεταλκευακής εκπαίδευσης, θα ήθελα να επαναλάβω ότι θεωρήσαμε αναγκαίο το να χρησιμοποιήσουμε τον όρο «Κέντρο Μεταλκευακής Εκπαίδευσης», ώστε να δίδεται στο νόμο το σωστό νόημα, να μην υπάρχει παραπλάνηση και να μην δημιουργήσουμε, χωρίς να έχουμε τη δυνατότητα από το Σύνταγμα, μια ενδιάμεση βαθμίδα εκπαίδευσης ανάμεσα στην τριτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια.

Ανήκει, λοιπόν, στη μεταλκευακή εκπαίδευση. Πρέπει να πω ότι αυτός είναι ο όρος «Κέντρο Μεταλκευακής Εκπαίδευσης», τον οποίο οφείλει να χρησιμοποιεί και να έχει στο καταστατικό του και να φέρει το κάθε κέντρο. Και σας εξήγησα και επί μακρόν στην επιτροπή θεσμικά γιατί επελέγη.

Η προθεσμία στις 15 Ιουνίου είναι, γιατί όλα γίνονται -το ομο-

λογώ- με μια ταχύτητα, αλλά σας εξήγησα, επίσης, από τι αφετηρία ξεκινήσαμε. Δεν χαρακτηρίζεται αποκλειστική, αλλά ενδεικτική η ημερομηνία αυτή.

Τέλος, ως προς την προθεσμία της 31 Αυγούστου για να δοθούν οι άδειες θεωρώ ότι είναι κάτι εφικτό και θα γίνει ό,τι είναι δυνατόν, γιατί, βεβαίως, όποιο και αν είναι το αποτέλεσμα στο τέλος, η ευθύνη είναι του δημοσίου, δεν είναι του ιδιώτη. Το δημόσιο έχει την ευθύνη να δώσει ή να μην δώσει μια άδεια.

Θα πω, κύριε Πρόεδρε, ότι κρατικό πιστοποιητικό σε έξι επίπεδα έχει θεσμοθετηθεί. Ο στόχος μας είναι το Κρατικό Πιστοποιητικό Γλώσσας να δίνεται από το δημόσιο σχολείο. Ξεκινά φέτος σε εξήντα σχολεία πιλοτικά όλο το πρόγραμμα, ώστε να δούμε πώς μέσα από το δημόσιο σχολείο στην Γ' Γυμνασίου θα παίρνει κάποιος το κρατικό πιστοποιητικό.

Και βεβαίως, επειδή νομίζω ότι αναφερθήκατε σε θέματα που αφορούν τη συστέγαση διαφόρων ιδιωτικών επιχειρήσεων του χώρου της εκπαίδευσης, θα πω ότι είναι ένα από τα θέματα για το οποίο είχαμε πολύ σοβαρά ζητήματα με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουμε εννέα σελίδες παρατηρήσεις στο θεσμικό πλαίσιο. Όμως, σε κάθε περίπτωση, με πολύ μεγάλη σαφήνεια λέμε ότι απαγορεύεται οτιδήποτε μπορεί να προκαλέσει σύγχυση και μπορεί να γίνει άμεση καταγγελία.

Έγιναν πολύ ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις -επίσης, τις κρατώ από τον κ. Μόσιαλο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Να έρθω στις τροπολογίες. Γίνονται αποδεκτές οι τροπολογίες με γενικό αριθμό 85 και ειδικό αριθμό 9 υπουργική τροπολογία για τον εξορθολογισμό του συστήματος αποσπάσεως στο εξωτερικό. Θα προστεθεί στην παράγραφο 19 του άρθρου 47.

Επίσης, γίνεται αποδεκτή η με γενικό αριθμό 79 και ειδικό αριθμό 3 τροπολογία, που αφορά τους Ειδικούς Λογαριασμούς Κονδυλίων Έρευνας (ΕΛΚΕ), με μια μικρή τροποποίηση που διευρύνεται πλέον των ΑΕΙ και για τα ερευνητικά κέντρα, όπως, κύριε Παντούλα, προτείνατε, όπως ζητήθηκε από Βουλευτές και θα προστεθεί ως παράγραφος 3 στο άρθρο 36.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτό εννοείται για τα Ερευνητικά Κέντρα της Ακαδημίας;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Τα ερευνητικά κέντρα, όχι. Είναι τα ερευνητικά κέντρα και τα Πανεπιστήμια όσον αφορά τον Ειδικό Λογαριασμό για την Έρευνα.

Γίνεται, επίσης, αποδεκτή η με γενικό αριθμό 81 και ειδικό αριθμό 5 τροπολογία, που αφορά την αναγνώριση προϋπηρεσίας για εκπαιδευτικούς οι οποίοι υλοποιούν προγράμματα σε σχολικές μονάδες Ειδικής Αγωγής, μετά την υπαγωγή τους με το άρθρο 30 του ν. 3699/2008 στο Υπουργείο Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. Θα προστεθεί στο τέλος του άρθρου 6.

Όσον αφορά μια σειρά από παρατηρήσεις που αφορούν την Ειδική Αγωγή, θα ήθελα να σας πω, κύριε Κουράκη, ότι οι υπεύθυνοι Ειδικής Αγωγής αντιμετωπίζονται, όπως και οι υπεύθυνοι θεμάτων Πληροφορικής, Περιβάλλοντος.

Υπάρχει διαφορά των υπευθύνων του Κέντρου Περιβάλλοντος γιατί ασκούν διοίκηση. Και όσον αφορά την παρατήρηση που κάνετε, απλά να διευκρινίσω ότι είναι σωστό ως σκέψη, αλλά θεωρείται αυτονόητο ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν τα επιπλέον μόρια. Το διευκρινίζω και προφορικά –με διαβεβαιώνουν και οι συνεργάτες μου- ότι αυτή είναι και η πρόθεση και η καταγραφή, δηλαδή οι άνθρωποι που κάνουν τα σεμινάρια, προφανώς θα παίρνουν τα μόρια, τα οποία είναι απαραίτητα.

Τώρα θα ήθελα να αναφερθώ ειδικά σε μία τροπολογία που αφορά τους μουσικούς παραδοσιακών οργάνων, την οποία έχει καταθέσει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, αλλά και με άλλους Βουλευτές μαζί. Νομίζω ότι είναι διακομματική και με τη Νέα Δημοκρατία και με τα άλλα κόμματα.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Και με τη Νέα Δημοκρατία και με το ΛΑΟΣ.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα που θα αντιμετωπιστεί συνολικά με το θέμα των μουσικών σχολείων. Θα προσπαθήσουμε να το κάνουμε όσο γίνεται πιο γρήγορα, ώστε να προσδιοριστούν και τα όργανα και οι θέσεις σε

κάθε σχολείο και ο αριθμός των εκπαιδευτικών ώστε να έχουμε πλήρη εικόνα.

Δεν χωρά αμφιβολία ότι οι γνωρίζοντες τα παραδοσιακά όργανα έχουν προσφέρει πάρα πολλά στα μουσικά σχολεία και δεν έχουν τα αντικειμενικά κριτήρια να επιλεγούν γιατί δεν έχουν πιστοποιημένες γνώσεις στη μουσική, όχι με δική τους ευθύνη.

Θα δούμε, λοιπόν, το θέμα αναλυτικά. Θέλει κάπως περισσότερη μελέτη κυρίως όσον αφορά τα οικονομικά και τεχνικά χαρακτηριστικά του κάθε σχολείου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για ακόμα μία φορά θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα το σύνολο των Βουλευτών για την πάρα πολύ δημιουργική παρουσία τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε την ευκαιρία το πρωί να τοποθετηθούμε ως Νέα Δημοκρατία, καθώς τόσο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, όσο κυρίως ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς εξήγησε τη θέση μας γι' αυτές τις τραγικές εξελίξεις και τις τραγικές ώρες τις οποίες διέρχεται ο τόπος.

Με ιδιαίτερη ικανοποίηση και χαρά ακούσαμε και από την κυρία Υπουργό την τοποθέτησή της και το πρωί και τώρα και χαιρόμαστε διότι το ΠΑΣΟΚ με τους εκπροσώπους του στην Κυβέρνηση προσχωρεί στην υπεύθυνη νοοτροπία, στην υπεύθυνη πολιτική συμπεριφορά, την οποία διαχρονικά η Νέα Δημοκρατία είχε επιδείξει.

Σήμερα, εμπράκτως εμείς στηρίξαμε την ενότητα των πολιτικών δυνάμεων της χώρας, για να στηρίξουμε τους δημοκρατικούς μας θεσμούς, τη δημοκρατία, τον τόπο και το λαό μας. Έχουμε, όμως, δικαίωμα να εκφράσουμε την πικρία μας διότι δεν είχαμε την ίδια αντιμετώπιση το Δεκέμβριο του 2008, όταν και τότε ο τόπος έζησε τραγικές ώρες. Μάλιστα, τότε δεν είχαμε τα συμβάντα, τα θλιβερά, τα οδυνηρά, κατά τα οποία τρεις συμπολίτες μας έχασαν τη ζωή τους.

Επίσης, εμείς στηρίξαμε και στηρίζουμε πάντα το κύρος του πολιτικού κόσμου. Δεν κακομεταχειριστήκαμε πολιτικά πρόσωπα, δεν αποδώσαμε αδικώς κατηγορίες και έτσι επιχειρούμε πάντοτε να προστατεύουμε τη δημόσια ζωή της χώρας από εκείνους οι οποίοι τοποθετούνται στο περιθώριο της πολιτικής και της δημόσιας ζωής και σπεύδουν να σπιλώσουν το σύνολο του πολιτικού κόσμου, να κατευθύνουν την οργή προς τον πολιτικό κόσμο και βεβαίως να πλήττουν αυτή κάθε αυτή τη λειτουργία της δημοκρατίας.

Εύχομαι από καρδιάς να είναι ειλικρινείς οι τοποθετήσεις οι οποίες σήμερα γίνονται από το ΠΑΣΟΚ, από την Κυβέρνηση.

Ελπίζω ότι όλοι έχουμε διδαχθεί από τα σφάλματα του παρελθόντος. Και θέλω να πιστεύω ότι περισσότερο διδάχθηκε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, το κυβερνών κόμμα, διότι όλα αυτά τα οποία σήμερα διαμορφώνουν μια αδιαλλαξία στην κοινωνία οφείλονται σε συμπεριφορές οι οποίες δεν υπηρετούσαν στο παρελθόν τη συναίνεση και το πνεύμα σύμπνοιας και συνεργασίας. Και ελπίζω ότι αυτό το μάθημα θα συνοδεύει τη συμπεριφορά όλων μας και σε ζητήματα τα οποία παραμένουν ανοικτά, όπως είναι οι Εξεταστικές Επιτροπές.

Ένα δεύτερο συμπέρασμα, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι εκτός από αυτό το οποίο ονομάζεται «πολιτικό σύστημα» στη χώρα, υπάρχουν και άλλοι θεσμοί, όπως οι Ανεξάρτητες Αρχές στις οποίες όλοι έχουμε επενδύσει ελπίδες. Και βλέπουμε φορείς, Ανεξάρτητες Αρχές που έχουν λόγο να παρεμβαίνουν στη δημόσια ζωή της χώρας και να ασκούν τις αρμοδιότητές τους, να μην το πράττουν. Αυτό είναι ένα συμπέρασμα το οποίο πρέπει να μας προβληματίσει για τις δικές μας αξιολογήσεις και νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Επίσης, κυρία Υπουργέ, εάν έχετε την πολυτέλεια να επαινείται τις συνδικαλιστικές οργανώσεις για την υπεύθυνη στάση τους κατά την περίοδο των προσεχών Πανελληνίων Εξετάσεων, αξίζει

να λάβετε υπ' όψιν ότι ο Πρόεδρος της ΟΛΜΕ ανήκει στη συνδικαλιστική παράταξη η οποία πρόσκειται στη Νέα Δημοκρατία και η Νέα Δημοκρατία δεν εξωθεί τα συνδικαλιστικά στελέχη να επιχειρήσουν την αναμέτρηση μαζί σας στο πεζοδρόμιο. Ενδεχομένως να έχετε την πολυτέλεια να το υποτιμάτε, διότι αφού εξασφαλίσατε τη βεβαιότητα ότι δεν θα υπάρχουν κινητοποιήσεις, το θεωρείτε τώρα ως θείο δώρο, ως μάννα εξ ουρανού και δεν θεωρείτε βεβαίως ότι οφείλεται στην υπεύθυνη στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Έρχομαι τώρα επί τροχάδην στα θέματα του νομοσχεδίου.

Σε ό,τι αφορά τους πίνακες των διορισμών, τα είπαμε πάρα πολλές φορές αυτές τις μέρες. Κρατάτε μία άκαμπτη στάση, η οποία θα κριθεί όχι σήμερα, αλλά στο βάθος του χρόνου, στα δύο χρόνια, όπου ελπίζουμε να μην έρθετε να επιχειρήσετε τότε με άλλες νομοθετικές πρωτοβουλίες να μετριάσετε αυτή την ακαμψία. Διότι η ζωή και η πραγματικότητα επιφέρουν αλλαγές. Διότι η πολιτική θα πρέπει να μπορεί να ερμηνεύει τη ζωή και να κατανοεί τα αιτήματα. Διότι η πολιτική, κατά την ταπεινή μου άποψη, είναι η τέχνη του εφικτού. Και είστε υποχρεωμένοι στο Υπουργείο να εναρμονίζετε τα αιτήματα για να αποφεύγετε αποτελέσματα τα οποία πλήττουν τελικά την ομαλή λειτουργία της εκπαιδευτικής κοινότητας, που είμαι βέβαιος ότι αποτελεί την πρώτη σας φιλοδοξία και έναν από τους πρώτους σας στόχους. Γι' αυτό, λοιπόν, μην τα λέτε έτσι τα πράγματα.

Το ίδιο ισχύει -όπως είπα το πρωί και στον αξιότιμο κύριο Υφυπουργό- και για τους διορισμούς των αναπληρωτών. Και δεν επικαλούμαι αυτά τα οποία έχετε πει κατά καιρούς, γιατί αυτό σας το υποσχέθηκα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Εγώ δεν θα γυρίσω να δω τα κιτάπια. Άλλωστε, εγώ δεν έχω τεφετέρια ούτε για το τι λέγατε ούτε για τις ερωτήσεις που καταθέτατε ούτε για τα αιτήματα τα οποία μου έθεταν προσωπικά οι συνάδελφοι. Διότι, όπως είπα, αυτή είναι και η διαφορά μας, η διαφορά της πολιτικής μεγαλοψυχίας με κάτι άλλο που ούτε καν έχω τη διάθεση σήμερα και αυτή την ώρα να το αναφέρω.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Θέλετε να τα πείτε; Πείτε τα όλα! Τι είπα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Όχι, δεν υπάρχει διάθεση για κάτι.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Τότε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τι έκανε η ΟΛΜΕ στις εξετάσεις επί των ημερών σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, μην κάνετε διάλογο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): ... (δεν ακούστηκε)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Αυτή την απάντηση μπορούμε να την αξιολογήσουμε.

Σας είπα προηγουμένως -και δεν θέλατε ούτε να το ακούσετε- ότι ο Πρόεδρος της ΟΛΜΕ σήμερα πρόσκειται στη συνδικαλιστική παράταξη, η οποία πρόσκειται στη Νέα Δημοκρατία. Το επαναλαμβάνω, λοιπόν. Η Νέα Δημοκρατία δεν εξωθεί τα στελέχη της να αναμετρηθούν μαζί σας στο πεζοδρόμιο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και μέσα στις εξετάσεις!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Και ιδιαίτερα σε περίοδο εξετάσεων αλλά και γενικότερα.

Ε, λοιπόν, οι πρακτικές τις οποίες έχουμε γνωρίσει από τις προσκείμενες ιδεολογικά παρατάξεις στον ιδεολογικό σας φορέα είναι το ακριβώς αντίθετο. Και αυτό το λέω για να μην ξεχνάμε και την ιστορία του τόπου.

Έρχομαι τώρα στα εκκλησιαστικά λύκεια. Δεν θα ψηφίσουμε τα άρθρα 39 και 40. Χρωστάτε μία απάντηση σε μένα, όσον αφορά στο αν επικοινωνήσατε με την επιτροπή την οποία συνέστησε η Ιερά Σύνοδος και στο αν εν τω μεταξύ από την επιτροπή μέχρι σήμερα λάβατε υπ' όψιν τις απόψεις της Εκκλησίας. Εάν δεν τις λάβατε, τότε δεν θα είμαι εγώ υπεύθυνος να το εξηγήσω αυτό, διότι δεν είμαι εγώ αυτός που ισχυρίζεται ότι το νομοσχέδιο είναι προϊόν διαβούλευσης αλλά εσείς.

Επίσης, σε ό,τι αφορά το μηχανισμό των αποσπάσεων και των μεταθέσεων, δεν έχω κανένα λόγο να θέλω να σας κάνω υποδεί-

Ξεις, αλλά επειδή τόσο πολύ επιχειρήσατε να έχετε σημαία την υπόθεση της διαχείρισης των αποσπάσεων και των μεταθέσεων –ακόμη και τώρα, κυρία Υπουργέ, έχετε κάνει μεταθέσεις εκπαιδευτικών- ...

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Το 30% μόνο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Αυτό το οποίο εγώ σας λέω είναι το εξής: Έχετε εξασφαλίσει γι' αυτούς που μεταθέσατε ότι θα πάνε σίγουρα;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ότι θα πάνε σίγουρα, ναι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Αυτό είναι το ζήτημα, κυρία Υπουργέ. Αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα για το οποίο τόσες μέρες επιμένουμε εδώ.

Δεν ευχόμεθα να αποτύχετε, κυρία Υπουργέ. Δεν φανταζόμαστε εμείς ότι θα κάνουμε «πάρτι» -για να χρησιμοποιήσω και μια έκφραση της νέας γενιάς- το Σεπτέμβριο, εάν δεν είναι οι εκπαιδευτικοί στις τάξεις τους, τα βιβλία να περιμένουν τους μαθητές και να λειτουργήσει η σχολική χρονιά. Δεν ευχόμαστε τέτοια πράγματα. Αυτά ανήκουν σε άλλες εποχές που άλλοι τα δίδαξαν. Εμείς ευχόμεθα να επιτύχετε, αλλά σας κάνουμε παρατηρήσεις, γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα που καλείστε να διαχειριστείτε.

Δεν υπάρχει κανένας Υπουργός ή Υφυπουργός, που, όπως με άνεση είπατε, είχε την πολυτέλεια να κάνει ό,τι θέλει! Τι να κάνει, κυρία Υπουργέ; Πόσους να εξυπηρετήσει -αφού το τοποθετείτε σε αυτήν τη βάση- από τους προσωπικούς του φίλους; Είναι δυνατόν σε μία έκταση χιλιάδων αποσπάσεων να μου λέτε ότι αυτή είναι η φιλοδοξία του Υπουργού; Δεν είναι! Είναι τα αντικειμενικά προβλήματα: Δεν θα στείλετε εκπαιδευτικούς στα παιδαγωγικά τμήματα; Δεν θα στείλετε στους οργανισμούς του Υπουργείου σας; Δεν θα στείλετε στην Ακαδημία ή στο Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας; Αυτά είναι τα ζητήματα τα οποία δυσχεραίνουν την καλή φιλοδοξία.

Να προσυπογράψω πως αυτή είναι η φιλοδοξία σας και να μην αναγνωρίσω πως ήταν και δική μας. Πείτε ότι εμείς ήμασταν φαύλοι, πως εμείς θέλαμε αυτό για το οποίο μας έχετε κατηγορήσει. Εγώ υπογράφω πως αυτό που λέτε είναι τίμιο και ειλικρινές. Πείτε μου, όμως, πώς θα επιτευχθεί. Και, βεβαίως, δεν θα επιτευχθεί απλώς με το να σπιλώνετε όλους όσους προηγήθηκαν στη θέση σας.

Έρχομαι στην τροπολογία που δέχαστε, διότι συνδέεται με το άρθρο 6. Σας είπα ότι εκτός από τις Σχολές Τουριστικών Επαγγελματιών υπάρχουν και άλλες σχολές, όπως γράφετε εδώ για τις σχολικές μονάδες. Είναι για παράδειγμα και η Ριζάρειος Σχολή, όπου υπάρχουν εκπαιδευτικοί που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Εγώ τότε δεν είχα την ευκαιρία να συμπεριλάβω αυτήν τη σχολή στην αναγνώριση. Λύστε τα όλα τα θέματα. Αναγνωρίστε τις προϋπηρεσίες σε όλους αυτούς τους ανθρώπους, αφού ούτως ή άλλως κλείνετε τους πίνακες. Δέχομαι ότι, όπως έγινε η αναγνώριση των προϋπηρεσιών των εργαζομένων εκπαιδευτικών της γενικής παιδείας στις σχολές του ΟΑΕΔ, με την ίδια λογική κάνετε τώρα και για τα τουριστικά επαγγέλματα και για οτιδήποτε άλλο. Κλείστε το! Μην κάνετε διακρίσεις! Δεν έχετε να κερδίσετε τίποτα απ' αυτό.

Έχετε υποβάλει νομοτεχνικές βελτιώσεις στο άρθρο 9 και στο άρθρο 47. Αυτήν του άρθρου 9 την αποδεχόμαστε, ανεξαρτήτως αν ψηφίζουμε ή όχι το άρθρο. Είναι αυτή για τις περιπτώσεις των σχολείων που κλείνουν και οι εκπαιδευτικοί, ενώ έχουν σύμβαση ορισμένου χρόνου, δεν πρέπει να μείνουν στο δρόμο. Δείτε το αυτό σε συνεργασία με τον Υπουργό των Οικονομικών, για να εξασφαλίσετε ανάλογες πιστώσεις και από εκεί και πέρα προχωρήστε.

Στο άρθρο 47 για τη διατύπωση που κάνετε στο εδάφιο 16 θέλω να πω τα εξής: Είναι μια αντίληψη, την οποία στηλπεύσαμε όσες ώρες είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε. Δεν μπορείτε να αντιμετωπίζετε την ιδιωτική εκπαίδευση ως προέκταση του κράτους. Αν έχετε αυτήν τη θέωρηση, κρατικοποιήστε τα ιδιωτικά σχολεία. Πείτε «Λάθος κάνατε, κύριοι, που επενδύσατε στην ιδιωτική εκπαίδευση. Από αύριο το πρωί τα ιδιωτικά σχολεία κρατικοποιούνται.»

Και, τέλος, τους επιβάλλετε ποιους καθηγητές θα πάρουν.

Ακούγεται ως άποψη. Δεν τους επιτρέπετε να διαχειριστούν και να αξιολογήσουν το ανθρώπινο δυναμικό. Να μην πάνε στις ρυθμίσεις τις οποίες σήμερα κάνει το Υπουργείο Οικονομικών γενικότερα για την αγορά εργασίας. Όλοι συμφωνούμε πως η εκπαίδευση είναι σημαντικό αγαθό για την ελληνική κοινωνία και τη νέα γενιά και πως πρέπει να υπάρχει συνέχεια και όλα αυτά. Όμως, δεχθείτε κάποια δυνατότητα αξιολόγησης του εκπαιδευτικού δυναμικού από τους ιδιοκτήτες.

Εν πάση περιπτώσει, αυτό που κάνετε εδώ δεν είναι τίποτα σε σχέση με τις πραγματικές ανάγκες. Διορθώστε «τα ιδιωτικά γυμνάσια και λύκεια της ίδιας έδρας και του ιδίου ιδιοκτήτη» -γιατί στην πραγματικότητα δεν επιτρέπεται ούτε μία καταγγελία συμβάσεως- και μετατρέψτε το «υπό την ίδια διεύθυνση».

Τουλάχιστον να μπορεί να δίνεται τη δυνατότητα της καταγγελίας συμβάσεως σε κάθε ένα από τα επίπεδα της εκπαιδευτικής βαθμίδας. Και αυτό, λοιπόν, εμείς θα το δεχθούμε.

Τέλος, την τροπολογία για τους μουσικούς είπατε ότι θα την επανεξετάσετε, αλλά να γνωρίζετε ότι υπάρχει η δική μας συγκατάθεση σε αυτήν την τροπολογία.

Μία λέξη για τα μεταλυκειακά κέντρα σπουδών. Έχετε αποδεχθεί τη φιλοσοφία του ν.3696/2008, τον οποίο νόμο είχατε καταψηφίσει, και έρχεστε με αλλαγές αμφιβόλου ποιότητας και αποτελεσματικότητας, για να νομιμοποιήσετε την πράξη σας, να δώσετε τις άδειες, διότι πρέπει πάντοτε να έχετε το επιχειρήμα του ότι «δεν συμφωνείτε μαζί μας και ότι εξυπηρετήσαμε συμφέροντα, δίνοντας τις άδειες στους ιδιοκτήτες των λεγομένων κολλεγίων». Δίνετε τις άδειες, κάνετε λάθος που αλλάζετε τον τίτλο, θα έχετε και ζητήματα με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα αρμόδια όργανα εκεί και βεβαίως είναι εσφαλμένη επιλογή του ΕΚΕ-ΠΙΣ. Έπρεπε να προβλέψετε άλλο φορέα -εμείς σας κάναμε μία υπόδειξη- ο οποίος θα είναι αντάξιος της προοπτικής των μεταλυκειακών κέντρων σπουδών.

Και τέλος ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Πολλές φορές άκουσα τη λέξη «τέλος».

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τριάντα λεπτά μίλησε η κυρία Υπουργός. ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μία ανοχή του Προέδρου δεν μπορεί να βασανίζει όλο το Σώμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Σας ευχαριστώ και συμπληρώνω αμέσως τις σκέψεις μου.

Κυρία Υπουργέ, επειδή η υπόθεση της παιδείας, όπως όλοι δηλώνουμε, δεν είναι κομματική υπόθεση, μη χάνετε σημαντικές ευκαιρίες για συναίνεση, για να εξασφαλίσουμε επιλογές μακράς πνοής. Αντί να αιφνιδιάζετε, αντί να παίρνετε πρωτοβουλίες, με τις οποίες δεν ρυθμίζετε γενικότερα τα ζητήματα -γι' αυτό επιμέναμε να έχετε ένα νόμο-πλαίσιο- αντί να αντιμετωπίσετε τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας και ιδιαίτερα την Αξιοματική Αντιπολίτευση με τον τρόπο που μας έχετε μέχρι τώρα αντιμετωπίσει, φροντίστε για το καλό του τόπου και της ελληνικής εκπαιδευτικής κοινότητας να μπορούμε να συνεννοηθούμε καλύτερα. Να ξέρετε ότι έχετε απέναντί σας ένα κόμμα και συγκεκριμένους πολιτικούς, γυναίκες και άνδρες, οι οποίοι δεν βλέπουν την πολιτική τους προοπτική μέσα από την άγνη αντιπαράθεση και την καταστροφή του τόπου, αλλά μέσα από το διάλογο, τη συναίνεση, γιατί αυτό αξιώνουν οι καιροί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Αθανάσιος Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχει τοποθετηθεί ο ισσηγητής μας και στα άρθρα, έχουμε τοποθετηθεί συνολικά στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο.

Πήρα το λόγο για να σχολιάσω ορισμένα από τη δική μας την πλευρά που τέθηκαν σε μία ημέρα που είναι πραγματικά φορτισμένη. Φυσικά τοποθετηθήκαμε για όλα τα γεγονότα και για όλα τα θέματα και θα ήθελα να επαναλάβω ότι η καταδίκη αυτών των ενεργειών, που είχαν σαν αποτέλεσμα το θάνατο τριών αθών νέων ανθρώπων, από μας είναι δεδομένη, όπως είναι δεδομένη και η θέση των οργανωμένων και από διάφορους μηχανισμούς σχεδίων που θέλουν -και είναι προβοκάτσιες αντικειμενικά- να

συκοφαντήσουν το λαϊκό κίνημα.

Σήμερα πέρασαν εκατό χιλιάδες διαδηλωτές και όχι μόνο δεν έσπασε βιτρίνα, αλλά δεν δημιουργήθηκε το παραμικρό ούτε μία αιψμαχία. Δικοί μας διαδηλωτές. Δεν λέμε ότι ήταν όλοι κομμουνιστές, αλλά ήταν στα μπλοκ του ΠΑΜΕ και αυτό αποδεικνύει αυτά που έχουμε πει κατά καιρούς. Εκείνοι που έχουν συμφέρον απ' αυτά τα γεγονότα είναι αυτοί που θέλουν να συκοφαντήσουν αυτό τον κόσμο ο οποίος αγωνίζεται.

Θέλω όμως να πω και κάτι ακόμα: Είναι πολύ βίαια τα μέτρα που παίρνετε, είναι βίαια. Στέλνουν στην κόλαση –κυριολεκτικά στην κόλαση- χιλιάδες κόσμο ο οποίος βλέπει τη ζωή του να ανατρέπεται και δεν μπορεί σ' αυτά τα μέτρα να μην υπάρξει απάντηση. Θα είναι οργανωμένος ο πολιτικός αγώνας. Μην έχετε αυταπάτες ότι θα σταματήσει. Ο εργαζόμενος δεν θα δεχτεί αυτά. Γυρίζει πίσω από το '60 από άποψη ουσίας, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Ζητάτε να πληρώσει ένας εργάτης που «φτύνει αίμα» από το πρωί μέχρι το βράδυ για είκοσι και τριάντα χρόνια τι; Τα αμύθητα κέρδη των εταιρειών όλα αυτά τα χρόνια. Δεν θα δεχτεί και καλά θα κάνει να μην το δεχτεί. Τι ζητάτε από ένα συνταξιούχο που έχει χτίσει αυτή την Ελλάδα με τον ιδρώτα και με το αίμα του και πολλοί απ' αυτούς δεν γύρισαν ποτέ από τη δουλειά τους γιατί σκοτώθηκαν σε ονομαζόμενα ατυχήματα; Να πληρώσει για ποιο πράγμα; Για τα 500 ευρώ που παίρνει μία ζωή ολόκληρη που άλλος τα καπνίζει πούρα σε μία ώρα; Αυτό ζητάτε στην πράξη, με τι υποσχέσεις; Ότι θα τα αλλάξετε. Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Παφίλη, αυτά θα τα κουβεντιάσουμε στο αυριανό νομοσχέδιο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κοιτάξτε, κύριε Πρόεδρε, πολιτική τοποθέτηση κάνουμε.

Λέω λοιπόν ότι είναι πολύ βίαια τα μέτρα τα οποία είναι σχεδιασμένα και οργανωμένα και θα υπάρξει απάντηση από το λαό. Εμείς προσπαθούμε να τον πείσουμε να έχει οργανωμένη πολιτική απάντηση, οργανωμένο λαϊκό κίνημα και κυρίως κάτω, αυτό που λέμε κάτω και ορισμένοι κάνουν ότι δεν το καταλαβαίνουν. Προς αυτήν την κατεύθυνση θα κινηθούμε.

Δεύτερον, θέλω να σας πω ότι δεχόμαστε να μας κάνετε την πιο σκληρή κριτική για τις θέσεις μας, αλλά θέλουμε απάντηση. Μη μας λέτε ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Και στο νομοσχέδιο και συνολικά κάθε φορά – σας το είπαμε από την πρώτη στιγμή που είστε κυβέρνηση, το έχουμε πει και σε παλιότερες- θα κάνουμε ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση. Εσείς λέτε αυτά, εμείς λέμε τούτα. Εσείς λέτε ότι ο δρόμος της αγοράς και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας είναι ο δρόμος της εξέλιξης της κοινωνίας, εμείς λέμε «όχι, δεν είναι αυτός ο δρόμος, υπάρχει άλλος δρόμος» και σ' αυτά θα αντιπαρεθεθούμε με επιχειρήματα. Μη μας λέτε ότι δεν λέμε από πού θα βρεθούν τα λεφτά, τι θα κάνουμε και πώς θα το κάνουμε. Έχουμε ολοκληρωμένη πρόταση η οποία καταλήγει και κάπου αλλού. Μην προσπαθείτε σε τελευταία ανάλυση να πείτε στον κόσμο ότι δεν υπάρχει τίποτε άλλο, «παραιτηθείτε όλοι και θα δώσουμε εμείς τη λύση» μέσα στη «ζρούγκλα» αυτή που ζει σήμερα όχι μόνο ο ελληνικός λαός, αλλά και ολόκληρη η ανθρωπότητα. Έχει τεθεί το πρόβλημα. Είτε θέλετε ορισμένοι, είτε δεν θέλετε, έχει τεθεί στην κοινωνία. Δεν πάει –φαίνεται- πια, το σύστημα. Δεν μπορεί να του λύσει τα προβλήματα, ούτε ατομικά πλέον. Το αντιλαμβάνονται όλοι. Είναι μέσα στην «καταιγίδα» και δεν μπορούν να φυλαχτούν ούτε κλεισμένοι στα σπίτια τους. Έτσι λοιπόν εμείς έχουμε προτάσεις σε ό,τι αφορά την παιδεία και σε ό,τι αφορά την υγεία και στα εργασιακά και στα πάντα. Πείτε ότι τις απορρίπτετε. Μη λέτε ότι δεν υπάρχουν.

Τρίτον: Μιας και συζητάμε για το θέμα της εκπαίδευσης, τι υπερασπιζόμαστε; Κάνετε και μερικούς υπαινιγμούς. Δεν θέλω να δώσω συνέχεια. Εμείς υπερασπιζόμαστε το 2010 με αυτή την επανάσταση σε όλη την τεχνολογία, μ' αυτές τις πρωτοφανείς δυνατότητες που έχει η ανθρωπότητα, να μπορεί ο άνθρωπος να ζει σαν άνθρωπος, να μπορεί να έχει δημόσια, δωρεάν, ποιотική εκπαίδευση, να μπορούν όλοι να έχουν ίσες προσβάσεις. Μη μας πείτε ότι έχουν όλοι τις ίδιες δυνατότητες, ότι το παιδί του βιομήχανου, του εφοπλιστή και του οποιουδήποτε άλλου κεφαλαιοκράτη έχει τις ίδιες δυνατότητες με το παιδί μιας εργατικής

οικογένειας που τα μέλη της δουλεύουν σε βάρδιες, που συνεννοούνται με σημειώματα πολλές φορές, που αν δεν έχουν πεθερό και πεθερά τρέμουν, τι θα γίνει με τα παιδιά τους στο σπίτι, που πληρώνουν τα πάντα. Μη μας πείτε ότι έχουν τις ίδιες δυνατότητες στην εκπαίδευση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευκαιρίες, όχι δυνατότητες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ποιες ευκαιρίες; Τι σημαίνει, ευκαιρίες; Ποιες ευκαιρίες έχει, κύριε Υπουργέ; Πείτε μας τώρα μία εργατική οικογένεια, που δουλεύουν βάρδιες σε ένα εργοστάσιο, που είναι ανακατωμένες οι βάρδιες, με δυο παιδιά, πώς ζει; Για πείτε μας. Μπείτε στο πρόγραμμά της, να δείτε πώς ζει και πώς τα βγάζει πέρα. Και όχι μόνο η εργατική οικογένεια αλλά και υπαλλήλων.

Και επειδή έγιναν και υπαινιγμοί για ομάδες τριάντα πέντε ανθρώπων, παραδείγματος χάριν, δεν είναι αυτό το θέμα. Γιατί δεν μπορεί το 2010 μια οικογένεια να δουλεύει στον ίδιο τόπο και να έχει και τα παιδιά της; Πρέπει να δουλεύει ο ένας στο Σουφλί και ο άλλος στην Κρήτη; Έλεος δηλαδή! Δεν μπορεί σήμερα η κοινωνία; Γιατί δεν μπορεί να το κάνει;

Εδώ είναι η διαφορά μας: Γιατί εσείς λέτε ότι το κίνητρο και η κινητήρια δύναμη είναι το κέρδος και η ονομαζόμενη αγορά. Εμείς λέμε ότι πρέπει να είναι οι ανθρώπινες ανάγκες. Εκεί είναι και η στρατηγική μας διαφορά. Κι εδώ αντιπαρεθεθούμε.

Καλά, δεν βλέπετε; Δεν ξέρετε τι γίνεται γύρω, πώς ζει ο κόσμος και ιδιαίτερα μετά από αυτά τα μέτρα; Και στον τομέα της εκπαίδευσης λέω. Δεν ξέρετε ότι πληρώνει τα πάντα, ότι κοντεύουν να αρχίσουν τα φροντιστήρια από το δημοτικό; Δεν τα ακούτε εσείς αυτά; Τι είναι; Φαντασιώσεις δικές μας; Είναι μία ωμή κυνική πραγματικότητα, η οποία τι λέει; Έθλω φθνότερη εργατική δύναμη για να βγάλω κέρδη -αυτό λέει- και σε αυτά τα κέρδη θα θυσιάσω τα πάντα. Αυτή είναι η θεμελιακή μας διαφορά.

Και, τέλος, σε ό,τι αφορά τους αγώνες και τα υπόλοιπα, φαίνεται ότι ορισμένοι έχουν πάθει αμνησία. Η ανθρωπότητα δεν πήγε ποτέ μπροστά χωρίς την κινητήρια δύναμη που λέγεται αγώνας. Ξεχάσατε ακόμα και το παρελθόν σας. Παλιά, πολύ παλιά, όταν κατέβαιναν στο δρόμο οι χιλιάδες και τα εκατομμύρια και ζητούσαν ριζικές αλλαγές, τότε ήταν καλά. Τώρα που ήρθατε στην κυβέρνηση, πρέπει να σταματήσει η ανθρωπότητα, να αποδεχθεί ότι εδώ τελειώσαμε. Είναι η βαρβαρότητα του καπιταλισμού. Δεν υπάρχει κανένας άλλος δρόμος. Καθίστε στο σπίτι και θα τα λύσετε όλα εσείς με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αμ, δεν γίνεται έτσι! Ούτε σταμάτησε ούτε θα σταματήσει η ιστορία. Εμείς θα δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας σε αυτό που λέγεται μία δίκαιη και ανθρώπινη κοινωνία, δηλαδή σοσιαλιστική. Το υποσχόμαστε και το υπογράφουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, εμείς είχαμε πει σήμερα ότι θα ζητούσαμε ονομαστική ψηφοφορία σε τέσσερα άρθρα. Δεν το πράξαμε, διότι η μέρα είναι κρίσιμη και η νύχτα θα είναι δύσκολη. Θεωρούμε, λοιπόν, ότι μία τέτοια μέρα πρέπει να πρυτανεύσει η περισκεψη, η νηφαλιότητα και η ψυχραιμία. Και ως ένα ελαχιστότατο, το πιο ελάχιστο που μπορεί να υπάρξει, δείγμα αυτής μας της βούλησης είναι η συμπεριφορά μας αυτή, δηλαδή να μην προκαλέσουμε ονομαστική ψηφοφορία στη Βουλή σε μία τέτοια συγκυρία.

Παρακολούθησα με μεγάλη προσοχή τις παραδοχές που κάνατε όσον αφορά το μείζον ζήτημα των πολυτέκνων. Επί μακρόν αγόρευσα χθες επί αυτού. Δεν θα το πράξω. Θα πω μόνο τούτο και θέλω να το σκεφτείτε πάρα πολύ σοβαρά, διότι θεωρώ ότι ακούτε.

Είπατε, λοιπόν: Πράγματι υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα με τους πολυτέκνους. Πρώτη παραδοχή. Δεύτερη παραδοχή: Υπάρχει μεγάλο δημογραφικό πρόβλημα στη χώρα. Κι ενώ κάνετε αυτές τις παραδοχές, καταλήγετε: Πρέπει απαρέγκλιτα σε όλους να εφαρμόζεται το σύστημα του ΑΣΕΠ.

Άρα, οι παραδοχές που κάνατε για το οξύ δημογραφικό πρόβλημα, για την ευαίσθητη κοινωνική θέση των πολυτέκνων παραμερίζονται και κατά άκαμπο τρόπο μπαίνει η αρχή ΑΣΕΠ.

Ωραία! Προσέξτε. Κάνετε λάθος εάν νομίζετε ότι οι πολύτεκνοι δεν θέλουν ΑΣΕΠ. Το πρόβλημα δεν είναι εκεί. Δεν καταλάβατε ποιο είναι το πρόβλημα. Σας το είπα χθες. Φαίνεται ότι δεν με παρακολουθήσατε με νηφαλιότητα ή με τη δέουσα προσοχή. Το πρόβλημα είναι η ισότητα ευκαιριών που δεν έχουν οι πολύτεκνοι στο διαγωνισμό ΑΣΕΠ, διότι ο πολύτεκνος, κυρία Υπουργέ, δεν ανταγωνίζεται πολύτεκνο. Ο πολύτεκνος ανταγωνίζεται ένα παιδάκι, που πιθανόν βγαίνει από το πανεπιστήμιο, το οποίο δεν έχει οικογενειακές υποχρεώσεις, δεν έχει παιδιά.

Και εγώ σας ερωτώ: Αυτή η μάνα η πολύτεκνη έχει ισότητα ευκαιριών, που πριν από λίγο ανέφερε ο κύριος Υφυπουργός, ο παρακαθήμενος σας; Δεν έχει. Εκ προοιμίου ξεκινάει από μία διαφορετική βάση, που υπολείπεται του «ανταγωνιστή» του. Εκεί είναι το πρόβλημα. Εκεί θέλουμε την απάντηση, την οποία δεν δίνετε. Εάν, όμως, γινόταν ένας διάλογος με τους πολυτέκνους, που δεν έγινε, ή εάν έγινε, έγινε προσχηματικά, θα βρισκόταν λύση.

Εγώ μπορώ να σας πω και μία άλλη οπτική των πραγμάτων. Δεν θα το κάνω τώρα, γιατί θέλω να αναπτύξω και άλλα πράγματα, αλλά πιστεύω σε μία μελλοντική συνεργασία που θα υπάρξει ή μέσω της διαδικασίας του κοινοβουλευτικού ελέγχου να μας κάνετε την τιμή να έρθετε στη Βουλή, για να δείτε μία άλλη οπτική των πραγμάτων. Αλλά το μυστικό του προβλήματος, η καρδιά του προβλήματος είναι η ανισότητα των δυνατοτήτων των πολυτέκνων να ανταγωνιστούν όλους τους άλλους. Τελειώνω με αυτό το θέμα των πολυτέκνων, γιατί νομίζω ότι έχουν αναπτυχθεί όλες του οι πτυχές.

Ακούω τις αντιδράσεις που διατυπώνονται από την πλευρά της Αριστεράς για αυτά που εμείς προσβέβουμε περί ιδιωτικής εκπαίδευσης, ακόμη και περί ιδιωτικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Είναι μία άποψη σεβαστή, εμείς, όμως, πιστεύουμε ότι τουλάχιστον στη σημερινή δύσκολη οικονομική συγκυρία ένας εκ των μοχλών οικονομικής ανάπτυξης της χώρας θα μπορούσε να είναι και η παιδεία, εάν αφήσουμε να ανδρωθεί και να αναπτυχθεί η ιδιωτική παιδεία.

Για παράδειγμα, εγώ θα ήθελα στην Αρχιτεκτονική να υπάρχει ένα ξενογλωσσό τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών και να έρχονται οι φοιτητές από όλο τον κόσμο να καταβάλλουν διδάκτρα. Αυτό θα ήταν συνεισφορά της παιδείας, κύριοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Θα πύκνωναν οι θέσεις εργασίας, για τις οποίες πιστεύω ότι ειλικρινά ενδιαφέρεστε.

Ναι, αλλά για να επιτύχουμε τον πολλαπλασιασμό των θέσεων εργασίας, πρέπει να έχουμε και μοχλούς οικονομικής ανάπτυξης. Να μεγαλώσουμε την πίτα, δεν γίνεται διαφορετικά. Άρα, λοιπόν, εμείς θα θέλαμε να χρησιμοποιηθεί κατά τέτοιο τρόπο η παιδεία.

Και μιας και αναφέρομαι στο σκέλος της ιδιωτικής εκπαίδευσης, έρχομαι και στο θέμα των ιδιωτικών σχολείων και των λειτουργιών σε αυτά τα σχολεία. Έχει αναφύει μία σύγκρουση μεταξύ δύο πλευρών, την πλευρά της εργοδοσίας και την πλευρά των ιδιωτικών εκπαιδευτικών που λειτουργούν στα σχολεία αυτά, που είναι λειτουργόι, δεν δουλεύουν σε κάποιο πρατήριο, σε εκπαιδευτήριο δουλεύουν. Έχει αναφύει μία σύγκρουση λόγω δύο ρυθμίσεων: της αυτόβουλης μείωσης του ωραρίου και του νέου καθεστώτος απολύσεων.

Εγώ να πω ότι προσπαθήσατε να δώσετε μία ευελιξία σε αυτή την «αγορά», γιατί για εμάς δεν είναι αγορά, αφού μιλάμε για εκπαιδευτήρια. Ακούω, όμως, ένα επιχείρημα των ανθρώπων αυτών, που θα πρέπει να το ακούσετε και εσείς και να προσπαθήσετε να δώσετε λύση. Λένε, λοιπόν, αυτοί οι άνθρωποι: Καθώς ενισχύεται το διευθυντικό δικαίωμα, τα δικαιώματα των εργοδοτών, εμείς γινόμαστε αθύρματα στα χέρια των ανθρώπων αυτών και δεν θα μπορούμε να αντισταθούμε όταν αυτοί θα μας ζητάνε να βάλουμε στο Λυκουρέντζο, στο Ροντούλη, στη Διαμαντοπούλου είκοσι.

Εδώ τώρα τίθεται θέμα δημοσίου συμφέροντος και ανταγωνισμού ενός παιδιού που πηγαίνει στο δημόσιο σχολείο και ενός παιδιού που έχει «ματωμένο» μπαμπά και πηγαίνει στο ιδιωτικό

σχολείο. Αυτό το επιχείρημα είναι πολύ σημαντικό, κατά πόσο ο ιδιωτικός εκπαιδευτικός θα έχει αντιστάσεις έναντι της εργοδοσίας του. Αυτό περιμένουμε να απαντήσετε.

Και θέλω να σας πω το άλλο: στο άρθρο 8 σωστά λέτε ότι κάποιος για να διοριστεί, ιδιωτικός εκπαιδευτικός, πρέπει να έχει πιστοποιητικό παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας. Σωστό. Ερώτημα: γιατί να μην εξαναγκάζεται η εργοδοσία να προσλαμβάνει...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε δύο λεπτάκια.

Γιατί να μην εξαναγκάζεται η εργοδοσία να προσλαμβάνει από επιτυχόντες του ΑΣΕΠ; Και ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς επιτυχόντες του ΑΣΕΠ. Εδώ τώρα πού είναι το άκαμπο της αρχής; Εσείς λέτε συνέχεια: ΑΣΕΠ, ΑΣΕΠ, ΑΣΕΠ, αρχή, κεντρική αρχή κ.λπ.. Εδώ γιατί παρεκκλίνετε τώρα; Εδώ παρεκκλίνετε. Στους πολυτέκνους δεν παρεκκλίνετε.

Άρα, μην επιάρεστε ότι εφαρμόζετε...

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Στα ιδιωτικά σχολεία;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κοιτάξτε να δείτε...

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Παρεκκλίνω, επειδή δεν βάζω στα ιδιωτικά σχολεία...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Παρεκκλίνετε, όταν μιλάμε για αξιοκρατία του εκπαιδευτικού. Γιατί αυτό είναι η βάση του ΑΣΕΠ. Να μην κάνουμε λογοπαίγνια εδώ, κυρία Υπουργέ. Νομίζω ότι γίνονται κατανοητός απ' όλους. Εκεί, λοιπόν, γιατί δεν ενδυναμώνετε κατά αξιοκρατικό τρόπο τη θέση του ιδιωτικού εκπαιδευτικού;

Τέλος πάντων, εγώ θέτω προβληματισμούς, γιατί η θέση η δική μας ξέρετε ποια είναι; Ότι όταν μιλάμε για εκπαιδευτήριο, πόσω μάλλον για ιδιωτικό εκπαιδευτήριο, οι δύο πλευρές θα πρέπει να τα βρουν, για να παρέχουν καλύτερη ποιότητα υπηρεσιών εκπαίδευσης στον μαθητή. Αλλά σας θέτω προβληματισμούς.

Και να πω και κάτι ακόμη τελειώνοντας. Με το νομοσχέδιο που εισηγήσατε, πριν πάει κάποιος να δώσει στο ΑΣΕΠ, θα πρέπει να έχει επάρκεια παιδαγωγική, πιστοποιητικό παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας. Σωστό. Πώς αποκτάται αυτό; Με ένα εξάμηνο σεμινάριου σε ένα πανεπιστημιακό τμήμα.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Δεν λέει αυτό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τι λέει;

Και τίθεται ένα ερώτημα. Αλλού θα πάω. Συναινούμε, δεν έχουμε κανένα πρόβλημα. Άλλο θα σας πω. Την ΑΣΠΕΤΕ τι θα την κάνατε, που είναι ένα χρόνο; Μα, αφού ο άλλος θα πάει και θα παρακολουθήσει τέτοιου είδους σεμινάρια σε ένα παιδαγωγικό τμήμα.

Η Ένωση Ελλήνων Φυσικών – μπείτε σας παρακαλώ στο site της, γιατί εγώ σας λέω συγκεκριμένα πράγματα, πήρα και τηλεφώνο προσωπικά...

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Το είδα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Στην Ένωση Ελλήνων Φυσικών, που είναι και νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, λένε οι άνθρωποι, εμείς συνεργαζόμαστε με το τάδε παιδαγωγικό τμήμα κ.λπ., και οργανώνουμε αυτό το σεμινάριο, προκειμένου να σας δώσουμε την επάρκεια.

Και εδώ θα πρέπει να απαντήσετε: θα ισχύσουν αυτά τα σεμινάρια; Δηλαδή, πράγματι κάποιος που θα πάει και θα μπει σε αυτή τη διαδικασία, θα έχει ένα αναγνωρισμένο από σας πιστοποιητικό; Γιατί οι άνθρωποι αυτοί ζητάνε και 500 ευρώ. Ζητάνε και 500 ευρώ! Καταλαβαίνετε τι αγορά θα αναπτυχθεί τώρα γύρω απ' αυτό το πράγμα.

Άρα, αυτά τα πράγματα πρέπει να τα δείτε. Εμείς δεν πετάμε στο νομοσχέδιό σας στα σκουπίδια. Καθόλου. Θεωρούμε ότι έχει και θετικότερες διατάξεις, γι' αυτό και άρθρα του θα υπερψηφίσουμε, με νηφαλιότητα, σοβαρότητα και υπευθυνότητα.

Αλλά θεωρούμε ότι υστερεί πάρα πολύ στο ζήτημα της κοινωνικής ευαισθησίας. Δείχνετε μια ακαμψία, που εάν δεν υπήρχε, θα καθιστούσε συμμάχους της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου ευρύτερα κοινωνικά στρώματα, πρώτων. Και, δεύτερον, θε-

ωρούμε ότι σε τεχνικής φύσεως ζητήματα ή προβλήματα ή ερωτήματα που θέτουμε, σαν αυτά που σας έθεσα πριν από λίγο, εάν υπήρχε η πολιτική βούληση από την πλευρά σας, θα μπορούσαν να δοθούν λύσεις.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή σας, αν και βλέπω ότι δεν έκανα μεγάλη κατάχρηση...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Δεκατέσσερα λεπτά εγώ, δώδεκα εσείς.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Λυκουρέντζο, εσείς κάνετε πολύ μεγαλύτερη. Είδατε ότι εγώ είμαι στα δώδεκα λεπτά και τελειώνω.

Κυρία Υπουργέ, εάν θέλετε να αφήσετε ιστορία στην ελληνική εκπαίδευση, δεν θα την αφήσετε ούτε μ' αυτό το νομοσχέδιο ούτε, λυπάμαι, και με οτιδήποτε άλλο, παρά τα εύσημα που σας απεδόθησαν από την κυβερνητική πτέρυγα. Εάν θέλετε να αφήσετε ιστορία, πρέπει να φτιάξετε την τεχνική παιδεία στην Ελλάδα. Εκεί γράφεται η ιστορία και αυτό είναι που χρειάζεται ο τόπος, η πατρίδα και η οικονομία. Εκεί πηγαίνει η φτωχολογιά, κυρία Υπουργέ, σ' αυτά τα τεχνικά σχολεία να βρει κανένα επάγγελμα, για να ταισεί στόματα. Εκεί, εάν μπει μία τάξη, θα αφήσετε το στίγμα και τη σφραγίδα σας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρία Υπουργέ, θέλουν κάποιες παρατηρήσεις να κάνουν οι εισηγητές. Θέλετε να πάρετε το λόγο πριν ή να απαντήσετε μετά;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Στο τέλος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Στο, τέλος, για να κλείσετε τη συνεδρίαση.

Το λόγο έχει ο κ. Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Δύο-τρία σημεία μόνο θέλω να αναφέρω, κυρία Υπουργέ.

Έχω την εντύπωση, εκτός εάν δεν κατάλαβα καλά, ότι δεν αναφερθήκατε στη δυσμενέστερη διάκριση των υπευθύνων της αγωγής υγείας σε σχέση με τους υπεύθυνους της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης. Νομίζω ότι είναι απολύτως δίκαιο να έχουν μία ίση αντιμετώπιση.

Το δεύτερο σημείο αφορά τους απόφοιτους της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ειδικής αγωγής. Νομίζω ότι θα έπρεπε –εκτός εάν το είπατε και δεν το κατάλαβα– να τους δοθεί η δυνατότητα να προηγούνται από τους άλλους που έχουν απλά σεμινάρια. Είναι απολύτως θεμιτό, φαντάζομαι.

Αναγνωρίζω ότι ήταν σημαντική η προσθήκη-αναδιατύπωση για τους καθηγητές της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Νομίζω ότι ένα σημείο αναφέρει «λόγω κατάργησης των ιδιωτικών σχολικών μονάδων». Δηλαδή, θα πρέπει να καταργηθεί ολόκληρη σχολική μονάδα; Θα μπορούσε να είναι «τάξεων ή τμημάτων». Γιατί θα έπρεπε, δηλαδή, για να τυχουν αυτού του καθεστώτος, να χρειάζεται να κλείσει όλη η εκπαιδευτική μονάδα και να μην είναι τάξεις ή τμήματα και βεβαίως και η σχολική μονάδα; Καλύτερα να αναφέρεται «σχολική μονάδα, τάξεις ή τμήματα».

Επίσης, λέτε ημερομηνία, ότι μέχρι 1/7/2010 ισχύουν, εφόσον κ.λπ. Επειδή κάποιος άνθρωπος είχαν προγραμματίσει τη ζωή τους στα πλαίσια της συνέχειας της πολιτείας, νομίζω ότι θα έπρεπε να είναι όχι μόνο αυτοί που διορίστηκαν το 2004, αλλά και αυτοί που διορίστηκαν το 2006. Επομένως η ημερομηνία θα μπορούσε περφόρημα να είναι 30/6/2012. Νομίζω ότι θα ήταν πιο δίκαιο.

Ένα σημείο που ανέφερε και ο κ. Κακλαμάνης είναι ότι η απόλυση δεν θα έπρεπε να αποφασίζεται μόνο από τον ιδιοκτήτη. Νομίζω ότι θα μπορούσαμε να βάλλουμε τη λέξη «αιτιολογημένη» και να εποπτεύεται από υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας. Τίποτα περισσότερο. Το θεωρώ πολύ πιο αντικειμενικό, εάν είναι έστω πλήρως διορισμένο από εσάς, εννοώ από τη διοίκηση. Θα ήταν πολύ πιο αντικειμενική η κρίση που, εάν η απόλυση είναι δίκαιη ή όχι. Γιατί –αυτό πάλι το είπε ο κ. Κακλαμάνης, το έχουν πει και άλλοι βέβαια– πολύ εύκολα ένας ιδιοκτήτης θα απολύει ένα μεγαλύτερης ηλικίας άνθρωπο, για να πάρει ένα νεότερο μόνο και μόνο για να πληρώνει λιγότερο. Και αυτό είναι εξαιρετικά άδικο. Μπορεί, δηλαδή, ένας εκπαιδευτικός να είναι πολύ μεγάλης αξίας άνθρωπος, ο οποίος τυχαίνει να είναι πενήντα ή πενήντα πέντε χρονών και να μπορεί πολύ εύκολα να τον απολύσει

ο ιδιοκτήτης και να προσλάβει ένα νεότερο με πολύ λιγότερα λεφτά. Μια υπηρεσία του δημοσίου δεν θα λειτουργούσε μ' αυτόν τον τρόπο. Θα κοίταζε περισσότερο, θα έλεγα, το εθνικό συμφέρον.

Και το τελευταίο αφορά αυτό που είχα πει κάποια στιγμή και δεν πήρα απάντηση, σχετικά με το δόκιμο εκπαιδευτικό. Στην αρχή λέγατε ότι κανένας δεν θα απολυθεί. Εάν δεν κάνει να μπει στην τάξη –γιατί όλοι δεν μπορούν να είναι στην τάξη– θα υπάρχει πρόταση μετάταξής του σε άλλη υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας. Εάν το διατηρήσετε αυτό, θα έχει νόημα. Αλλιώς, έτσι όπως το βάζετε, είναι απόλυση. Και είναι απόλυση, γιατί η διάταξη, στην οποία παραπέμπετε, λέει ότι θα μείνει εάν έχει υπερεπταετή θητεία. Τι υπερεπταετή; Δύο χρόνια έχει ο άνθρωπος. Δηλαδή, ουσιαστικά τον στέλνουμε έξω από την εργασία, ενώ η ίδια διατύπωση που εσείς είχατε ορίζει είναι ότι αν δεν μπορεί να πάει να δουλέψει σε τάξη ένας άνθρωπος, ο οποίος έχει περάσει πτυχίο, μεταπτυχίωση, θητεία, που αξιολογήθηκε, είναι πολύ άδικο, πάντοτε σύμφωνα με τη δική σας τη σκέψη, να πάει σπίτι του, ενώ θα μπορούσε να μεταχθεί σε άλλη υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας, όπως το είχατε στην αρχή.

Αυτά ήθελα να πω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Λυκουρέντζος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, με αφορμή και την τοποθέτηση του Προέδρου κ. Κακλαμάνη αλλά και του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου κ. Ροντούλη, θέτω το θέμα της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Είναι στις προθέσεις σας να έχουμε κάποια στιγμή έναν νόμο ο οποίος θα αφορά γενικότερα την ανάπτυξη της τεχνολογικής επαγγελματικής εκπαίδευσης στη χώρα μας; Διότι, μία σειρά ειδικοτήτων είναι πλέον ξεπερασμένες και η σχέση γενικής και τεχνολογικής παιδείας είναι 70-30, ενώ θα έπρεπε να ισχύει το αντίστροφο.

Δεύτερον, σε σχέση με τη Σιβιτανίδειο και με αφορμή την τοποθέτηση του κ. Δρίτσα, αλλά και αυτό το οποίο είπατε εσείς, θα πω ότι η Σιβιτανίδειος έχει μακρά ιστορία και παράδοση στον χώρο της τεχνολογικής εκπαίδευσης. Έφθασαν να διδάσκουν, λόγω του οξύτατου ανταγωνισμού, καθηγητές με διδακτορικές σπουδές και μεταπτυχιακές σπουδές. Εάν κάποιος σας λένε στο Υπουργείο ότι ο Υπουργός κάνει ό,τι θέλει στην Σιβιτανίδειο, σας πληροφορούν λάθος. Είναι αυτοί οι οποίοι έλεγαν σε εμάς ότι η εγκύκλιος την οποία εφαρμόσαμε για τις προσλήψεις στην Σιβιτανίδειο, είναι η πλέον αντικειμενική και αξιολογική. Αν σας λένε, λοιπόν, ότι δεν είναι έτσι τα πράγματα, σας πληροφορούν λάθος και σας παρακαλώ διαβάστε αύριο το πρωί αυτή την εγκύκλιο να δούμε εάν έχετε τη δυνατότητα να την παρακάμψετε. Το ίδιο ισχύει και για τα τμήματα αθλητικής διεκδίκησης. Δεν γίνεται, λοιπόν, πολιτική με τους ευχαριστούς που είναι πάντοτε η τάση της διοικήσεως να εμφανίζεται απέναντι στην πολιτική ηγεσία.

Δείτε τα πράγματα και σας παρακαλώ ιδιαίτερα για τη Σιβιτανίδειο, διότι η εφαρμογή της διατάξεως η οποία συμπεριλαμβάνεται στο νομοσχέδιο θα ανατρέψει αυτά τα δεδομένα. Δείτε, όμως, τη Σιβιτανίδειο σε σχέση με την ιστορία της, την προσφορά της και τον τρόπο επιλογής του εκπαιδευτικού προσωπικού.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο για να ολοκληρώσουμε τη συνεδρίαση.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω από το θέμα που έθιξαν οι κύριοι εισηγητές και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και αφορά στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Η πρώτη παρατήρησή μου είναι ότι δεν υπάρχει ούτε ο όρος «απολύσεις» ούτε η αντιμετώπιση του ιδιωτικού σχολείου ως επιχείρηση. Είναι βεβαίως στον ιδιωτικό χώρο, το Σύνταγμα επιτρέπει να υπάρχουν ιδιωτικά σχολεία στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια και είναι απολύτως αναγκαίο να υπάρχουν οι κανόνες που θέτει το δημόσιο ώστε και τα ιδιωτικά σχολεία να ελέγχονται ως προς το πρόγραμμά τους. Αυτό, λοιπόν, είναι σαφές

και πολύ συγκεκριμένο.

Να σας ρωτήσω: Γιατί σήμερα δεν πιέζονται οι εκπαιδευτικοί όταν το 33% μπορεί να απολυθεί στο τέλος της εξαετίας; Γιατί δεν αισθάνονται ότι πιέζονται από τους εργοδότες τους και ανατρέπουν τη σχέση τους με τον μωθητή; Το 33% φεύγει στην εξεστία και πάει η δυνατότητα μιας καταγγελίας της σύμβασης στη σχολική μονάδα τον χρόνο. Δηλαδή, εάν έχει εκατόν πενήντα άτομα είναι ένα άτομο ή εάν έχει εκατό ή εάν έχει πενήντα. Αυτάματα ο ιδιοκτήτης οφείλει να τον αντικαταστήσει. Εδώ πρέπει να πω ότι είναι αυτονόητο, ότι πρέπει να υπάρχει και αξιολόγηση, ότι πρέπει να υπάρχει ένας φάκελος του εκπαιδευτικού. Ο έχων την ευθύνη ενός ιδιωτικού σχολείου επενδύει στη βάση του ανθρώπινου δυναμικού του. Οι καλοί εκπαιδευτικοί είναι το σχολείο. Δεν είναι απλά οι εγκαταστάσεις. Και τα σχολεία είναι φημισμένα για τους καλούς εκπαιδευτικούς τους.

Τώρα, θέλω να σας πω ότι θεωρώ ότι προσβάλετε εξαιρετικά τον εκπαιδευτικό κόσμο. Αυτό το επιχείρημα εγώ δεν το άκουσα ούτε μία φορά. Έχω ακούσει και την ΟΙΕΛΕ, έχω ακούσει πολλά επιχειρήματα, κατανοώ και σεβόμαι τις αντιδράσεις τους, αλλά ούτε μία φορά δεν άκουσα επιχείρημα ότι ο ιδιωτικός εκπαιδευτικός θα πιεστεί από τον εργοδότη και θα αλλάξει τη βαθμολογία του μαθητή του. Δεν το δέχομαι, δεν το πιστεύω, και νομίζω ότι εάν υπάρχει κάτι τέτοιο, θα είναι μία οικτρά μειοψηφία. Και να σας πω την αλήθεια, εάν υπάρχει τέτοιου είδους σχέση υπάρχει και η αντίστροφη του «να σου δώσω κάτι παραπάνω για να κάνεις αυτό που θέλω». Δεν είναι έτσι. Υπάρχει ακόμη και ηθική, υπάρχει ακόμη και σχέση με τον μαθητή και θέλω να πιστεύω ότι ο Έλληνας εκπαιδευτικός είτε είναι στο δημόσιο, είτε είναι στον ιδιωτικό τομέα, έχει ως κανόνα ιερό τη σχέση του με τον μαθητή.

Τώρα επαναλαμβάνω ότι επειδή το θέμα της καταγγελίας της σύμβασης είναι σημαντικό επαφίεται πια, ή μάλλον θα έλεγα ότι είναι πέρα από τη βούληση απλά του ιδιοκτήτη να κάνει τέτοιου είδους επιλογές, γιατί αυτό θα έχει ευρύτερο αντίκτυπο στη λειτουργία του σχολείου του. Γι' αυτό και επιμένω στην αξιολόγηση και του ιδιωτικού σχολείου, στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού. Γι' αυτό τώρα που θα ξεκινήσουμε προγράμματα για την αξιολόγηση θα ενταχθούν και τα ιδιωτικά σχολεία.

Μου κάνει εντύπωση, κύριε Λυκουρέντζο, η τοποθέτησή σας. Αυτά τα οποία διαγγέλλετε θα μπορούσατε να τα είχατε αλλάξει όλο αυτό το κάστημα. Το πώς λειτουργεί το σχολείο που είναι συνέχεια του δημοσίου και δεν υπάρχει, δεν το σχολιάζω. Απλά δέχομαι την τοποθέτησή σας. Θεωρώ ότι είναι σωστό αυτό που λέτε για το θέμα της ιδιοκτησίας αλλά αντίστοιχα και της διεύθυνσης. Η ΟΛΜΕ δεν είναι συνέχεια της Νέας Δημοκρατίας. Εγώ έδωσα δημόσια συγχαρητήρια στην στάση που πήραν και η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ. Θεωρώ ότι είναι πράξη ευθύνης, πράξη πολιτικού σθένους, σοβαρότητας απέναντι στους μαθητές τους. Και οι δύο Ομοσπονδίες είπαν με απόλυτη σαφήνεια ότι δεν θα δημιουργήσουν κανένα πρόβλημα στις εξετάσεις. Θεωρώ ότι είναι η ευθύνη του συνδικαλιστικού οργάνου και όχι η κομματική τους τοποθέτηση.

Στο θέμα των εκκλησιαστικών σχολείων να σας πω ότι είναι πολύ σημαντικό ότι η Εκκλησία της Ελλάδος έχει αποφασίσει συγκεκριμένες επιτροπές για τα επί μέρους θέματα. Ένα από αυτά, είναι της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης. Από ό,τι μας ενημέρωσε θα έχει μια πρώτη προσέγγιση για το σύνολο της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης σε τρεις μήνες. Γι' αυτό δεν φέραμε ένα συνολικό νομοσχέδιο για την εκκλησιαστική εκπαίδευση. Κάναμε τη βασική επιλογή να την προσαρμόσουμε στις βασικές αρχές της δευτεροβάθμιας γιατί ανήκει στη δευτεροβάθμια. Και οι συγχωνεύσεις των σχολείων έγιναν αφού ενημερώσαμε τον υπεύθυνο που είναι ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος. Μετά αυτό το θέμα συζητήθηκε στο Εποπτικό Συμβούλιο όπου σήμερα συμμετέχουν και μητροπολίτες.

Αγαπητέ κύριε συνάδελφε του Κομμουνιστικού Κόμματος, πρώτα-πρώτα χαιρετίζω και από τη δική σας την πλευρά απόλυτη καταδίκη και αναγνωρίζω και νομίζω ότι όλοι αναγνωρίζουμε ότι πράγματι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας μπορεί να περιφρουρήσει διαδηλώσεις και πορείες όσο κανένας. Θέλω όμως να σας πω ότι η πολιτική δεν κινείται μέσα σε μια αφηρημένη σκέψη ούτε μέσα σε ένα βιβλίο. Οι λύσεις έχουν σχέση με το χρο-

νοχώρο, δηλαδή πρέπει να ξέρουμε τι θα κάνουμε τώρα στην Ελλάδα, δηλαδή τι θα κάνουμε στις 19 Μαΐου που πρέπει να δώσουμε πολλά δισεκατομμύρια ευρώ. Και πρέπει ένα πολιτικό κόμμα όχι να απαντήσει τι θα κάνουμε όταν πεθάνει ο καπιταλισμός, αλλά τι θα γίνει αν δεν έχουμε 11.000.000.000, εάν πάμε σε στάση πληρωμών και αν δεν έχουμε να δώσουμε μισθούς και συντάξεις. Δεν είναι, λοιπόν, μια αφηρημένη προσέγγιση.

Έρχομαι στο θέμα των αγώνων. Έχω πει και άλλη φορά στη Βουλή ότι είμαι κόρη κομμουνιστή και έχω γνωρίσει τη ζωή και μέσα από τους αγώνες του πατέρα μου. Άλλη γενιά. Η δική μας γενιά δεν έχει ούτε να καυχηθεί ούτε να δείξει το εύσημα εκείνης της γενιάς. Όμως οι αγώνες δεν είναι κάτι που το μονοπωλείτε, ούτε είναι κάτι που είναι ταυτόσημο με σας. Σήμερα οι εκατόν πενήντα χιλιάδες κόσμος που ήταν στους δρόμους ανήκαν σε όλες τις παρατάξεις. Και είναι λαός, πολίτες, οι οποίοι βεβαίως ήθελαν να εκδηλώσουν την αντίθεσή τους. Ποτέ δεν φανταστήκαμε ότι θα υπάρξει κόσμος που θα χειροκροτήσει τόσο σκληρά και τόσο δύσκολα για την Κυβέρνηση μέτρα. Ανήκει όμως παντού.

Αυτός ο κόσμος και ήρεμα και ειρηνικά μπορεί να διαδηλώσει, αλλά μπορεί και να αγωνιστεί και ο αγώνας έχει πολλές μορφές. Αγώνας είναι να ξαναστήσουμε τη χώρα από την αρχή. Αγώνας είναι να αλλάξει ο τρόπος που λειτουργεί μια μικρή επιχείρηση. Αγώνας είναι να αλλάξει ο τρόπος που λειτουργεί το δημόσιο. Αγώνας είναι να αλλάξει ο τρόπος που λειτουργεί το σχολείο και βεβαίως αγώνας είναι να αλλάξει και ο τρόπος που λειτουργεί το πολιτικό σύστημα.

Οι αγώνες ανήκουν στο λαό και ο λαός ψηφίζει, πιστεύει και εκπροσωπείται από διαφορετικές παρατάξεις. Να σας πω κάτι; Η δική μας παράταξη έχει την εμπιστοσύνη ενός πολύ μεγάλου μέρους του ελληνικού λαού και την είχε διαχρονικά. Αυτή την εμπιστοσύνη - που είναι πια η εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, γιατί ο Γιώργος Παπανδρέου είναι σήμερα Πρωθυπουργός της Ελλάδας - θα την τιμήσουμε. Θα την τιμήσουμε με πείσμα και πάθος να ανατρέψουμε την κατάσταση που έχουμε σήμερα. Σ' αυτή την προσπάθεια καλούμε να συμμετάσχετε.

Κύριε Παφίλη, εμείς θα παλέψουμε να φέρουμε κρουαζιερόπλοια. Ξέρετε γιατί; Γιατί πρέπει να έχουν δουλειά οι άνθρωποι που δουλεύουν στον Πειραιά, οι άνθρωποι που δουλεύουν στα νησιά, οι άνθρωποι που δουλεύουν στον τουρισμό. Θα παλέψουμε να φέρουμε τσάρτερ από όλο τον κόσμο, γιατί θέλουμε τα νησιά μας να έχουν τουρισμό. Εμείς θα παλέψουμε για ανάπτυξη σε κάθε σημείο της χώρας. Ελάτε μαζί μας...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Για ποιον, κυρία Υπουργέ;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Για τους εργαζόμενους, κύριε Παφίλη, για τους ανθρώπους που δουλεύουν στον τουρισμό και είναι οκτακάσιες χιλιάδες άνθρωποι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τα ίδια τους είπατε και το 1996.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Σκεφτείτε καλά ότι κάθε φορά που δημιουργείται πρόβλημα στον τουρισμό - και ελπίζω τα σημερινά γεγονότα να μην έχουν τις επιπτώσεις που φοβόμαστε - χάνουν δουλειά άνθρωποι μεροκαματιάρηδες, χάνουν δουλειά μικρά μαγαζιά, άνθρωποι που δουλεύουν σε ξενοδοχεία. Αυτοί δεν σας απασχολούν καθόλου; Δεν είναι θέμα της συζήτησής μας και το τι γίνονται αύριο όλοι αυτοί οι άνθρωποι;

Οι αγώνες γίνονται για ποιους άραγε; Για τις σημαίες και για τα πανό που στήνονται στους δρόμους; Όχι. Οι αγώνες γίνονται για τους ανθρώπους που κινδυνεύουν σήμερα να χάσουν τη δουλειά τους ή που δεν έχουν ελπίδα και εμείς θα παλέψουμε γι' αυτούς τους ανθρώπους, γιατί το ΠΑΣΟΚ γεννήθηκε να εκπροσωπεί αυτούς τους ανθρώπους, γι' αυτούς γεννήθηκε το 1974 και γι' αυτούς τους ανθρώπους θα παλέψει και σήμερα, με τις πιο δύσκολες, με τις πιο άγριες συνθήκες που γνώρισε ποτέ Κυβέρνηση σ' αυτό τον τόπο, αλλά θα τα καταφέρει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης):** Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Υπουργέ, είπατε ότι με την το-

ποθέτησή μου, την οποία ακούσατε, για ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς που πιέζονται να βάλουν είκοσι σε κάποιον δεν αποδίδεται η πραγματικότητα. Μιλήσατε δε και για προσβολή του εκπαιδευτικού στα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια. Είπατε δε ότι ουδέποτε ακούσατε το επιχείρημα αυτό.

Νομίζω ότι ζείτε σ' έναν κόσμο αγγελικά πλασμένο ή αυτοβούλως έχετε μπει μέσα στη γυάλα. Εγώ θα καταθέσω στα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε, το υπόμνημα που μου εστάλη από το Σύλλογο Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργιών Βόρειας Ελλάδος, όχι μιας πόλεως.

Τι λένε, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτοί; Ακούστε, κυρία Υπουργέ, και μετά μιλήστε για προσβολές. Τα λένε οι ίδιοι άνθρωποι και όχι εγώ. Σας διαβάζω λοιπόν: «Το καθεστώς εργασιακής ανασφάλειας –αναφέρονται σ' αυτό που θεσμοθετήσατε- αφαιρεί από τον ιδιωτικό εκπαιδευτικό λειτουργό το σθένος να υπηρέτει αποκλειστικά το καλό του μαθητή. Με ποια αξιοπρέπεια ο ιδιωτικός εκπαιδευτικός θα μπορέσει να αντισταθεί στις πιέσεις που καθημερινά δέχεται –οι ίδιοι το λένε- για να βάλει είκοσι σε όποιον μαθητή του υποδεικνύει ο διευθυντής του; Πώς υπηρετείται το αγαθό της εκπαιδευτικής λειτουργίας με υποταγμένους στην εργοδοτική αυθαιρεσία εκπαιδευτικούς; Πώς θα είναι ισότιμοι οι τίτλοι δημοσίων και ιδιωτικών σχολείων με ανισοτιμία μεταξύ των εκπαιδευτικών;»

Δεν συνεχίζω, κυρία Υπουργέ, γιατί είναι ολόκληρο υπόμνημα. Οι ίδιοι τα λένε. Οι ίδιοι προσβάλλουν τους εαυτούς τους, λοιπόν, κατά τη δική σας λογική. Τότε απευθυνθείτε σ' αυτούς και όχι σ' εμάς!

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη-μέλη της Ζώνης του Ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 47 και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού –καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις» και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 3

έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6, όπως συμπληρώθηκε με την υπ' αριθμ. 81/5 τροπολογία;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 6, όπως συμπληρώθηκε με την υπ' αριθμ. 81/5 τροπολογία, έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 46, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 46 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 47, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό στη συνέχεια συμπληρώθηκε με την υπ' αριθμ. 85/9 υπουργική τροπολογία;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 47 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό και στη συνέχεια συμπληρώθηκε με την υπ' αριθμ. 85/9 υπουργική τροπολογία, κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ομοφώνως.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού –καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.45' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 6 Μαΐου 2010 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη – μέλη της Ζώνης του Ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο», σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

